

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Lp

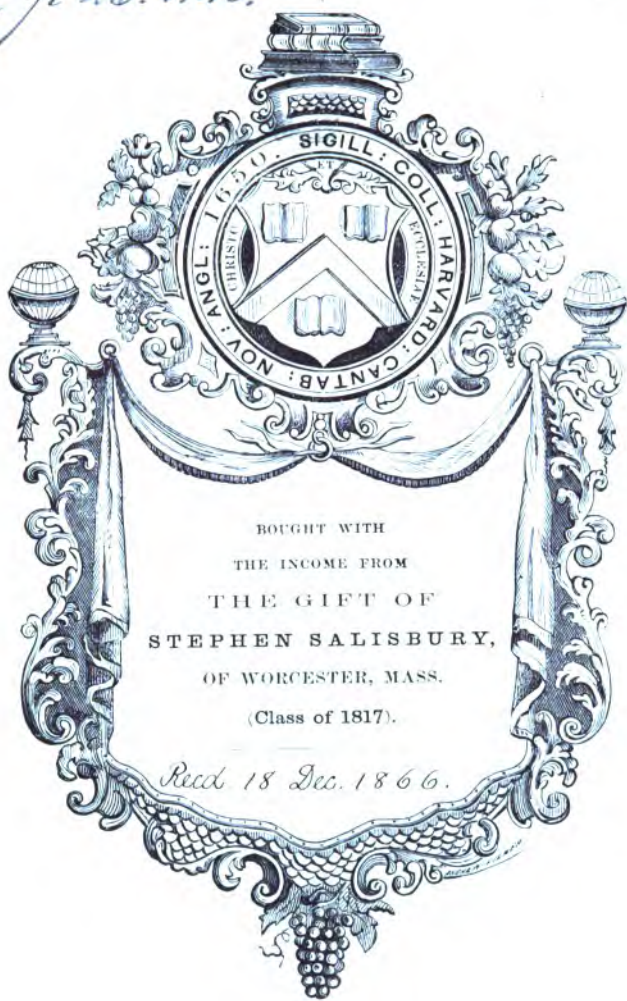
26

440

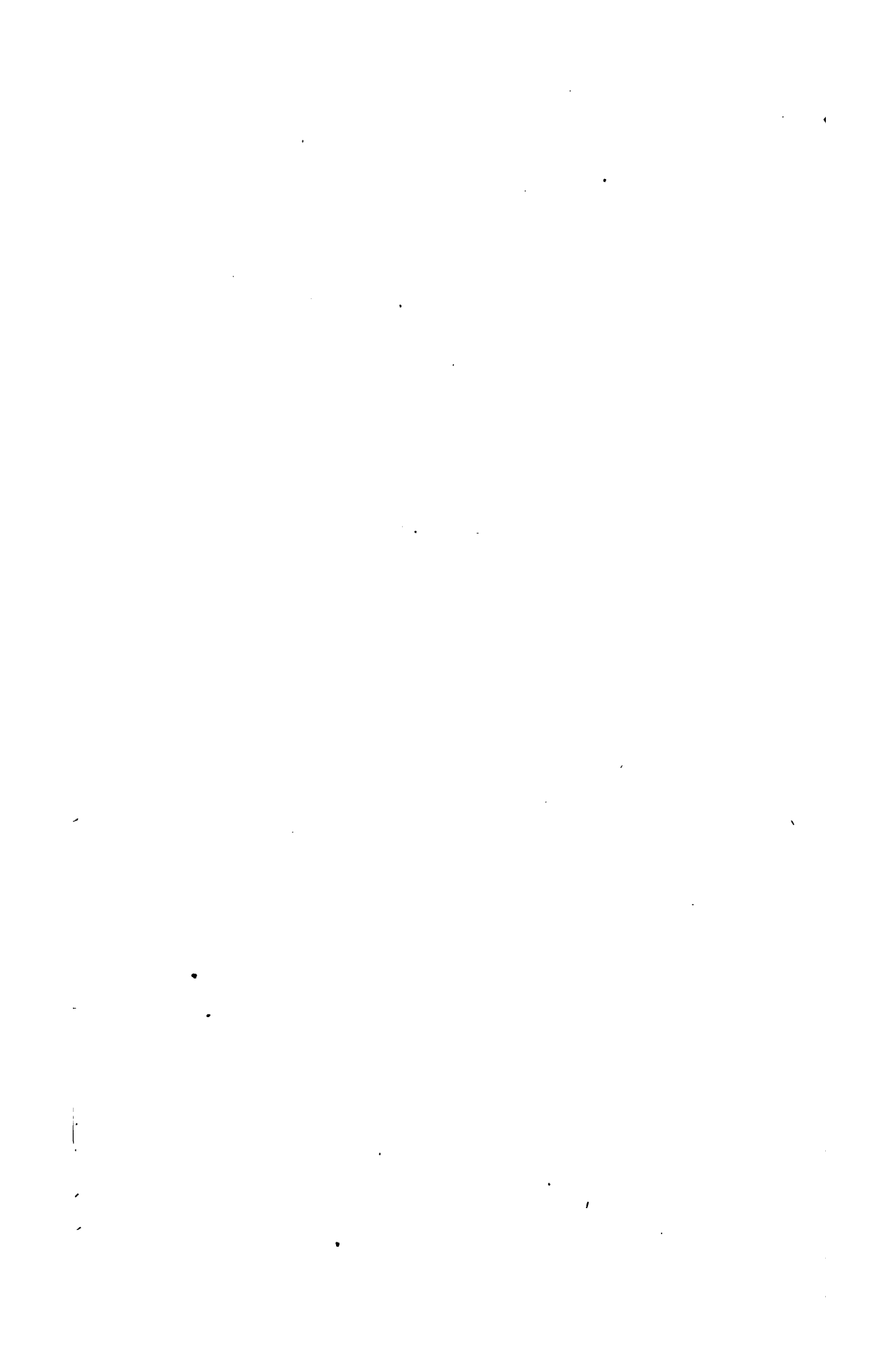
Sp. 52

Lp 26. 440.

Ms. 1873.

100

M. ACCI PLAUTI
P O E N U L U S.

CUM

VARIIS LECTIONIBUS CODICIS AMBROSIANI,
DECURTATI ET PARISINI

IN USUM LECTIONUM

EDIDIT

Carl Eduard

C. E. GEPPERT.

^c
BEROLINI A. MDCCCLXIV.

TYPIS TROWITZSCHII ET FILII.

Lp 26.440

1866, Dec. 18.

Salisbury Fund.

PRAEFATIO.

Truculentum, proximo anno a me editam, sequitur Poenulus, cuius fabulae ex codice Ambrosiano exstant folia XXIV integra cum frustulis unius prope deperditi, quae textum continent inde a v. 277 usque ad 490, a v. 563 ad 594, a 626 ad 699, a 737 ad 773, a 840 ad 1053, a 1092 ad 1365, a 1404 ad 1406 huius editionis, ut indicavi in libro de codice Ambrosiano p. 27. Inde nihil adduli, nisi quod ipse vidi et probe cognovi: quae aliis, qui hunc librum ante me tractaverunt, aliter vel quae iis praeterea exstare visa sunt, praecipue in locis puniceis, sciens praetermisi. Usus tamen sum opera Guilelmi Studemund, qui, Mediolani degens, de rebus quibusdam dubiis diligentissime ad me rettulit. Codicem Decurtatum denuo perscrutatus sum: qui enim Palatinorum alterum novit, ambos noverit, praesertim si Parei et Taubmanni editiones consuluerit. Forte tamen Schwarzmanni collationibus ex codice Vetere mihi oblati adnotationem criticam usque ad v. 100 aliquantulo augere licuit: ad textum emendandum nihil amplius profuerunt. Lectiones codicis Parisini ubique commemoravi: in locis puniceis tamen, ubi huius libri prorsus nulla auctoritas est, codicem Veterem substitui. Punica autem ipsa ex emendatione Moversii, viri doctissimi, constitui, qui de iis peculiarem libellum edidit Vratislaviae a. 1845.

Haec habui, quae huic Poenuli editioni praemittenda esse viderentur. In Truculento tamen praeter ea, quae ad editionem ipsam adiecta sunt, etiam alia quaedam corrigenda vel addenda esse sero intellexi, quorum summa haec est:

v. 94 scr. adveni p. advenio, v. 454 fortasse Quia ausa hunc p. Quae hunc ausa; non enim mihi persuadere possum, terminationem primae declinationis in a etiam in thesi a Plauto esse productam, v. 459 addendum videtur me post videtis, v. 803 scr. Ne istuc p. De istoc, v. 909, deleta Phronesii persona, scr. hercle vero serio? In adnotatione autem ad v. 29 adde V. periclamanda, D. P. perclamanda, ad v. 61 V. D. conscias, ad v. 128 codd. praeter A. omnes addunt tute ante quid agis, ad v. 131 scr. codd. ceteri sine me ire quo iussit, A. sine me ire eam quo iussit, ad v. 536 adde codd. omnes omm. et, ad 643 scr. cruminam p. abiit, ad 734 V. D. stultus quid est aperire p. aperirem, ad 792 adde codd. omnes supposuit, ad 804 V. dicere, D. diceret, ad 846 codd. omnes quamquam p. quam, ad v. 911 scr. Denique tu p. tui, non tuo p. tui. Alia leviora omitto.

Scripsi Berolini m. Octob. a. MDCCCLXIV.

ARGUMENTUM.

Puer septuennis subrupitur Carthaginé.
Osor mulierum hunc emptum adoptat sibi senex
Et facit heredem. Eiusce cognatae duae
Nutrixque earum raptae. Mercatur Lycus
Vexatque amantem. At ille cum auro vilicum
Lenoni obtrudit itaque eum furto alligat.
Venit Hanno Poenus, gnatum hunc fratris repperit
Suasque adgnoscit, quas perdidit, filias.

1. cf. prol. 66. 2. codd. omnes emptum adoptat hunc, om. sibi. cf. prol. 76. 3. codd. eius. 4. codd. omnes mercatus. 5. codd. o. ita p. itaque. 8. V. adgnoscit.

DRAMATIS PERSONAE.

AGORASTOCLES, ADULESCENS.

MILPHIO, SERVOS.

ADELPHASIIUM.

ANTERASTILIS.

LYCUS, LENO.

ANTHEMONIDES, MILES.

ADVOCATI.

COLLYBISCUS, VILICUS.

SYNCERASTUS, SERVOS.

HANNO, POENUS.

GIDDENEME, NUTRIX.

PUER.

PROLOGUS.

Achillem Aristárho mihí conméntari lubét:

Inde mihí princípium capiam ex éa tragoediá.

Sileteque ét tacete atque ánimum advortité:

Audire iúbet vos imperátor histricús.

5 Exsurge, praéco: fac populo aúdiéntiám: (11)

Jamdudum exspécto, si tuom ófficium sciás.

Exerce vócem, quam per vívisque et valés,

Nam nisi clamábis, tacitum te óbrepet famés.

Age nunc reside, duplicem ut mércedem ferás. (15)

10 Bonum hercle fáctum, edicta ut sérvetis meá (16)

Bonoque ut ánimo sedeant in subselliis (5)

Et esuriéntes et qui sáture venerínt.

Qui edistis, múlto fecistis sapientiús:

Qui non edistis, sature fite fabulís.

15 Nam quoi parátum est, quod edit, nóstra gratiá (10)

Nimia est stultítia sessum inpránsum incederé.

Scortum exolétum ne quasi in proscenió

Sedeat, neu líctor verbum aut vírgae muttiánt,

Neu dissignátor praeter ós obambulét

20 Neu sessum dúcat, dum histrio in scena siét.

Diu qui otíosi domi dormíverunt, decét

Animo aequo núnc stent, vel dormire temperént.

Versum 4 in codd. sequuntur v. 11—16, deinde v. 5—10. 7. codd. colis: scripsi vales. 8. V. tacitum, D. P. statim. 10. codd. o. bonum factum esse. Scripsi bonum hercle factum. cf. v. 45. P. serves. 11. V. D. sedeate. 12. codd. o. Et qui esurientes, nisi quod V. D. esuplentes. D. P. et sature, om. qui. 15. V. D. tralaticio errore paratum si p. paratumst. P. edat. 16. D. imprasum. 17. V. ne quis. D. neq. P. ne quod. Scripsi ne quasi. 18. V. D. niue. P. neve. 19. D. designator. cf. Lips. ant. lectt. 2, 19. P. praeteriens p. praeter os. 21. codd. domi otiosi dormierunt: scripsi otiosi domi dormiverunt. 22. P. sient p. stent.

Servi ne obsideant, liberis ut sit locús,
 Vel aes pro cápite dent: si id fácere non queúnt,
 25 Domum abeant, vítent ancipiti infortunio,
 Ne et hic variéntur virgis ét loris domí,
 Si minus curássint, cum eri réveniant domúm.
 Nutrices púeros infantis minutulós
 Domi ut procúrent, ne, quom spéctatum adferánt,
 30 Et ipsae sítiant et puerí pereant famé,
 Neve esuriéntes hic quasi hoédi obvagiánt.
 Matronae tácite spectent, tácite rideánt;
 Canora hic vóce sua tinníre temperént.
 Domum sermónis fabulándi conferánt,
 35 Ne et hic virís sint et domí molestiaé.
 Quodque ad ludórum curatóres adtinét,
 Ne palma détur quoiquam artifici iniuriá,
 Neve ambitionis causa extrúdantur forás,
 Quo deterióres antepónantur, boní.
 40 Et hoc quoque étiam, quod paene óblitus fui:
 Dum ludi fiunt, in popínam, pedisequí,
 Inruptionem facite; núnc, dum occasio ést,
 Nunc, dum scriblítæ aestuánt, accurrité.
 Haec imperáta quae sunt pro ímpério histricó,
 45 Bonum hercle fáctum, pro se quisque ut meminerít.
 Ad arguméntum nunc vicíssatim voló
 Migrare, ut aéque mecum sítis gnarurés.
 Eius nunc regiónes, limités, confiniá
 Determinábo: ei rei ego finítor factus súm.
 50 Sed nisi moléstum est, nomen dáre vobis voló
 Comoediái: sin odio ést, dicam tamén,

27. V. D. curasint. Deinde reveniant Bothius: codd. o. veniant. P. tum veniant, om. eri. 29. V. neu quae D. P. neuque. Scr. ne, quom. Deinde V. D. adferat, nisi quod D. afferat. 30. codd. o. Ne et ipsae. Delevi Ne. 31. V. D. aedi p. hoedi. D. obuiant. 32. V. rediant. D. redeant. 33. V. onara, D. Lanora, P. Panora. Deinde D. om. voce. Denique P. scaturire p. sua tinnire. 36. V. om. ad. 38. P. extrudatur. 39. boni, praecedente commate, Acidalius: codd. anteponantur bonis. 43. V. P. scribilitae. D. scriplitae. Scripsi scriblitae. cf. Cato de re rust. 78. Hiatus non sollicito. Deinde accurrite Acidalius: codd. occurrite. 44. V. D. quae imperata. 45. P. om. ut. 47. codd. o. Remigrare, nisi quod V. Remigare. Scripsi Migrare. Deinde P. aequi. Denique V. D. siti signa rures. P. sitis signatores. 49. finitor factus sum Muretus: codd. o. cum Non. 11, 26 sum factus finitor, nisi quod V. om. sum. 50. V. D. molestumsi non mendare. Inde P. commendare p. nomen dare. 51. V. D. comoediais (D. comediais) inodiosi, P. comediam ni odio est.

Siquidem licébit per illos, quibus id in manu ést.
Carchedoniús vocatur haéc comoediá

Latine Plaútus, *παρόθεν* Púltiphagonidés.

Nomen iam habétis: nunc ratiónes ceterás

Accipite, nam árgumentum hoc híc censebitúr.

Vos iuratóres estis: quaéso, operam daté.

(58)

Locus arguménto est suom sibi prosceniúm.

(57)

Carthaginiéenses fratres pátruales duó

Fuere, súmmo genere et súmmis ditíis:

Eorum alter vívit, alter ést emortuós.

Propterea apúd vos dico cónfidentiús,

Quia mihi pollíctor dixit, qui éum pollinxerat.

Sed illi séni, qui mortuóst, ei filiús

Unicus qui fúerat, abditivos a patrè

Puer septuénis surripitúr Carthaginé,

Sexennió prius equidem, quám moritur patrér.

Quoniam perísse sibi vidét gnatum unicúm,

Coniicitur ípse in morbum ex aégritudiné.

Facit illum herédem fratrem pátruelem suóm.

Ipse abiit ad Accheruntem sine viaticó.

Ille, qui surripuit puerum, Cálydonem avehít.

Vendit eum dómino hic divití quoidam seni,

Cupienti liberorum, osóri mulierúm.

Emit hospítalem is filium ímprudens senéx

Puerum illum eúmque adoptat sibi pro filió

Eumque herédem fecit, cum ípse obiit diém.

Is illic aduléscens habitat hisce in aedibús.

52. codd. o. quibus est in manu, nisi quod V. immanu. Scripsi quibus id in manu est. 53. V. comoediae. Post h. v. videntur versus duo excidisse, qui sic redintegrari possunt: Graece, latine Poenulus. Philippides Hanc graece scripsit, post id rursus denuo Latine Plautus etc. Scripsi Philippides, ut sequens patronymicum Pultiphagonides habeat, quo referatur. 54. D. P. Platus. Deinde codd. o. patruus: scripsi *παρόθεν*. 55. D. P. orationes. v. 57 in codd. commutatur cum v. 58, ubi V. sibus, D. scibus p. sibi. 60. codd. o. diuitiis. 61. V. om. est. 63. sicut pollinctor Fulgent. 559, 10, qui hunc versum ex Menaechmis adfert, codd. o. pollector. 64. codd. omm. ei: addidit Acidalius. 65. abditivus Guilelmus: V. abdiuitius, D. abdiuitus, P. abductus. 67. V. sexenni opprius, D. sexennio ob prius, P. sex annos prius. Deinde codd. o. quidem: scripsi equidem. 68. P. Qui p. Quoniam — videns p. videt. 69. V. D. Coniicitur. Deinde V. improbum p. in morbum. 73. P. denuo p. domino. 74. D. P. mulierem. 78. codd. o. in illisce aedibus, nisi quod V. in illis caecaedibus. Scripsi hisce in aedibus. cf. infra v. 95.

Revortor rúrsus denuó Carthaginém:
 80 Si quid mandáre voltis aut curariér,
 Argentum nisi qui dederit, nugas egerit,
 Verum qui déderit, magis maióres egerit.
 Sed illi pátruo huinsce, qui vivit senéx,
 Carthaginiénsi duae fuére filiaé,
 85 Altera quinquénis, alterá quadrimulá.
 Cum nutrice úna periere: á Magalibús
 Eas qui subrúruit, in Anactórium devehít,
 Venditque eas ómnis, et nutricem et virginés,
 Praesenti argénto homini, si leno est homó,
 90 Quantum hominum térra sustinét, sacerrumó.
 Vosmet nunc fácite coniectúram ceterúm,
 Quid id sit hóminis, cui Lycó nomen siét.
 Is ex Anátorio, ubi priús habitaverát,
 Huc in Calydónem commigrávit, haud diu ést,
 95 Sui quaesti caúsa. is in illis hábitat aedibús.
 Earum hic aduléscens alteram éffictim perit
 Suam sibi cognátam imprudens, néque scit, quae siét,
 Neque eam umquam tétigit: ita eum léno macerát.
 Neque quicquam cúm ea fecit étiamnum stupri
 100 Neque duxit umquam neque ille vóluit mitteré.
 Quia amare cérnit, tangere hóminem volt boló.
 Illam minórem in concubinatum sibi
 Volt emere mles quidam, qui illam deperit.
 Sed pater illárum Poenus póstquam perdidit,
 105 Mari terráque eas usque quáque quaeritát.
 Ubi quamque in úrbem is est ingrédus, ilicó
 Omnes meretrices, ubi quisque hábitant, invenit:

80. V. D. amandare, P. demandare. 82. codd. o. magis maiores nugas egerit. Ceterum cf. prol. in Men. 51—55. 83. codd. huius: scripsi huiusce. 85. cf. Epid. 3, 4, 62 libera quinquennium. 86. Magalibus Camerarius, cf. Serv. ad Aen. 1, 368: codd. o. Magaribus. 88. V. D. om. que: uendit. Non. 397, 23 Vendit eas crinis. 89. V. D. praesens p. praesenti, nisi quod V. praesens. P. lyco p. si leno. De hiatu post argento cf. Herm. elem. p. 191. 90. P. sacerrumus. 94. in Calydonem commigravit ed. Brixiana: codd. commigravit in Calydonem, nisi quod D. Calidone. Deinde V. D. haudiu, P. haud, om. diu. Addidi est. 95. P. Nisi p. Sui. 96. D. effictum. cf. Non. 104, 22. 97. P. sit p. siet, V. neque sit quae sit, D. neque quae sit, om. scit. 99. V. etiamnun, P. etiamnunc, D. etiam non. 101. V. D. uoli p. uolt. P. leno p. bolo. 102. D. concubinam, P. concubinam. 103. V. D. peperit. 104. V. D. illi in p. illarum. Deinde P. postquam eas perdidit, V. D. pesquam meas perdidit. Delevi hic eas, quam vocem versui sequenti inserui. 105. V. D. Marite usque, P. Minute usque. Cam. Marique terraque usque. 106. codd. urbem est: addidi is.

110 Dat aurum, dūcit noctem, rōgitat postibí,
 Unde sit, quoiátis, captane án subrupta sit,
 Quo genere gnáta, qui paréntes fuverínt.
 Ita docte atque ástu filiás quaerit suás.
 Et is omnis línguas scit, sed díssimulat sciéns
 Se scire, Poénus plane est: quíd verbis opúst?
 115 Is heri huc in pórtum navi vénit vesperí.
 Pater harum idem huic patruos ádulescentulo ést.
 Jamne hoc tenétis? si tenétis, ducité.
 Cave dirumpátis: quaeso, sínite transigí.
 Em! paene oblítus relicuóm sum diceré.
 Ille, qui adoptávit hunc pro filio sibi,
 120 Is illi Poéno, huiusce pátruo, hospes fuit,
 Huc qui hodie véniet reperiétque hic filiás
 Et hunc sui frátris filiúm. Dehinc ceterúm (125)
 Quod restat, réstant alii, qui facient palám. (127)
 Ego ibo, ornábor: vos aequo ánimo noscité. (123)
 125 Valete, adéste: ibo, alius núnc fieri voló. (126)
 Valete atque ádiuvate, ut vós servet Salús. (128)

108. D. P. post ubi. 109. V. D. quolatis, P. quo lata sit. 110. codd. fuerint.
 114. vesperi Charis. p. 223 ed. Kell: codd. vespere. 115. P. harum. 118. V. D.
 Ehem, P. Hem. Deinde codd. o. sum reliquum. 120. huiusce Camerarius: codd.
 huius. Deinde patruo Loman: codd. patri. Post hunc versum autem in codd.
 sequuntur haec: Is hodie huc veniet reperietque hic filias Et hunc sui fratris
 filium, ut quidem didici ego (P. om. ego). Ego ibo (V. D. ibi), ornabor: vos
 aequo animo noscite. Hic qui hodie veniet, reperiet suas filias Et hunc sui fra-
 tris filium. dehinc ceterum Valete, adeste: ibo; alius nunc fieri volo. Quod restat
 (V. D. restant) restant aliqui (P. alii) facient (V. D. faciant) palam. Valete atque
 adiuuate ut vos servet salus. Inde versus sex 121—126 concinnavi. Versus tres
 iam delevit Weisius.

AGORASTOCLES. MILPHIO.

AGORASTOCLES.

Saepe ego res multas tibi mandavi, Milphió,
 Dubias, egénas, inopiósas consili,
 Quas tu sapiénter, docte et córdate et caté
 130 Mihi reddidisti opiparás opera tuá.
 Quibus pro benefáctis fateor déberi tibi (5)
 Et libertátem et multas grándes gratiás.

MILPHIO.

Scitum est, per témpus si obviam ést, verbum vetús.
 Nam tuae blandítiae mihi sunt, quód dici solét,
 135 Gerrae germánae, edepol *λήροισι, λήροισι* meri.
 Nunc mihi blandidicus es: heri in tergo meó (10)
 Tris facile córios contrivisti bubulós.

AGORASTOCLES.

Adamans per amórem si quid féci, Milphió,
 Te ignoscere id mihi aequom est.

MILPHIO.

Haut vidi magis.

140 Amore et égo nunc pereó: sine te verberém,
 Item ut tu mihi fecisti ob nállam noxtám. (15)
 Post id locórum tu mi amánti ignoscitó.

AGORASTOCLES.

Si tibi lubído est aut volúptati, sinó:
 Suspende, vínci, verbera, aúctor sum, sinó.

MILPHIO.

145 Si auctoritátem postea defugeris,
 Ubi dissolútus tu siés, ego pendeám. (20)

AGORASTOCLES.

Egone istuc aúsim facere praésertim tibi?
 Quin si feriri video té, extemplo dolét.

MILPHIO.

Mihi quidem hércle.

127. V. om. res. 130. De hiatu cf. quae dixi ad Trin. p. 178. 132. codd. grates: scr. grandes. cf. Curo. III, 35. 133. V. D. Scitum si p. Scitumst — obviam si p. obviamst. P. scio hoc iam est p. si obviam est. 135. V. D. haedecol p. edepol. Deinde D. lirae lire, V. lyrae lyre, P. lyrae lyrae. Addidit meri Weisius. 137. cf. Non. 199, 15. 138. V. D. fecit. 139. codd. ignoscere id te: scr. te ignoscere id. 140. codd. et ego nunc amore: scr. amore et ego nunc. P. om. haut vidi. 142. V. D. locarum, P. loquar. 143. P. voluptas. 145. V. D. post era p. postea. 149. D. P. Immo istuc mavelim, om. mihi et persona Milphionis.

AGORASTOCLES.

Immo mihi.

MILPHIO.

Istuc mavelim.

150

Sed quid nunc tibi vis?

AGORASTOCLES.

Cur ego apud te mentiar?

Amo immodeste.

MILPHIO.

Meae istuc scapulae sentiunt.

(25)

AGORASTOCLES.

At ego hanc vicinam dico Adelpasium meam,
Lenonis huius meretricem maiusculam.

MILPHIO.

Iampridem equidem istuc ex te audivi.

AGORASTOCLES.

Differor

155

Cupidine eius. Sed lenone istoc Lycó,
Illius domino, non lutum est lutulentius.

(30)

MILPHIO.

Vin tu illi nequam dare nunc?

AGORASTOCLES.

Cupio.

MILPHIO.

En, me dato.

AGORASTOCLES.

Abi directus.

MILPHIO.

Dic mihi vero serio:

Vin dare malum illi?

AGORASTOCLES.

Cupio.

MILPHIO.

Em, eundem me dato.

160

Utrumque faxo habebit, et nequam et malum.

AGORASTOCLES.

Iocare.

MILPHIO.

Vin tu illam hodie sine damno tuo

(35)

Tuam libertam facere?

153. V. minusculum, D. masculum. 155. P. cupiditate. 156. D. domi p. domino. 157. V. D. emmendato, P. em me dato. 158. D. nunc p. mihi. 161. codd. o. sine damno et dispendio tuo: delevit et dispendio Acidalius. 162. D, P.

AGORASTOCLES.

Cúpio, Milphió.

MILPHIO.

Ego faciam, ut fácias. Sunt tibi intus aurei
Trecenti númmi Philippei.

AGORASTOCLES.

Séscenti quoqué.

MILPHIO.

165 Satis sunt trecénti.

AGORASTOCLES.

Quid iis fácturu's?

MILPHIO.

Tacé.

Totum lenónem tibi cum tóta familiá
Dabo hodie dóno.

(40)

AGORASTOCLES.

Qui id factúru's?

MILPHIO.

Iam sciés.

Tuos Collybiscus nunc in úrbè est vilicús.
Eum hic non nóvit leno. Sátin intellegís?

AGORASTOCLES.

170 Intellego hércle, sed quo evádas, nesció.

MILPHIO.

Non scis?

AGORASTOCLES.

Non hércle.

MILPHIO.

At ego iám faxo sciés.

(45)

Ei dabitur aúrum, ut ad lenónem deferát,
Dicatque sé peregrinum esse álio ex oppidó:
Se amare vélle atque obsequi animo suó.

175 Locum sibi vélle liberúm praeberiér,

Ubi nequam fáciat clam, ne quis sit arbitér.

(50)

Leno ad se accipiet auri cúpidus ilicó:

Celabit hómínem et aurum.

AGORASTOCLES.

Cónsilium placét.

libertatem. 165. P. his p. iis. 167. Qui id Guyetus: codd. Quid. 168. V. D. Collubiscus. 172. V. D. et p. ei. 173. codd. ex alio: ser. alio ex. 174. De hiatu cf. Lachm. ad Lucr. VI, 743.

MILPHIO.

Rogato, sérvos venerítne ad eum tuós.

Ille me censébit quaeri. cóntinuo tibi

Negabit. Quid tu dubitas, quín extempuló

Dupli tibi, aúri et hominis, fúr leno siét?

Neque id unde ecficiat, habet. Ubi in ius venerít,

Addicet praétor familiám totam tibi:

Ita decipiémus fovea lénonem Lycúm.

AGORASTOCLES.

Placet consílium.

MILPHIO.

Immo etiam ubi éxpoliveró,

Magis hoc tum démum dices: núnc etiam rude ést.

AGORASTOCLES.

Ego in aedem Véneris eo, nisi quíd vis, Milphió.

Aphrodisia hódie sunt.

MILPHIO.

Sció.

AGORASTOCLES.

Oculos voló

Meos delectáre munditiis meretriciis.

MILPHIO.

Hoc primum agámus, quod consílium cepimús.

Abeamus infro, ut Collybiscum vilicúm

Hanc perdoceámus ut ferát fallaciám.

AGORASTOCLES.

Quamquam Cupido in corde vórsatur, tamén

Tibi auscultábo.

MILPHIO.

Faciam, ut fácto gaudeás.

Inest amóris macula huic hómini in pectoré,

Sine damno mágno quae eluí ne utiquam potést.

Itaque hic sceléstus est homó leno Lycús,

Quoi iam infortúni intenta ballista est probé,

Quam ego haut multó post mittam e ballistarió.

Sed Adelphasium éxit atque eccam Anterastilís.

181. P. negabat. D. P. extemplo. 182 V. a. m. pr. dupli tibi hauri. Postea suprascriptum est ei. Inde D. duplici ubi hauri. P. duplicet tibi aurum et hominem — fiet. 185. D. licum. 186. D. P. omm. ubi. P. expoliavero. 191. D. coepimus. 192. D. collibiscum, om. vilicum. 193. cf. Pseud. II, 4, 75. Ter. Andr. II, 6, 1. 197. ne utiquam V.: D. P. neutiquam. cf. Bentl. ad Hec. 1, 2, 50. 198. D. licus. 201. codd. o. eccam exit atque: scr. exit atque eccam. cf. Capt. V, 4, 8.

Haec est priór, quae meum erum démentem facit.
Sed evocábo. Heus! i forás, Agorastoclés,
Si vis vidére ludos iúcundissumós.

AGORASTOCLES.

205 Quid istuc tumúlti est, Milphio?

MILPHIO.

Em, amores tuós

Si vis spectáre.

AGORASTOCLES.

O multa tibi di dent boná,

(80)

Quom mi obtulisti hoc tam lepidúm spectaculúm.

ADELPHASIIUM. ANTERASTILIS. MILPHIO.

AGORASTOCLES. ANCILLA.

ADELPHASIIUM.

210 Negóti sibi qui volét vim paráre,
Navem ét mulierem, istaec duó comparáto.
Nam núllae magís res duaé plus negóti
Habént forte si óceperís exornáre. (5)
Neque úmquam sat istae duaé res ornántur,
Neque éis ulla ornándi satis satietás est.
Atque haéc ut loquór, nunc domó docta díco.
215 Nam nós usque ab aúrora ad hóc quod diéi est,
Ex industria ámbae numquám concessámus
Lavári aut fricári aut tergéri aut ornári, (10)
Polfri, expolfri, pingí, fingí et úna
Binaé singulís quae datae áncillae nobis,
220 Eaé nos lavándo, elvendo, óperam dedérunt,
Aggerúndaque aquá sunt virí duo deféssi.

203. P. exi p. heus i. 206. D. dent bona di. 207. codd. o. hoc mihi obtulisti: scr. cum Guyeto mi obtulisti hoc.

De versuum descriptione huius cantici, quae est in V., cf. Ritschl ind. lect. Bonnens. hib. 1858—59. 208. P. negocium — vult comparare. 209. codd. haec: scr. istaec. 212. sat istae Hermannus: codd. satis hae. 213. V. ordinandi. 214. domo Goellerus ad Trucul. v. 436: codd. modo. 215. P. ab p. ad. Deinde sequuntur in V. v. 73—139 huius scenae, in codd. o. autem versus hic: Postquam aurora illuxit, numquam concessauimus, quem deleverunt Acidalius et Meursius. 216. P. om. numquam concessamus. 217. P. tergari. 219. ancillae nobis Bothius: codd. nobis ancillae. 220. V. D. Ea, P. Eam. Deinde scripsi elvendo p. eluendo. 221. V. D. quae p. que, P. adgerundamque aquam. Ceterum cf. de h. v. librum de enunciatione ling. lat. in vet. dram. p. 63.

Apáge sis, negóti quantum ín muliere úna est! (15)

Sed véro duaé, sat sció, maximo úni

Populó cuilubét plus satis dare potís sunt,

25 Quae nóctes diésque omni in aétate sémper

Ornántur, lavántur, tergéntur, poliúntur.

Postrémo modús muliebris nállust, neque úmquam (20)

Lavándo et fricándo scimús facere rémoram.

Nam quae laúta est, nisi percúlta est, meo quidem ánimo quasi in-
quináta est.

ANTERASTILIS.

30 Miro équidem, sorór, te istaec sic fabulári,

Quae tám callida ét docta sís et facéta. (25)

Nam quóm seduló munditér nos habémus,

Vix aégreque amátorculós invenímus.

ADELPHASIIUM.

Ita ést. verum hoc únum tamén cogitáto:

35 Modus ómnibus in rébus, sorór, optimum hábitu est.

Nímia omniá nimium exhibént negoti homínibus ex se. (30)

ANTERASTILIS.

Sorór, cogitá, amabo, itém nos perhibéri,

Quasi salsa múriatica ésse autumántur

Sine ómni lepóre atque sine suavitate:

40 Nisi multa aqua úsque et diú macerántur,

Olént, salsa súnt, tangere út non velís. (35)

Itém nos sumus, éius seminis mulierés sunt:

Insúlsae admodum átque invenústate plénae

Sine múnditia et cómptu.

MILPHIO.

45 Coqua ést haec quidem, Agorastoclés, ut ego opínor:

Scit múriatica út macerét.

AGORASTOCLES.

Quid moléstu's?

223. P. si p. sed. 225. D. P. in omni. 228. V. faceren niam: scr. facere remoram. cf. Trin. 1, 1, 16. D. P. facere, ceteris omissis. 229. P. quae lavata, V. D. qua clauata. Deinde D. iniusta. Inde scr. inquinata. V. inlusta, P. musta. 230. codd. miror. ser. miro. cf. Non. p. 480. Deinde D. P. omm. sic. 232. cf. Non. 510, 30. 233. Non. Ut egre. cf. Prisc. III, p. 105 ed. Hertz. 235. V. D. P. omm. in. Deinde habitu est Reizius: codd. est habitu, nisi quod D. habitui. 236. negoti Hermannus: codd. negotium. 237. De hiato cf. Lachm. ad Lucr. VI, 743. 238. D. Quam si. 239. codd. et: scr. atque. 242. P. eiušemodi. 243. codd. omm. plénae: addidit Hermannus. 244. codd. sumptu: scr. comptu. 245. P. om ego.

ADELPHASIAM.

Sorór, parce, amábo: sat ést istuc álios (40)
Dicere dé nobis. ne nósmet nostra etiám vitia eloquámur.

ANTERASTILIS.

Quiéscó ergo.

ADELPHASIAM.

Amó te. sed hóc nunc respónde:
250 Sunt hic, quae ád deum pacem adésse oportet?

ANTERASTILIS.

Omnia accurávi.

AGORASTOCLES.

Diém pulcrum et célebrem et venústatis plénium:
Dignúm Venere pól, qui sunt Aphrodisia hódie. (45)

MILPHIO.

Ecquíd gratiae ést, cum huc forás te evocávi?
Num me decét cado donári vini vétéris? dic dari.
255 Nil respóndes? ut ego opínor, etiam língua huic éxçidít.
Quid hic, malum, ádstans obstupuísti?

AGORASTOCLES.

Sine amem: ne óbturba ac tacé.

MILPHIO.

Taceo.

AGORASTOCLES.

Sí tacuisses, iam ístuc Taceo nón gnatum forét. (50)

ANTERASTILIS.

Eamus, méa soror.

ADELPHASIAM.

Eho! amábo, quid illo núnc properas?

ANTERASTILIS.

Rogás?

Quia erus nós apud aedem Vénéris mantat.

248. codd. omm. de, quod addidi. V. D. nosmet in nostra. Deinde V. uitiam, D. ut iam. Denique eloquamur Hermannus: codd. loquamur. 249. Quiesco ergo Gulielmus: codd. Quiesco. Ergo amo te. Deinde codd. responde mihi: delevit mihi Weisius. 250. codd. addunt omnia post hic, quod delevi. Deinde praebent oportet adesse: scr. adesse oportet. 252. codd. Veneri, P. sint. 253. Ritschl gratiaest: codd. omm. est. 254. V. D. Jam num, P. Jam nunc. Deleto iam sequenti versui inserui etiam. Deinde cado donari Hermannus: codd. donari cado, nisi quod P. donare. 255. V. uncua huic excidit ut ego opinor; eodem verborum ordine D. et P. nisi quod ambo omm. lingua, P. autem exhibet hunc p. huic: scr. ut ego opinor etiam lingua huic excidit. 256. V. om. hic. V. D. opstituisti, P: oblicuisti, Camerarius obstipuisti. Deinde V. ac tate, D. aetate, P. om. ac: tace. 258. P. D. illic. 259. P. D. mandat.

ADELPHASIVM.

Máneat pol: mané.

50 Turba est núnc apud aram. an te ibi vis inter stás vorsariér
 Prosedás, pistorum amícas, reliquiás alicariás,
 Miseras, schoéno delibútas, servilícolas sordidás? (55)
 Quae tibi olánt stabulum statúmque, sellam et séssibulum merúm,
 Quas adeo haúd quisquam umquam líber tetigit néque duxit domúm,
 35 Servolórum sordidulórum scorta dúobolariá.

MILPHIO.

I in malám cruce[m]! tun aúdes etiam sérvos spernere?
 Propudiúm! quasi bella sít, quasi eampse réges ductitént. (60)
 Monstrum múlieris! tantilla tanta vérba funditát,
 Quoinus egomet bulbo viciáto septem nóctes non emám.

AGORASTOCLES.

70 Di immortáles omnipoténtes, quid est apúd vos puleríus?
 Quid habetís, mage qui immortális vos credam ésse, quam ego siém,
 Qui haec tanta óculis bona concípio? nam Venús non est Venús: (65)
 Hanc equidém Venerem venerábor, me ut amet pósthac propitiá.
 Milphio, heús! ubi es?

MILPHIO.

Assum apúd te eccum.

AGORASTOCLES.

At ego elíxus sis voló.

MILPHIO.

75 Enimvero, ére, facis delicias.

AGORASTOCLES.

De te equidem haéc didici omniá.

MILPHIO.

Etiamne út ames eam, quam númquam tetigerís? nihili hic quidem ést.

AGORASTOCLES.

Deos quoque édepol et amo et métno, quis tamen ábstineo manús. (70)

260. V. aput. Deinde codd. o. istas: scr. stas. Denique V. D. uersarier.
 261. P. Inter foedas p. Prosedas. cf. Paul. 226. V. D. allicarias. Fest. p. 330
 halicarias. cf. tamen Paul. p. 6. 262. D. scheno, P. ceno, om. servilicolas.
 264. V. hau. 267. V. D. eam ipse, P. eam ipsi — discutiant. 268. V. D. Et
 monstrum, P. En, quod délevit Weisius. Deinde P. om. tanta. 269. D. ego ne-
 bulae ciatho, V. ego nebulae cratho, P. ego pro nebulae cyatho. Scr. egomet
 bulbo viciato. 271. mage qui Camerarius: codd. qui mage. 273. D. P. omm. me.
 V. D. amet at poshac, P. amet haec posthac. 274. Milphio heus Lomanus: codd.
 Milphio heus Milphio. V. D. adsum, P. ego te elixus. 275. D. P. Enim, om.
 vero. Deinde codd. o. quidem: scr. equidem. Denique V. om. omnia inter di-
 dici et quidem est in v. sequente. 276. P. tetigeris nunquam. Deinde nihili
 hic. P.: D. nihil illio. 277. quis tamen Bothius: codd. quibus ego tamen.

ANTERASTILIS.

Heu, ecastór! quom ornatum adspicio nostrum ambárum, poenitét,
Exornátae ut simus.

ADELPHASIVM.

Immo veró sáne commodé.

280 Nam pro erlí et nostro quaestu satis bene ornatae sumús;
Non enim póte quaestus consistere, si eum sumptús superat, sorór.
Eo illud sátius est, quod sátius est, habitu, quám quod plus sat ést. (75)

AGORASTOCLES.

Ita me dí ament, ut illa mé amet malim, quám di, Milphió,
Nam illa mülíer lapidem sílicem subigere, út se amet, potést.

MILPHIO.

285 Pol equidem haúd mentire, nám tu es lapide sílice stultiór,
Qui hanc amés.

AGORASTOCLES.

At vide sis, cum illac numquam límavi capút.

MILPHIO.

Curram igitúr aliquo ad piscínam aut ad lacúm: limum petám. (80)

AGORASTOCLES.

Quid eo opúst?

MILPHIO.

Ego dicam: ut illice et tibi limem capút.

AGORASTOCLES.

I in malám rem!

MILPHIO.

Ibi sum equidem.

AGORASTOCLES.

Pérgis?

MILPHIO.

Taceo.

AGORASTOCLES.

At pépetuo voló.

278. A. V. Eu. 280. V. D. eri licet, quae P. prorsus om. 281. pote Charisius p. 223 ed. Keil: codd. potest. Deinde D. questus non consistere, P. quaestus iam consistere. Charisius quaestus fieri nisi sumptus sequitur scio. 282. satius est Bothius: codd. satius si satis. Deinde P. quid satis est. Denique habitu quam quod plus sat est V. solus: D. P. habitus plus quam sat est. 283. A. V. amet. 285. equidem A. solus: ceteri codd. it quidem, nisi quod P. id quidem. 386. Eugraph. ad Ennuch. III, 5, 53 numquam cum ea. 287. ad lacum V. solus: ceteri omm. ad. 288. P. Quid ego. D. P. opus sit. Deinde codd. o. illi: ser. illice. 289. V. D. perdis.

MILPHIO.

Enimvero, ére, me meo lacéssis ludo et délicias facis.

ANTERASTILIS.

Satis nunc lépide ornátam crédo, soror, te tibi videriér,
Sed ubi exémpa conferéntur meretricum áliarum, ibi tibi (85)
Erit cordólium, si quam ornátam melius fórte adspexeris.

ADELPHASIVM.

Invidia in me numquam innáta est, neque máltia, meá sorór:
Bono med ésse ingenio ornátam, quam auro, multo mavoló.
Aurum enim fórtuna inventúr, natura ingenium bonúm.
Bonam ego quám beatam me ésse nimio dici mavoló, (90)
Magisque méreticem pudórem, quam aurum gérere condecét.
Pulcrum ornátum turpes móres peius caéno conlinúnt.
Lepidi móres turpem ornátum facile fáctis comprobánt.

AGORASTOCLES.

Eho tu, vín tu facinus fácere lepidum et féstivom?

MILPHIO.

Voló. (95)

AGORASTOCLES.

Potin es mi aúscultare?

MILPHIO.

Póssum.

AGORASTOCLES.

Abi domum ac suspende té.

MILPHIO.

Quamobrem?

AGORASTOCLES.

Quia iam nunquam audibis verba tót tam suaviá.

Quid tibi opúst vixisse? ausculta mihi modo ac suspende té.

MILPHIO.

Siquidem tú es mecum futúrus pro uva pássa pensilis.

AGORASTOCLES.

At ego amábo hanc.

290. codd. o. meo me: scr. me meo. 292. V. P. conferuntur. 294. P. unquam + mala p. mea. 295. A. me esse ingenio. Inde Ritschellius: med esse ingenio. V. me ingenio esse, D. P. ingenio me esse. 296. codd. ceteri in, A. id: scr. enim. 298. V. magis quit, D. magis quid, P. magis quidem. Post hunc v. in A. sequitur hic: Meretricem pudorem gerere magis decet quam purpuram, qui in codd. ceteris v. 298. antecedit. Manifesto spurium delevi. 301. A. festivum. 302. Potin es. Guyetus: codd. Potesne. A. et p. ac. 303. V. D. qui iam. P. quia; om. iam. 304. V. D. opus si. 305. Non. 11, 33 siquide aes tu — pensili. D. P. omm. passa. 306. amabo A. et P.: V. et D. amo.

MILPHIO.

At ego esse et bibere.

ADELPHASIVM.

Eho tu, quid ais?

ANTERASTILIS.

Quid rogás? (100)

ADELPHASIVM.

Viden, ut pléni oculi sordórum qui erant, iam splendent mihi?

ANTERASTILIS.

Immo etiam in medio oculo paullum sordist.

ADELPHASIVM.

Cédo sis dexterám.

AGORASTOCLES.

Tu ut quidem háius oculos illótiis manibus tráctes aut terás?

ANTERASTILIS.

310 Nimia nós socordia hódie tenuit.

ADELPHASIVM.

Quá de re? obsecró.

ANTERASTILIS.

Quia non iam dudum ante lúcem ad aedem Vénéris venimús, (105)

Primae ut inferremus ignem in aram.

ADELPHASIVM.

Ah! nón factó est opús:

Quae habent nócturna ora, nóctú sacrificátum ire occupánt.

Priusquam Vénus expergiscátur, prius depróperant seduló

315 Sacrificáre, nam vigilánte Venere sí veniant eaé,

Ita sunt túrpes, credo ecástor, Venerem ipsam é fano ut fugént. (110)

AGORASTOCLES.

Milphio.

MILPHIO.

Edepol Milphiónem miserum. quid nunc vis tibi?

AGORASTOCLES.

Obsecro hércle, ut mulsa lóquitur!

307. codd. ceteri tu: P. an. ser. ut. Deinde A. SORD. RUM: V. D. sorderunt, P. sorde. 308. sordist A. et V.: P. sordis est, D. sordet. 309. A. Ut quidem tu, ceteri Ut tu quidem. Ser. Tu ut quidem. Deinde codd. praeter A. omnes inlutis. 310. P. secordia. 311. non iam A. et V. nisi quod A. iam: D. P. iam non. 312. primae ut A. et P.: V. primae cum ut, D. prima ut, A. aha non factust opus. P. om. ah. 313. V. D. occupans. 314. expergiscatur P. solus: A. expergiscatur, V. experiscatur, D. expescatur uenus. Etiam P. expergiscatur Venus, om. prius. 315. V. D. sacrificare — vigilante — acae. P. hae. 316. codd. omm. ut, quod addidi. P. fugere. 318. V. opsecro.

MILPHIO.

Nil nisi laterculós,
Sesamúm, papaverémque, triticum ét frictas nucés.

AGORASTOCLES.

30 *Ecquid amáre videor?*

MILPHIO.

Dámnum, quod Mercúrius minime amát.

AGORASTOCLES.

Nam edepól lucrum quidem amáre nullum amátorem addecét. (115)

ANTERASTILIS.

Eamus, méa germana.

ADELPHASIAM.

Age sis ut lubét. Sequere hac.

ANTERASTILIS.

Sequór.

AGORASTOCLES.

Eunt hae. quíd si adeamus ad eas? Primum prima salva sis

Et secúnda tu secúndo salve in pretio: tertiá

35 *Salve extrá pretium.*

ANCILLA.

Tum pól ego et oleum et óperam perdidí.

AGORASTOCLES.

Quo agis?

ADELPHASIAM.

Egone? in aedem Véneris.

AGORASTOCLES.

Quid eo?

ADELPHASIAM.

Ut Vénerem propitiém. (120)

AGORASTOCLES.

Eho, an iráta est? propítia hércle est: vel ego pró illa spondeó.

ADELPHASIAM.

Quid tu ais? quid mihi moléstu's? obsecro.

AGORASTOCLES.

Ah! tam saevitér?

ADELPHASIAM.

Mitte, amábo.

319. codd. o. cum A. sesumam. 321. codd. Namque edepol lucrum: scr. Nam edepol lucrum quidem. 322. A. totum versum dat Anterastili. 324. codd. cum A. omnes tu in secundo salve in pretio. 325. Personam Ancillae Pistoris et Acidalius inseruerunt: P. haec dat Milphioni. 326. Quo agis A. solus: ceteri cum Isid. IX, 3, 64 Quo te agis. 327. D. Ehon, P. Eon. A. iratast. 328. Non. 510, 33 aha tam saeuiter.

AGORASTOCLES.

Quid festinas? turba nunc illi est.

ADELPHASIVM.

Sciò.

330 Sunt illi aliae, quas spectare ego et me spectari volò.

AGORASTOCLES.

Qui lubet spectare turpes, pulcram spectandam dare? (125)

ADELPHASIVM.

Quia apud aedem Veneris hodie est mercatus meretricius.

Eo conveniunt mercatores: ibi ego me ostendi volò.

AGORASTOCLES.

Invendibili merci oportet ultro emptorem adducere,

335 Proba merx facile emptorem reperit, tametsi in occulto sita est.

Quid ais tu? quando apud me mecum caput et corpus copulas? (130)

ADELPHASIVM.

Quo die Orcus ab Accherunte mortuos amiserit.

AGORASTOCLES.

Sunt mi intus nescio quot nummuli aurei lymphatici:

ADELPHASIVM.

Deferto ad me: faxo actutum constiterit lymphaticum.

MILPHIO.

340 Bellula hercle est.

AGORASTOCLES.

I dierecte in maxumam malam crucem!

MILPHIO.

Quam magis aspetto, tam magis est nimbata et nugae merae. (135)

AGORASTOCLES.

Segrega sermonem: taedet. Age, sustolle hoc amiculum.

ADELPHASIVM.

Pura sum: comperce, amabo, me attractare, Agorastocles.

AGORASTOCLES.

Quid agam nunc?

329. P. illic. 330. P. illic. 331. A. libet. 333. A. om. ego. 334. V. In uendibile mers. codd. ceteri omnes merce. 335. D. mers — tare est p. tam. Deinde codd. praeter A. omnes abstruso p. occulto, nisi quod D. abstruso. 336. quando apud me P. solus: ceteri quando illi apud me. Deinde A. CAP... U... LLAS p. caput et corpus copulas. 337. V. D. amiseris, P. emiserit. 338. A. om. intus. Deinde A. D. quod. Denique codd. omnes nummi: ser. nummuli. 339. D. ac totum. 340. P. om. persona Milphionis: Belua. Deinde hercle est Acidalius ex veteribus: codd. omm. est. 341. Isid. XIX, 31, 2 Quam magis eam adspecto, tam magis nimbata est. 342. P. hunc p. hoc. Totum versus Agorastocli dedit Bothius, codd. verba priora tria Adelfasio. 343. D. P. comperta. A. P. attractare.

ADELPHASIVM.

Sei sapias, cūram hanc facere cōpendi potēs.

AGORASTOCLES.

Quid? ego nōn te curem? quid ais, Milphio?

MILPHIO.

Ecce odium meūm.

Quid me vis?

AGORASTOCLES.

Cur mi haec irata est?

MILPHIO.

Cur haec irata est tibi? (140)

Cur ego id curem? namque istaec magis tua est curatio.

AGORASTOCLES.

Iam hercle tū peristi, nisi illam mihi tam trāquillam facis,
Quam mare olim est, cum ibi alcedo pullos educit suos.

MILPHIO.

Quid faciam?

AGORASTOCLES.

Exora, blandire, expalpa.

MILPHIO.

Faciā sedulō.

Sed vide sis, ne tu oratōrem hunc pugnis pectas postea. (145)

AGORASTOCLES.

Non faciā.

MILPHIO.

Non aequom in me esset: te morare et male facis.

Noli, amābo, suscensere ero meo causa mea. (157)

Ego faxo, si non irata es, nihilum nōn pro te dabit

Ac te faciet ut sis civis Attica atque liberā.

344. codd. praeter P. omnes potest. Ceterum Bothius personam Adelpasii substituit Milphioni. 345. non Acidalius: codd. nunc. P. om. te. Deinde ais A. solus: P. agam. D. verba. Quid ais Milphio. Ecce odium meum prorsus omittit. 346. P. tibi irata est, D. mihi irata est. 347. tua P. solus; A. D. mea. 349. alcedo Prisc. VI. p. 206 ed. Hertz: A. V. alcyo, P. alcyone, D. alycio. 350. cf. Non. 104. 10. 351. A. omnia p. postea. 352. Non aequom in me esset te A. solus, nisi quod messet p. me esset: D. non aequius in me esset, P. eamus nunc etiam. Deinde morare et male facis A. et D.: P. morare? Agor. Male facis. Dehinc in codd. omnibus sequuntur v. 147 — 167 huius scenae, eo ordine, quo in margine indicavi, nisi quod in A. v. 162 cum 163 commutatus est. Partem veri iam vidit Meursius. 354. Ego faxo si non D. solus: A. Ego si non faxo. P. Ad. Ego faxo sine. Milph. Irata es. Deinde codd. omnes nimium, nisi quod V. ninnium: scr. nihilum non. 355. Ac Bothius: codd. Atque, A. sies.

ADELPHASIVM.

Bene promittis multa: ex multis omnia incassum cadunt. (147)

Liberare iuravisti me haud semel sed centiens.

Dum te exspecto, neque ego usquam aliam mihi paravi copiam;

Neque istuc usquam apparet: ita nunc servio nihilo minus.

MILPHIO.

360 Si ante quid mentitust, nunc iam dehinc erit verax tibi. (161)

ADELPHASIVM.

I, soror. Abscede tu a me.

AGORASTOCLES.

Perii, eho! quid ais, Milphio? (151)

ADELPHASIVM.

Quin abire sinis?

MILPHIO.

Quin tibi qui bene volunt, bene vis item? (160)

ADELPHASIVM.

Abscede hinc sis, sycophanta.

MILPHIO.

Pareo, at scin quomodo? (162)

Iam hercle ego faciam plorantem illum, nisi te facio propitiam. (164)

365 Atque hic me ne vervecillum faciat, nisi te propitio,

Male formido: novi ego huius mores morosi malos.

Quamobrem, amabo, mea voluptas: sine te hoc exorariet.

Sine te exorem, sine prehendam auriculis, sine dem savium. (163)

AGORASTOCLES.

Mene ego praesente illaec patiar dici? discrucior miser, (155)

370 Nisi ego illum iubeo quadrigis cursim ad carnificem rapi.

MILPHIO.

Mea voluptas, mea delicia, mea vita, mea amoenitas, (152)

357. centiens A. solus: V. enlens, D. P. deciens. 358. P. om. te. Deinde ceteri neque usquam, A. nequam usquam. Addidi ego. 360. quid mentitust A. solus: ceteri quidem mentitus sit, nisi quod V. entitus. 361. codd. agis: scr. ais. 362. D. adire sinus. Deinde Quin tibi A. solus: V. quid tu tibi, P. quid vis tibi, D. qui . . . tibi. Denique P. visitent. 363. D. aspice dehinc, P. abice te dehinc. Deinde pareo D. solus: A. et V. pareto, P., qui solus hanc vocem Milphioni dat, quam A. et D. Adelphasio tribuunt, parero. 364. A. plorat p. plorantem. D. P. propitiam facio. 365. A. ne me. Deinde codd. omnes uerberet illum faciat, nisi quod P. facio. Scr. vervecillum. 366. mores morosi V. solus: A. mores moros, D. mores mores, P. om. morosi. 367. A. om. amabo. Deinde ceteri sine te, A. sine hoc: scr. sine te hoc. 368. auriculis P. solus: D. auriculus, A. aures. cf. Asin. 3, 3, 78. 369. praesente illaec patiar Guyetus: A. P. praesente patiar illaec, V. D. illaec patiar praesente. 370. A. D. carnificem. 371. mea delicia Gellius 19; 8 et Non. 100, 25: codd. cum A. omnes meae deliciae.

Meus ocellus, meum labellum, mea salus, meum saviūm,
Meum mel, méum cor, mea colústra, meus molliculus caseús!

AGORASTOCLES.

Non ego homó triobolí sum, nisi ego illí mastigiaé (168)

375 Exturbo óculos atque déntes. Em volúptatem tibi,

Em mel, ém cor, em labéllum, em salútem, em saviūm. (170)

MILPHIO.

Impiás, ere, te: oratórem verberás.

AGORASTOCLES.

Iam istoc magís.

Etiám ocellum addam et tenéllam línguam.

MILPHIO.

Ecquid facies modí?

AGORASTOCLES.

Sicine égo te orare iússei?

MILPHIO.

Quomodo érgo orem?

AGORASTOCLES.

Rogás?

380 Sic enim díceres, sceléste: huius volúptas, te obsecró,
Huius mel, huius cor, huius labéllum, huius língua, huiusce saviūm, (175)

Huius delícia, huiusce sálus amoena, huius festivitás,

Huius colústra, huiusce stúdiūm, huius dulcículus caseús.

Omnia illa, quae dicébas tua esse, ea mémorares meá.

MILPHIO.

385 Obsecro, hércle te, volúptas huius atque odium meūm, (180)

Huius amíca mammeáta, mea inimíca et malevolá,

Oculus huius, lippitúdo mea, mel huius, fel meūm,

Ut tu huic aut irata né sis, aut, si id fieri non potést,

Capias réstim ac te suspéndas cum ero et vóstra familiá.

372. A. oculus. 373. A. meum mel. 375. V. me p. em. 377. D. impia secreta, P. impię sic. cf. Don. ad Hec. prol. 2 v. 1. 378. P. addas. Deinde A. labellum linguam, ceteri labellum et linguam: scr. tenellam linguam. Denique D. Eo quid, P. Eho quid. 379. A. ego rogem p. ergo orem. 382. A. KUIUSDEL . . . KUIUSSALUS, V. P. Huius colustra huius salus, D. om. ver- sum totum. Scr. huius delicia. huiusce salus. Dehinc sequitur in A. versus hic: Huius cor, huius studium, huius sanium, mastigia. Vocibus tamen duabis extre- mis superscriptum est dulciculus caseus. Inde natus est in Pall. versus: Huius colustra, huius dulciculus caseus, mastigia, quem tamen praeter A. om. etiam P. Scripsi Huius colustra, huiusce studium, huius dulciculus caseus. 385. A. KUS vel EIUS p. huius. 386. D. mammiata, quod P. prorsus om. Non. 137, 20 cuius amicam mammeatam. 387. D. oculos, P. ocule eius. 388. codd. huic irata: aut addidit Ritschellius. 389. P. suspende. Personam Adelphasii, vulgo huic versui praepositam, om. D.

390 Nam mihi iam video propter te victitandum sorbiló, (185)
Itaque iam quasi ostreatum tergum ulcéribus gestitó.
Propter amórem vostrum.

ADELPHASIVM.

Amábo, men prohibére postulás,
Né te vérberet, magis quám ne mendax me ádvorsum siét?

ANTERASTILIS.

Aliquid huic responde, amábo, commodé, ne inecommodús
395 Nobeis sit, nam detinét nos de nostró negotió. (190)

ADELPHASIVM.

Verum enim tibi hanc amittam noxiam únám, Agorastoclés.
Non sum iráta.

AGORASTOCLES.

Non es?

ADELPHASIVM.

Nón sum.

AGORASTOCLES.

Da ergo, ut crédam, saviúm.

ADELPHASIVM.

Mox dabó, cum ab re divína rediero.

AGORASTOCLES.

I ergo strenué.

ADELPHASIVM.

Sequere mé soror.

AGORASTOCLES.

Atque áudin etiam? Vénéri dicitó
400 Multam méis verbis salútem.

ADELPHASIVM.

Dicam.

AGORASTOCLES.

Atque hóc audi.

ADELPHASIVM.

Quid ést? (195)

AGORASTOCLES.

Paucis verbis rem divínám facito. atque áudin? respicé,
Respexit. Idem edepol Vénérem credo fácturam tibi.

390. P. Hem p. Nam. 392. A. D. uestrum, om. deinde Adelpasii persona.
393. A. aduersum. 396. codd. ceteri Verum etiam, P. Verum est: ser. enim.
P. admittam noxiam hanc. 399. D. audi. 400. D. Multa. 402. edepol A. solus:
ceteri pol.

AGORASTOCLES. MILPHIO.

AGORASTOCLES.

Quid nunc mi es auctor, Milphio?

MILPHIO.

Ut me verberés

Atque auctiōnem facias, nam impunissimé

Tibi quidem hęcle vendere hęcce aedis licēt.

AGORASTOCLES.

Quid iam?

MILPHIO.

Maiōrem partem in ore habitas meo.

AGORASTOCLES.

Supersede istis verbis.

MILPHIO.

Quid nunc veis tibi?

(5)

AGORASTOCLES.

Trecentos Philippos Collybisco vilicō

Dedi dudum, priusquam me evocāvisti forās.

Nunc obsecrō te, Milphio, hanc per dexteram

Perque hanc sororem, laevam perque oculos tuos,

Per meos amōres perque Adélphasium meam

(10)

Perque tuam libertatem.

MILPHIO.

Em, nunc nil obsecrās.

AGORASTOCLES.

Mi Milphidisce, mea commōditas, mea salūs,

Fac, quod factūrum te promīsisti mihi,

Ut ego hunc lenōnem perdam.

MILPHIO.

Pérfacile id quidem est.

I, adduce tésteis tecum. ego intus interim.

(15)

Tuom exornābo vilicūm: propera atque abi.

AGORASTOCLES.

Fugio.

403. P. mihi nunc: A. suctor es. 406. D. parte minore. D. P. mea.
407. A. veis nunc. 408. D. collabisco. 409. A. dum p. dudum. codd. praeter
A. euocasti. 411. A. perque oculos tuos. 412. Per meos Bothius: codd. omnes
Perque meos. 413. P. om. nil. 415. te promīsisti A. solus: P. te esse pro-
mīsisti, D. te esse promisti. 416. D. Ut ego ut hunc. 417. D. P. omm. I. P. ab-
duce et testis. Dehinc sequitur in codd. ceteris versus iam et ornamentis meis
et sycophantiis, quem A. om.

MILPHIO.

Meum est stuc magis officium quam tuom.

AGORASTOCLES.

420 Egone edepol, si istuc lepide ecféxis,

MILPHIO.

I modó.

AGORASTOCLES.

Ut non ego té hodie

MILPHIO.

Abi modo.

AGORASTOCLES.

Emittam manú?

(20)

MILPHIO.

I modo.

AGORASTOCLES.

Non hércle merear pro hóc,

MILPHIO.

Abi, abi modó.

AGORASTOCLES.

Quantum Accherúnti est mortuórum,

MILPHIO.

Etiamne abis?

AGORASTOCLES.

Neque quantum aquái in mari est,

MILPHIO.

Abiturun és?

AGORASTOCLES.

425 Neque nubes ómnes quantum est,

MILPHIO.

Pérgin perderé?

AGORASTOCLES.

Neque stellae in coélo,

419. codd. istuc: scr. stuc. 420. A. D. Egone egone, P. om. alterum egone: scr. Egone edepol. Deinde ecfexis D. solus: A. effexis, P. faxis. 422. merear A. solus: ceteri meream. Deinde A. Oh. Uah. Abi modo, D. ah. Vah abi modo, P. Oh. Vah abi modo: scr. pro hoc. Abi, abi modo. 423. P. O quantum. Deinde A. Accheruntest, D. Acheruntest, P. Acherontest: scr. Accheruanti est. 424. A. V. aquast in mari, D. P. est aqua in mari: scr. aquai in mari est. cf. adnot. in Trin. v. 1110 p. 195. Deinde abiturun es A. solus: ceteri abituruane es. 425. nubes omnes A. V.: D. P. omm. omnes. Deinde A. quantumst. Pergine perdere, ceteri quantum est. Pérgin pergere. 426. A. D. caelo. Dehinc omnia inde a v. 26 huius scenae usque ad v. 32 in codd. omnibus tribuntur. Agora-

MILPHIO.

Pergin aures tunderé?

(25)

AGORASTOCLES.

Neque hoc neque illud neque

MILPHIO.

Enimvéro serió.

AGORASTOCLES.

Neque hercle véro

MILPHIO.

Quid opust vèrbis?

AGORASTOCLES.

Quippini?

MILPHIO.

Quod uno véro dicere hic quidveis licet.

AGORASTOCLES.

Neque hercle véro serió!

MILPHIO.

Scin quomodó?

AGORASTOCLES.

Ita me di amábant!

MILPHIO.

Vin boná dicam fidé,

(30)

Quod hic inté nos liceat?

AGORASTOCLES.

Ita me Iuppitér

MILPHIO.

Scin quam?

AGORASTOCLES.

Vidétur. Credin, quód ego fabulér?

MILPHIO.

Si nequeo fácere ut abeas, égomet abieró.

Nam isti quidem hèrele oratióni est Oedipó

Opus coniectóre, qui sphingí intérpres fuit.

(35)

AGORASTOCLES.

Heic hinc irátus abiit. nunc mihi cautio ést.

stocli soli, nisi quod P. verba Quid opus est verbis? Quippini? cum versu sequente Milphioni assignat. Equidem haec omnia inter Agorastoclem et Milphionem distribuenda esse censui. cf. Trin. 2, 4, 182 seqq. 427. illud A. solus: ceteri illuc. 428. D. opus si, P. opus est, A. opus, om. est. 429. quidveis A. 432. P. Quid. A. licet. 433. videtur A. solus: reliqui uide tu. 434. V. abireo, D. abire, P. abire volo. 435 et 436. orationi est Oedipo Opus Bothius: codd. orationi Oedipo Opus coniectore, nisi quod D. Oedippo, D. et P. opus est. cf. Prisc. VI p. 272. 437. codd. Illic: scr. Heic.

Ne meamet culpa meo amori obnoxim moram.
 Ibo atque arcessam testis, quando amor iubet
 440 Me obedientem meo esse seruo liberum.

LYCUS. ANTHEMONIDES.

LYCUS.

Di illum infelicit omnes, qui post hunc diem
 Leno ullam Veneri unquam immolarit hostiam,
 Quive ullum taris granum sacrificaverit,
 445 Nam ego hodie infelix, dis mihi iratissimis,
 Sex agnos immolavi nec potui tamen
 Propitiam Venerem facere ut prodesset mihi. (5)
 Quoniam litare non queo, abii illim illico.
 Iratus: exta votui prosecari.
 450 Eo pacto avarae Veneri pulcre adii manum, (11)
 Quando id, quod sat erat, satis habere noluit.
 Ego paussam feci: sic ago, sic me decet.
 Ego faxo posthac dei deaque ceteri
 Contentiores mage erunt atque avidi minus, (15)
 455 Cum scibunt, Veneri ut adierit leno manum.
 Condigne haruspex, non homo trioboli,
 Omnibus in extis aibat portendi mihi
 Malum damnumque et deos esse iratos mihi.
 Quid ei divini aut humani aequom est crederé? (20)
 460 Mina mihi argenti dono postilla data est.
 Sed quaeso ubinam illic restitit miles modo,
 Quei hanc mihi donavit? quem ego vocavi ad prandium.
 Sed eecum: incedit.

438. D. meam p, meamet, P. mea — obnoxiam, 439. V. lubent: 440. codd. omnes Me obedientem esse, nisi quod A. obuedientem, D. oboedientem: scr. Me obedientem meo esse.

A. Antamoenides. D. P. Antamonedes. 441. P. et Non. 126, 28 infelicitent. 443. A. Qui p. Quive. 444. A. diis mei, ceteri diis meis: scr. mihi. D. iratissimus. 445. agnos immolavi Camerarius; codd. immolavi agnos. 446. A. ut esset, ceteri uti esset: scr. prodesset, 447. codd. nequeo: scr. non queo. Deinde A. D. abii illim, P. abii illinc. 448. exta vetui Bothius: codd. votui exta, nisi quod A. uolui, D. otui. Deinde prosecariet A.: ceteri proscariet. Dehinc in codd. ceteris sequuntur versus duo: Neque ea (P. ego) aspicere uolui, quoniam non bona Haruspex dixit: deam esse indignam credidi, quos A. prorsus om. 451. paussam A. 452. dei A. 453. A. avidius minus. v. 455 in A. sequitur post v. 25 huius scenae. 458. aut P. solus: D. hanc, A. atque, D. eecum si, D. P. crederet. 459. V. dona, P. duo. 461. Quei A.

ANTHEMONIDES.

Ita ut occépi diceré,
 Lenulle, de illac pugna péntethronicá, (25)
 Quom sexaginta millia hóminum uno dié
 Volaticórum manibus óccidi meis.

LYCUS.

Volaticórumne hominum?

ANTHEMONIDES.

Ita deico quidém.

LYCUS.

An, obsecro, úsquam sunt hominés volatici?

ANTHEMONIDES.

Fuere, vérum ego interféci.

LYCUS.

Quomodó (30)

Potuisti?

ANTHEMONIDES.

Dícam. Viscum légioni dedí
 Fundasque: eo praésternebant fólia farferi.

LYCUS.

Cui rei nam?

ANTHEMONIDES.

Ad fúndas viscus né adhaerescerét.

LYCUS.

Perge: optume hércle peieras. Quid postea?

ANTHEMONIDES.

In fundas visci indebant grándiculos globós: (35)
 Eo illos volántes iussi fúnditariér.

Quid multa vérba? quemquem visco offenderánt,

Tam crebri ad térram decidébant quam pirá.

Ut quisque accíderat, eum necábam eodem locó

Per cerebrum pínna sua sibi, quasi turturém. (40)

462. D. Antamonedes. 463. lenulle Prisc. 3, 109: A. lenulla, D. lenutte, P. lemmi. Deinde Prisc. illa. Denique D. pentetronica, P. penetronica. 464. Quom A. solus: D. quo, P. qua. Deinde P. hominum sexcenta, om. millia, quod om. etiam D. 466. codd. cum A. omnes euolaticorum: scr. cum Guyeto volaticorumne. Deinde deico A. 467. D. uiatici. 470. cf. Serv. ad Aen. VII, 715. 671. Cui A. solus: D. P. qui. Deinde codd. rei? Ne ad fundas: scr. rei nam? Ad fundas. Denique omm. ne: addidit Bothius. Ceterum cf. Charisius p. 32 ed. Keil. 472. peieras Bothius: codd. periuras. D. qui p. quid. 473. P. infundebant p. visci indebant. 474. P. ego p. eo. 476. decidebant Camerarius: codd. accidebant. 477. codd. cum A. omnes ilico: scr. eodem loco. 478. P. spuma p. pinna — sic p. sibi.

LYCUS.

480 Si hercle istuc umquam factum est, tum me Iuppiter
Faciatur ut semper sacrificem nec umquam litem.

ANTHEMONIDES.

An mi haec non credis?

LYCUS.

Credo, ut mi aequom est crederé.
Age eamus intro, dum exta referuntur.

ANTHEMONIDES.

Voló

Narrare tibi etiam unam pugnam.

LYCUS.

Nil moror.

(45)

ANTHEMONIDES.

Ausculata.

LYCUS.

Non hercle auscultabo.

ANTHEMONIDES.

Quomodó

485 Colaphis quidem hercle iam tuom elidam caput,
Nisi auscultabis aut is in malam crucem!

LYCUS.

Malam crucem ibo potius.

ANTHEMONIDES.

Certumne est tibi?

LYCUS.

Certum.

ANTHEMONIDES.

Tum tu igitur die bono, Aphrodisiis,
Addice tuam mihi meretricem minusculam.

(50)

LYCUS.

490 Ita res divina mihi fuit. res seriás
Omnis extollo ex hoc die in alium diem:
Profecto festos agere decretum est mihi.
Nunc hinc eamus intro. Sequere hac me.

480. Non. 424, 21 faciam. 481. aequom est Bothius: codd. est aequum. Deinde credere A. et P.: D. credier. 483. V. a m. pr. inibi p. tibi. 484-485. codd. praeter A., cuius lectionem repraesentavi: Ausculata. Non hercle. Tuum iam elidam caput, nisi quod P. nam p. Non, quae in unum versum coaluerunt. Praeterea etiam A. tuum iam. Scr. iam tuom. 486. codd. cum A. omnes auscultas: scr. auscultabis. 488. De hiatus cf. Lachm. ad Lucr. III, 941. 491. cf. Non. 407, 11. 492. V. D. profectos. Deinde codd. habeam: scr. agere.

ANTHRMONIDES.

Sequór.

In hunc diém iam tuos sum mércenariús.

(55)

AGORASTOCLES. ADVOCATI.

AGORASTOCLES.

5 Ita me dí ament, tardo amico nil est quicquam iniquiús.
 Praesertim hómini amanti, qui quicquid agit, próperat omniá.
 Sicut ego hós duco advocátos, homines spíssigradissumós,
 Tardióres, quam corbitae sunt in tránquillo mari.
 Atque equidem hércle dedita ópera amicos fúgitavi senés. (5)

10 Scibam aetáte tardióres: metui méo amori morám.
 Nequiquam hós procos mi elégi loripedís, tardissumós.
 Quin si itúri hodie estis, ite, aut ite hinc in malam crucém!
 Sicine opórtet ire amícos homini amánti operam datúm?
 Nam iste quidém gradus succrétust cribro póllinarió, (10)

15 Nisi cum pédicis condidicístis istoc grássari gradú.

ADVOCATI.

Heus tu, quámquam nos vidémur tibi plebéi, pauperés,
 Si nec récte dicis nobis, dives dé summo locó,
 Divitem audacter solémus mactare infortunió,
 Nec tibi nós nexi sumus istoc, quod tu amés aut oderis. (15)

20 Cum argentúm pro capite dédimus, nostrum dédimus, non tuóm.
 Liberós nos esse opórtet: nos te nihili pendimús.
 Ne tuo nós amori sérvos esse addictos censeás.
 Liberós homines per úrbem modico mágis par est gradú,
 Ire: sérvoli esse dúco festinántem curreré: (20)

25 Praesertim in re populi plácida atque interféctis hostibús
 Non decét tumultuári. Set si próperabas magis,
 Pridié nos te advocátos huc duxisse oportuit.
 Ne tu opinere: haud quisquam hódie nostrum cúrret per viás,
 Neque nos pópulus pro cerrítis insectábit lapidibús. (25)

494. D. mercennarius.

495. D. nihili. codd. inaequius. 496. D. amantique, P. amanti quicquid, om. qui. 497. P. homines advocatos. Deinde P. spissigrandissimos, D. spissigrandissimus. 498. corbitae P. et Non. 533, 11: D. corditae. 499. V. haec edita p. hercle dedita. P. fugi nam senes. 500. D. aetati. V. om. tardiiores. P. metuo. 501. D. eligi — tardissimos. 502. P. Quid p. Quin. Deinde hodie estis Bothius: codd. estis hodie. D. audite p. aut ite. 504. D. succretu est. 505. D. condidicisti sis occrassari, P. condidicisti occassari. 506. codd. plebei et pauperes: delevi et. 509. D. a. m. pr. obnixii, suprascr. o, P. obnoxii: scr. nexi. Deinde codd. istuc, quid: ser. istoc, quod. 512. codd. seruos tuos esse: delevi cum Guyeto tuos. 514. D. seruuli, V. servuire, P. servile. 518. P. Neque p. Na.

AGORASTOCLES.

520 At si ad prándium me in aédem vos dixissem ducere,
 Vincerétis cervom cûrsu vel clavátorem gradû:
 Nunc vos quia mihi advocátos dixi et téstis ducere,
 Podagrosi éstis ac vicístis cocleam târditudinê.

ADVOCATI.

An veró non iusta caússa est, quo currátur celeritêr, (30)
 525 Ubi bibás, edas de aliéno quantumvis usque affatim?

Quod tu invitús numquam réddas domino, quóius victum ederis.
 Sed tamén quomodocunq̄e átque quamquam súnus pauperculi,
 Est domí, quod edimus: né nos tam contéptim conteras.
 Quicquid ést pauxillulum illuc nostrum, id ómne intúst domí; (35)

530 Neque nos quémquam flagitámus neque nos quisquam flagitat.
 Tua caussá nemo nostrórum ést suos ruptúrus ramicês.

AGORASTOCLES.

Nimis irácundi estis: équidem haec vobis dixi per iocúm.

ADVOCATI.

Per iocum ítidem dictum habéto, quae nos tibi respondimús.

AGORASTOCLES.

Obsecro hérele operam celócem hanc mihi, ne córbitam daté: (40)
 535 Attrepidáte saltem, nám vos appropérare haud postuló.

ADVOCATI.

Si quid tú placide otioseque agere vis, operam damús:
 Si properás, cursores méliust te advocátos ducere.

AGORASTOCLES.

Scitis: rém narravi vóbis, quod vostra ópera mi opus siét,
 De lenóne hoc: qui me amántem ludificátur tam diú, (45)
 540 Eí parátæ ut sint insídiæ de auro et dé servo meó.

ADVOCATI.

Omnia istaec scimus iam nos, si hi spectátorez sciánt:
 Horunc híc nunc caussa haec ágitur spectatórum fabulá:

520. cf. Isidor XV, 3, 2. 521. vel P. cum Varr. 1. 1. p. 350 ed. Spengel: V. et, D. t. Deinde clavatorem Turnebus: V. clabatorem, D. P. glabatorem. Varro gralatore, Paulus p. 97 vinceretis cursu cervas et grallatorem gradu. 523. Non. 181, 18 cocleas. 524. D. At p. An. cf. Capt. 2, 2, 7. 525. V. et das p. edas. Deinde codd. omnes quantum velis: ser. quantumvis. 526. V. de qui ederis, D. P. de quo ederis: ser. quous victum ederis. 527. V. quo meo quam qui qui, D. quo meo cum cui, P. quomodocunq̄e, cui addidi atq̄ue. 528. cf. Non. 507, 10. 529. codd. omm. domi, quod addidi. 531. D. si p. est. P. nostrum suos est. cf. Non. 166, 7. 534. celocem P. cum Non. 533, 3. V. D. uelocem. 535. D. adprobare. 537. D. melius si. 538. P. Satis p. Scitis. 541. P. sibi p. si hi. V. hic peccatores. 542. horunc híc — haec ágitur Camerarius: codd. horum hinc (uisi quod D. huic) — ágitur haec.

Hos te sátius est docére, ut, quando agás, quid agas, sciánt.
 Nos tu né curassis: scímus rem omnem, quíppe omnes simúl (50)
 Didicimús tecum una, ut rêspondere póssimus tibi.

AGORASTOCLES.

Ita profécto est. Sed agite, igitur ut sciám vos scire, rém
 Expedite et mihi quae dúdum vobis díxi, dicité.

ADVOCATI.

Itane témptas an sciámus? non meminísse nos ratús,
 Quomodó trecentos Phlippos Collybisco vilicó (55)
 Dederis, quós deferret húc ad lenonem, inimicum tuóm,
 Isque se ut ádsimularet pégrinum aliunde éx alio oppidó.
 Ubi id detúlerit, tuo eo quaesítum servolum ádventes tuóm
 Cum pecúnia.

AGORASTOCLES.

Meminístis memoritér: servastis mé.

ADVOCATI.

Ille negábit: Milphiónem quaeri cénsebit tuóm: (60)
 Id duplicábit omne fúrtum. leno addícetur tibi.
 Ad eam rém nos esse téstis vis tibi.

AGORASTOCLES.

Tenetis rém.

ADVOCATI.

Vix quidem hércle, ita est pauxílla, digitulís primoribús.

AGORASTOCLES.

Hoc cito ét cursim est agéndum: propera iám quantum potést.

ADVOCATI.

Bene vale igitur: te advocátos meliúst céleris duceré: (65)
 Tardi súmus nos.

AGORASTOCLES.

Pessume itis, optume hércle dicitís.

Quin etiám deciderint vóbis fulmina in talos velím.

ADVOCATI.

At edepól tibi nos in lumbos linguam atque óculos in solúm.

543. P. hosce p. hos te. Deinde quid agas Acidalius: codd. quid agent.
 545. D. dedicimus, P. deducimus. 546. P. om. est. 548. nos ratus Camerarius:
 codd. nostra. 549. P. Philippeos. D. Collabisco. 551. peregrinum aliunde Bo-
 thius: codd. peregrinum esse aliunde. 552. codd. is: scr. id. Deinde serum:
 scr. servolum. 555. V. Id duplicavit, P. adduplicabit. 557. codd. pauxilla
 est: scr. est pauxilla. V. primordius. 558. P. properate iam. 559. codd. melius.
 560. pessume itis optume Acidalius: codd. optume itis pessumo. 561. V. D. fe-
 mina, P. deciderunt vobis femura: scr. fulmina. 562. tibi nos Bothius: codd.
 nos tibi. D. at p. atque.

AGORASTOCLES.

Eia, haud vóstrum est, iracúndos esse, quód dixi iocó.

ADVOCATI.

Nec tuóm quidem est, amicis per iocum iniuste loquí. (70)

AGORASTOCLES.

566 Mittite istaec: quid vellm, vos scitis.

ADVOCATI.

Cállemus probé:

Lenoném periurum ut pérdas, id studés.

AGORASTOCLES.

Tenetis rém.

Ecce oppórtune egrediúntur Milphió úna et vilicús:

Basilice éxornatus cédit et fabre ad fallaciám.

MILPHIO. COLLYBISCUS. AGORASTOCLES. ADVOCATI.

MILPHIO.

Iam tenés praecepta in córde?

COLLYBISCUS.

Pulcre.

MILPHIO.

Vide sis calleás.

COLLYBISCUS.

570 Quid opust vórbis? callum aprúgnum callere aéque non sinám.

MILPHIO.

Fac modo út conducta tibi sint dicta ad hánc fallaciám.

COLLYBISCUS.

Quin edepól conductiór sum, quam tragoédi aut comici.

MILPHIO.

Probus homo és.

AGORASTOCLES.

Adeamus própius. assunt téstes.

MILPHIO.

Tot quidém (5)

Non potuísti adducere hómines magis ad hánc rem idoneós.

575 Nam istorúne nullus nefástust: comitiáles sunt merí.

566. V. leonem. D. studeas. 568. cedit Bothius: codd. incedit.

570. D. opus si. Deinde D. apugnum, P. aprinllu, Non. 258, 11. aprunum. cf. Pers. 2, 5, 4. 571. D. conducta. 572. D. conductior, P. indoctior. Deinde D. quam ut tragoedia comici, P. quam in tragoedia comici: scr. cum Camerario quam tragoedi aut comici. 573. D. est p. es. Deinde adeamus Gruterus: codd. adeam. 575. codd. istorum. D. nefastus st.

Ibi habitant: ibi eos conspicias quam praetorem saepius.
 Hodie iuris coctiores non sunt, qui lites creant,
 Quam hi sunt, qui si nil est, quicum litigent, lites emunt. (10)

ADVOCATI.

Di te perdant.

MILPHIO.

Vos quidem hercle commodum, quiqui tamen
 580 Et bene et benigne facitis, quom ero amanti operam datis.
 Sed isti iam sciunt, negoti quid sit?

AGORASTOCLES.

Omnem rem ordiné.

MILPHIO.

Tum vos animum advortite igitur: hunc vos lenonem Lycum
 Novistis.

ADVOCATI.

Facile.

COLLYBISCUS.

At pol ego eum, qua sit facie, nescio. (15)
 Eum volo mihi demonstratis hominem.

ADVOCATI.

Nos curabimus.

585 Satis praecceptum est.

AGORASTOCLES.

Hic trecentos nummos numeratos habet.

ADVOCATI.

Ergo nos inspicere oportet istuc aurum, Agorastocles,
 Ut sciamus, quid dicamus mox pro testimonio.

AGORASTOCLES.

Agite, inspicite.

COLLYBISCUS.

Aurum est profecto hoc, spectatores, comicum: (20)

Macerato hoc pingues fiunt auro in barbara boves.

590 Verum ad hanc rem agendam Philippum est.

577. D. P. omm. iuris. Deinde P. doctiores. 578. quicum A. solus, quod ceteri prorsus omm. Deinde litigent A. solus: D. P. litium. Denique A. lites emunt, D. lites semunt, P. lites serunt. 579. A. CUM. ODUM. Inde scr. commodum. V. quo meo quin, D. quo meo quom, P. commendo. 581. omnem rem ordine Camerarius: D. in p. rem, P. omne in ordine, A. omnem in ordinem. 584. A. mihi uolo. 585. A. praecceptunst, ceteri omm. est. 588. D. totum versus tribuit Agorastoeli, P. etiam verba: aurum est, quae A. Collybisco dat. Deinde profecto hoc A. solus: ceteri omm. hoc. Denique P. nimirum p. comicum. 590. A. agendumst philippumst, P. philippeum est. Deinde A. adsimulemus.

ADVOCATI.

Ita nos ádsimulabimús.

COLLYBISCUS.

Sed ita adsímulatote, quási ego sim peregrínus.

ADVOCATI.

Scilicét

Et quidém quasi tu nobíscum adveniens hódie oraveris,
 Liberum út commonstrarémus tibi locúm ét voluptariúm, (25)
 Ubi ames, pótes, pergraecére.

MILPHIO.

Heu, edepol mórtales malós!

AGORASTOCLES.

595 Ego enim dócui.

MILPHIO.

Quis te pórró?

COLLYBISCUS.

Agite, intro abite, Agorastoclés,

Ne hic vos mécum conspiciétur leno, neú fallaciaé
 Praepedímentum obiciátur.

MILPHIO.

Hic homo sápienter sapít.

Facite, quód iubet.

AGORASTOCLES.

Abeámus. Ecqui hoc sátis dictum ést?

COLLYBISCUS.

Abí. (30)

AGORASTOCLES.

Abeo, quaéso, di immortáles!

COLLYBISCUS.

Quin abís?

AGORASTOCLES.

Abeo.

MILPHIO.

Sapis.

COLLYBISCUS.

600 St!

ADVOCATI.

Quid ést?

592. A. om. hodie. 593. A. P. commostraremus. 594. P. amans posses.
 D. P. pergere p. pergraecere. 596. P. conspicietur. 597. D. domo p. homo.
 598. codd. iubet. Deinde D. Habeamus. Denique codd. o. set uos: ser. ecqui hoc.
 599. P. Si sapis. 600. D. Sitace (i. e. St tace): delevi tace. P. Atat.

COLLYBISCUS.

Fores hae fecerunt magnum flágitium modó.

ADVOCATI.

Quid id est flágití?

COLLYBISCUS.

Crepuérunt clare.

ADVOCATI.

Dí te perduint.

Pone nós recede.

COLLYBISCUS.

Fiat.

ADVOCATI.

Nos prióres ibimús.

COLLYBISCUS.

Faciunt, scúrrae quod consuérunt: pone sése homines locánt. (35)

ADVOCATI.

Heic homo ést, qui egreditur, léno.

COLLYBISCUS.

Bonus est, nám similis malo ést.

605 Iam nunc illi ego egrediénti sanguinem éxsugam procúl.

LYCUS. ADVOCATI. COLLYBISCUS.

LYCUS.

Iam istuc reyórtar, miles: cónvivas voló

Reperire nóbis commodós, qui una siént.

Interibi attúlerint exta atque eádem mulierés

Iam ab re divina, credo, appárebunt domí.

610 Sed quid huc tantum hóminum incedunt? écquidnam adferánt? (5)

Et illic chlamydátus quisnam est, qui sequitur procúl?

ADVOCATI.

Aetoli cives te salútamus, Lycé,

Quamquam hanc salútem ferimus inviti tibi.

601. codd. omm. id: addidit Acidalius. P. perdant. 603. D. P. consueuerunt. V. pones esse. 604. codd. Illic: scr. Heic. D. P. malus p. malo, quod V. prorsus om. 605. codd. ego illi: scr. cum Guyeto illi ego.

606. codd. istuc ego reuortar, nisi quod V. reuotar: del. ego Guyetus. 607. D. P. omm. qui. 608. P. interim. D. attulerunt. 609. D. rediuiua. 611. illic Bothius: codd. ille. D. clamidatus — sequetur. 612. P. Aetolica veste. Post v. 613 sequitur in codd. omnibus versus hic: Et quamquam bene uolumus leniter lenonibus, qui occurrit etiam infra v. 26 huius scenae: delevit Bothius.

LYCUS.

615 Fortunati omnes sitis, quod certo sció
Nec fore nec fortunam id situram fieri. (10)

ADVOCATI.

Stic est thesaurus stultis in lingua situs,
Ut quaestui habeant male loqui melioribus.

LYCUS.

620 Viam qui nescit, qua deveniat ad mare,
Eum oportet amnem quaerere comitem sibi. (15)
Ego male loquendi vobis nescivi viam:
Nunc vos mihi amnes estis: vos certum est sequi.
Si benedicetis, vostra vos ripa sequar:
Si maledicetis, vostro gradiar limite.

ADVOCATI.

625 Malo benefacere tantundem est periculum,
Quantum bono malefacere. (20)

LYCUS.

Qui vero?

ADVOCATI.

Sciés.

Malo si quid benefacias, beneficium interit:
Bono si quid malefacias, aetatem expetit.

LYCUS.

Facete dictum. Sed ad me quid istuc attinet?

ADVOCATI.

630 Quia nos honoris tui causa ad te venimus,
Quamquam bene volumus leniter lenonibus. (25)

LYCUS.

Si quid boni adportatis, habeo gratiam.

ADVOCATI.

Boni de nostro tibi nec ferimus, nec damus,
Neque pollicemur, neque adeo volumus datum.

614. D. certe. 615. D. et fortunam p. nec fortunam. Deinde id situram, P. id si saturam. 616. codd. Istic: scr. Stic. D. thensaurus. 618. P. adveniat. 621. P. consequi p. est sequi. 622. vos ripa Bothius: codd. ripa uos. 624. P. tantum p. tantundem. 625. qui vero P. solus: V. quid uero, D. quid, om. vero. 626. codd. ceteri id beneficium interit, A. aetatem expetit. Delevit id Bentl. ad Eun. 1, 2, 69. 627. A. quidemalefacias etatem expetit. D. geminat etatem. 628. V. facite. D. om. dictum. Deinde codd. omnes quid istuc ad me: scr. ad me quid istuc. 629. A. causa ad te: ceteri causa huc ad te. 631. A. adportatis. 632. V. a m. pr. bono. codd. praeter A. omnes addunt tibi post damus. 633. A. Necque.

LYCUS.

Credo hercle vóbeis: ita vostra ést benignitás. (30)

635

Sed quid nunc vóltis?

ADVOCATI.

Hunc chlamydátum, quem vidés,

Ei Mars irátust.

COLLYBISCUS.

Capiti vóstro istuc quidém.

ADVOCATI.

Hunc nunc, Lyce, ad te diripiéndum adducimús.

COLLYBISCUS.

Cum praeda hic hódie incedet vénator domúm.

Canes compéllunt in plagás lepide lupúm. (35)

LYCUS.

640

Quis hic est?

ADVOCATI.

Nescimus nos quidem istum qui siét,

Nisi dudum máne ad portum utí processimús,

At eccistum é navi exeúntem onerariá

Videmus. ádiit ad nos éxtemplo exiéns.

Salutat: rêspondemus.

COLLYBISCUS.

Mórtalis malós! (40)

645

Ut ingrediúntur docte in sycophantiám!

LYCUS.

Quid deinde?

ADVOCATI.

Sérmonem ibi nobiscum copulát.

Ait se peregrínus esse huius ignarum oppidí.

Locum sibi vélle liberúm praeberiér,

Ubi nequam fáciat. nos hominem ad te adduximús. (45)

650

Tu, sei te dei amant, age tuám rem: occasio ést.

634. uobeis A. Deinde uestra. Denique D. P. omm. est. 635. A. totum versum dat Lyco. D. clamidatum. 636. iratust A. solus: reliqui iratus est. Deinde A. uestro. P. capiti vero vostro. 637. D. lice. Deinde diripiendum A. solus: ceteri diripiendum. 638. D. P. reda. P. incedit. 639. lupum A. solus: D. Lycum, quod P. prorsus om. 640. quidem istum A.: ceteri istum quidem. 641. mane A: ceteri a mane. Deinde ad portum uti Bothius: codd. cum A. omnes ut ad portum. 642. codd. cum A. omnes Atque istum: scr. At eccistum. cf. adnot. ad Trin. v. 186 p. 139. 643. P. Vidimus. 645. D. sicophantiam. 646. ibi nobiscum A. solus: ceteri nobiscum ibi. D. copulant. 647. V. agit. 649. D. faciet — om. ad te. 650. sei te dei A.: ceteri si te di. Deinde age Acidalius: codd. cum A. omnes agere. Denique A. occasiost.

LYCUS.

Itane ille est cúpiens?

ADVOCATI.

Aurum habét.

LYCUS.

Praeda haec mea ést.

ADVOCATI.

Potare, amáre volt.

LYCUS.

Locúm lepidúm dabó.

ADVOCATI.

At enim clam fúrtim hic esse vólt, ne quis sciát
 Neve arbitér sit, nam hic latro in Sparta fúit, (50)
 655 Ut quidem ipse nóbeis dixit, ápuđ regem Attalúm.
 Inde huc aufúgit, quoniam cápitur oppidúm.

COLLYBISCUS.

Nimis lepide dé latrone: dé Sparta optumé.

LYCUS.

Di deaeque vóbis multa bóna dent, quom mihi
 Et bene praecipítis et bonám praedam datís. (55)

ADVOCATI.

660 Immo ut ipse nóbis dixit, quo áccures magís,
 Trecentos númmos Philippos pórtat praesidí.

LYCUS.

Rex sum, si ego illunc hodie ad me hóminem adlexeró.

ADVOCATI.

Quin hic quidem túos est.

LYCUS.

Obsecro hércle, hortamini,

Ut devortátur ad me in hóspitium optumúm. (60)

ADVOCATI.

665 Neque nos hortári, neque dehortári decét
 Hominem peregrínnum: tuam rem tú ages, si sapís.
 Nos tibi palúbem ad aream úsque adduximús:
 Nunc te illum méliust capere, cáptum si esse vis.

653. codd. cum A. omnes hic clam furtim, nisi quod P. exhibet furtum et, V. om. clam: scr. clam furtim hic. Deinde ne quis sciat A. solus: D. ne quis sciant, P. ne qui sciant. 655. nobeis A. 656. codd. ceteri inde nunc aufugit, A. om. nunc: scr. cum Weisio huc. 657. A. optumo. 658. V. uotis uobis. 660. A. accureis, D. P. accures. 661. P. Philippeos. Deinde praesidii Gulielmus: V. D. P. prae sibi, nisi quod D. pre. 662. illunc Bothius: codd. illum. Deinde A. om. ad me. 666. D. hominum — tuam gessi p. tuam rem tu ages si. 667. A. usquae. 668. codd. omnes melius — si captum, nisi quod V. D. castum: scr. meliust — captum si.

LYCUS.

Iamne itis?

COLLYBISCUS.

Quid, quod vobeis mándavi, hospité? (65)

ADVOCATI.

670

Cum illoc te méliust, rem tuam, ádulescens, loquí.

Heic est ad istas res probús, quas quaeritás.

COLLYBISCUS.

Videre equidém vos vellem, cum huic aurum darém.

ADVOCATI.

Illinc procúl nos istuc inspectabimús.

COLLYBISCUS.

Bonam dedístis operam míhi.

LYCUS.

It ad me lucrúm. (70)

COLLYBISCUS.

675

Illuc quidém, quorsum asinus caédit calcibús.

LYCUS.

Blande hominem cómpellabo. Hóspes hospitém

Salutat: sálvom te adveníre gaudeó.

COLLYBISCUS.

Multa tibi dei dent bona, quom mé salvom esse víis.

LYCUS.

Hospitium te áiunt quaerítare.

COLLYBISCUS.

Quaerító. (75)

LYCUS.

680

Id illi dixérunt, quei hinc a me ábierunt modó

Te quaerítare a muscis.

COLLYBISCUS.

Mínime gentiúm.

LYCUS.

Quid ita?

COLLYBISCUS.

Quia a múscis si mi hospitium quaererém,

Adveniens írem in carcerém recta vía.

669. nobeis A. 670. Deinde meliust A.: ceteri melius. Denique rem tuam Guyetus: codd. tuam rem. 671. codd. Illic: ser. Heic. 674. operam mihi Bothius: codd. mihi operam. 675. Illuc Acidalius: codd. Illud. Deinde P. Collybisci personam inserit post quidem, ut praecedentia ad Lycum pertineant. 678. quom A. solus: V. quo, D. P. cum. 680. codd. Ita: ser. Id. Deinde quei A. 681. A. Ah minime gentium. 682. codd. cum A. omnes omm. a. 683. codd. praeter A. omnes: adueniens huc írem.

685 Ego id quaero hóspitium, ubi ego cúrer molliús, (80)
 Quam regi Antiócho oculi cúrari solént.

LYCUS.

Edepol ne illúd tibi possum féstivom daré,
 Siquidem potés pati esse te ín lepido locó,
 In lecto lépide strato, et lépidam mulierém
 Complexum cóntrectare.

COLLYBISCUS.

Is, leno, viám. (85)

LYCUS.

690 Ubi tu Leucádio, Lesbió, Thasio, Chió,
 Vetustate víno edentulo aétatem inrigés:
 Ibi te replébo ego usque unguéntum geumatís.
 Quid multa vérba? faciam, ut, úbi tu laverís,
 Ibi balneátor faciat unguentariám. (90)

695 Sed haec latrócinantur, quae égo dixi, omniá.

COLLYBISCUS.

Quid ita?

LYCUS.

Quia aúrum poscunt praésentariúm.

COLLYBISCUS.

Quin hercle accíperere tu non mávis, quam ego daré.

ADVOCATI.

700 Quid si evocémus huc forás Agorastoclém,
 Ut ipso téstis sit sibi certissimús? (95)
 Heus tu, qui fúrem captas, égrederere ociús,
 Ut tute inspéctes aurum lénoni darí.

684. D. hostium. 685. P. D. omm. oculi. P. solet. Hiatum non sollicito. 686. illud tibi possum Hermannus: P. tibi possum illud, D. tibi possum illum, A. tibi illum possum. 687. A. esse te pati. Inde scr. cum Weisio pati esse te: codd. ceteri esse pati, om. te. 688. codd. praeter A. omnes omm. et. 689. D. contractare. 690. codd. praeter A. omnes Choo p. Chio. 692. A. Ibi ego te replebo: scr. Ibi te replebo ego. codd. ceteri Ibi te replebo. Deinde codd. praeter A. omnes egeumatis. 693—694. codd. cum A. omnes: ubi tu laueris, Ibi ut: scr. ut, ubi tu laveris, Ibi. 697. D. Qui p. Quin. Deinde A. quin p. quam. Denique D. darem. Dehinc in codd. praeter A. omnibus sequitur versus hic: Quin sequere me intro. Duc me ergo intro: addictum tenes, qui occurrit infra v. 10 scenae insequentis. Delevit iamdudum Acidalius. 698. P. foras huc. Post hunc versum demum in A. sequuntur verba: Quin sequere me intro. Duc me ergo intro, quae versum totum implent, et statim, versu novo incipiente: Si exierit leno, quid tum hominem interrogem, quae desumpta sunt ex v. 20 scenae insequentis. 699. ipso A. solus: ceteri ipse. D. P. certi sumus. 700. qui D. solus: V. quis, P. quid. 701. codd. dare: scr. dari.

AGORASTOCLES. ADVOCATI. COLLYBISCUS. LYCUS.

AGORASTOCLES.

Quid est? quid vóltis, testes?

ADVOCATI.

Spécta ad dexterám.

Tuos servos aúrum iam ipsi lénoni datát.

COLLYBISCUS.

Age, accipe hóc sis: hic sunt númerati aurei

Trecenti númmi, qui vocántur Philíppel.

Hinc me procúra: propere hosce ábsumi voló. (5)

LYCUS.

Edepol fecisti prodigúm promum tibi.

Age, eamus intro.

COLLYBISCUS.

Te sequór.

LYCUS.

Age, age, ambulá.

Ibi quaevis rélicua alia fábulabimúr.

COLLYBISCUS.

Eadem narrábo tibi res Spártiaticás.

LYCUS.

Quin sequere me érgo.

COLLYBISCUS.

Abduc intro: áddictum tenés. (10)

AGORASTOCLES.

Quid nunc mi auctóres estis?

ADVOCATI.

Ut frugi siés.

AGORASTOCLES.

Quid, si animus ésse non sint?

ADVOCATI.

Esto, ut sint.

AGORASTOCLES.

Vidistis, léno cum aurum accépit?

ADVOCATI.

Vidimús.

703. codd. omm. iam, quod addidi. V. D. P. dabat. 704. D. seic p. hic.
705. D. Philippi. 706. V. apsumi. 707. D. prodigium. 709. codd. Ibi que reli-
qua: scr. Ibi quaevis relicua. 710. P. Equidem p. Eadem. V. spartiacos, D. spar-
tiacas, P. sparticas. Correxerit Camerarius. 712. D. spes p. sies.

- 715 EUM VOS MEUM ESSE SERVOM SCITIS?
 AGORASTOCLES.
 ADVOCATI. Scivimus.
- REM ADVORSUS POPULI SAepe LEGES?
 AGORASTOCLES.
 ADVOCATI. Scivimus. (15)
- EM ISTAEC VOLO ERGO VOS COMMÉMİNISSE OMNIA,
 MOX AD PRAETOREM CUM USUS VENIET.
 AGORASTOCLES.
 ADVOCATI. Meminimus.
- QUID SI RECENTI RE AEDES PULTEM?
 AGORASTOCLES.
 ADVOCATI. Censeo.
- 720 SI PULTEM ET NON RECLUDIT?
 AGORASTOCLES.
 ADVOCATI. Portam frangito.
- SI EXIERIT LENO, QUID TUNC? HOMINEM INTERROGEM,
 AGORASTOCLES.
 ADVOCATI. Quippini? (20)
- MEUS SERVOS AD EUM VENERITNE?
 AGORASTOCLES.
 ADVOCATI. Quippini?
- CUM AURI DUCENTIS NUMMIS PHILIPPIS?
 AGORASTOCLES.
 ADVOCATI. Quippini?
- IBI EXTEMPO LENO ERRABIT.
 AGORASTOCLES.
 ADVOCATI. Quae de re?
- 725 QUIA CENTUM NUMMIS MINUS DICETUR.
 AGORASTOCLES.
 ADVOCATI. Rogas?
 Bene putas.

716. P. esse p. saepe. 717. Charis. p. 240 ed. Keil ego vos meminisse.
 718. codd. cum ad praetorem: ser. ad praetorem cum. Deinde V. memiminus.
 720. codd. omm. et, quod addidi. D. recludit. Deinde V. D. panem, P. pede:
 ser. portam. 721. A. quid tum. cf. quae dixi ad v. 698. V. censeris, D. a m.
 pr. censeo, correctum in censent, P. censetis. 722. codd. seruus si ad: delevi si.
 725. codd. diceretur. P., qui haec Agorastoeli tribuit: Bene putastis.

AGORASTOCLES.

Alium censébit quaeritári.

ADVOCATI.

Scilicét.

(25)

AGORASTOCLES.

Extemplo dénégabit.

ADVOCATI.

Iúratu s quidém.

AGORASTOCLES.

Homo furti sésé adstringet.

ADVOCATI.

Haúd dubium id quidem ést.

AGORASTOCLES.

Quantum quantum ad eum erit delátum.

ADVOCATI.

Quippini?

AGORASTOCLES.

Ibo et pultábo ianuam.

(30)

ADVOCATI.

Ito. quippini?

AGORASTOCLES.

Diespitér vos perduít.

ADVOCATI.

Te quippini?

AGORASTOCLES.

Tacendi témpus ést: nam crépuerunt forés.

Foras egrédiér video lénonem Lycúm.

Adeste, quaéso.

ADVOCATI.

Quippini? sine, si volés,

Operire cápita, ne nos léno noverít,

Qui illi malae rei tantae fúimus inlicés.

(35)

728. D. ses adstringit, P. se p. sese. Deinde codd: omm. est. Addidit Camerarius. 729. P. om. quantum alterum. v. 730 in codd. cum insequente commutatus est: ordinem restituit Acidalius. Ceterum codd. Ita: scr. Ito. 731. P. perduint. 733. egrédiér V. solus: D. egrédietur, P. egréditur. Adv. Vide. 734. codd. omm. sine, quod addidi. 735. leno noverit V. solus: D. leno rit, P. leno viderit. 736. D. cui illi marae ire it fumus, P. ante p. tantae — indices. Non. 446, 33 quid illi tantae rei fumus inlix.

LYCUS. AGORASTOCLES. ADVOCATI.

LYCUS.

Suspendant ómnes nunc iám se haruspícs,
 Quam ego illis pósthac, quod loquántur, creduám,
 Qui in re divína dudum dícebant mihi
 740 Malum damnúmque maxumúm portendiér!
 Ecce explicávi meam rem póstilla lucró. (5)

AGORASTOCLES.

Salvos sis léno.

LYCUS.

Di te amént, Agorastoclés.

AGORASTOCLES.

Magis me benígne nunc salútas, quam antidhác.

LYCUS.

Tranquillitás evenit, quási navi in marí:
 745 Utquomque est véntus, exia vélum vortitúr.

AGORASTOCLES.

Valeant apúd te, quos volo, átqui haud te voló. (10)

LYCUS.

Valent ut póstulatum est, vérum non tibi.

AGORASTOCLES.

Mitte ad me, sódes, hodie Adélphasium tuám
 Die festo célebri nobilíque, Aphrodisiís.

LYCUS.

750 Calidum prandisti prandium hódie? dic mihi.

AGORASTOCLES.

Quid iam?

LYCUS.

Quia ós nunc frigefáctas, cum rogás. (15)

AGORASTOCLES.

Hoc age sis léno: servom esse aúdivi meúm
 Apud te.

LYCUS.

Apúd me? numquam fáctum reperiés.

737. A. sese. 738. Quam A. solus: ceteri Quid. 740. A. D. maximum, P. portendieri. 741. codd. Is: scr. Ecce. Deinde A. explicavit. V. post illam. 743. P. antehac. 745. D. exim, P. exit. 746. P. quas. Deinde codd. atque: scr. atqui. 747. P. valeant. 748. sodes Camerarius: A. D. si audes, P. si audies. 749. V. Afrodisiis. 851. D. hos. P. frigefacias. 753. D. Apud numquam me. V. om. me.

AGORASTOCLES.

Mentire, nam ad te venit aurumque attulit.

755

Ita mihi renúnciarunt, quibus credo satis.

LYCUS.

Malus es: captatum me advenis cum testibus.

(20)

Tuorum apud me nemo est nec quicquam tui.

AGORASTOCLES.

Mementote illuc, advocati.

ADVOCATI:

Meminimus.

LYCUS.

Ha ha he! iam teneo quid sit: perspexi modò.

760

Hi, qui illum dudum conciliaverunt mihi

Peregrinum Spartanum, id nunc his cerebrum uritur,

(25)

Me esse hos trecentos Philippos facturum lucrì.

Nunc hunc inimicum quia esse sciverunt mihi,

Eum adlegarunt, suum qui servom diceret

765

Cum auro esse apud me: composita est fallacia,

Ut eo me privent atque inter se dividant.

(30)

Lupo agnum eripere postulant: nugas agunt.

AGORASTOCLES.

Negasne apud te esse aurum nec servom meum?

LYCUS.

Nego et negando, si quid refert, arguam.

ADVOCATI.

770

Periisti leno. nam iste est huius vilicus,

Quem tibi nos esse Spartiatem diximus,

(35)

Qui ad te trecentos Philippeos modo detulit.

Idque adeo in istoc aurum inest marsupio.

LYCUS.

Vae vestrae aetati!

ADVOCATI.

Id quidem in mundo est tuae.

754. D. maurumque. 755. codd. omnes renunciatum est, nisi quod A. renunciatumst: ser. renunciarunt. 756. D. aduenit. 757. D. P. omm. est. 759. D. perspexit. 761. his cerebrum uritur Camerarius: D. hisce crebro auritur, P. hisce credo auditum, V. haec omnia om. 764. adlegarunt Bothius: codd. adlegaverunt. 768. P. Nugasne. 769. V. a m. pr. auia, deinde rauia. Inde ser. arguam. D. P. auio. 770. P. om. est. 771. D. sparuatem, P. sparhanum. 772. V. atte, D. a te. Deinde codd. Philippos: ser. Philippeos. 773. D. in istoc ado p. adeo in istoc, P. om. adeo. 774. P. nostrae; V. D. omm. in. P. nunc p. in mundo.

AGORASTOCLES.

775 Age, omitte actútum, furcifér, marsupiúm:
 Manifesto fúr es. Mihi, quaeso, hércle operam daté, (40)
 Dum me vidétis servom ab hóc abduceré.

LYCUS.

Nunc pol ego périi certo, haud árbitrarió.
 Consulto hoc fáctum est, mihi ut insídiæ fierént.
 780 Sed quid ego dúbito fugere hinc in malam crucém,
 Priusquam obtórto collo ad praétorem trahór? (45)
 Eheu! quam ego hábui hos ariolós aruspícés,
 Qui si quid bóni promittunt, pró spisso eventt:
 Id, quod malí promittunt, praésentarium ést.
 785 Nunc ibo: amícos consulám, quo me modó
 Suspendere aéquom censeánt potissumúm. (50)

AGORASTOCLES. COLLYBISCUS. ADVOCATI.

AGORASTOCLES.

Age tu, progrédere, ut testes vídeant te, hinc forás.
 Estne hic meus sérvos?

COLLYBISCUS.

Sum herele véro, Agorastoclés.

AGORASTOCLES.

Quid nunc? sceléste leno!

ADVOCATI.

Quicum litigás,

790 Abscessit.

AGORASTOCLES.

Utinam hinc abierit malam crucém.

ADVOCATI.

Ita nos velle aéquom est.

AGORASTOCLES.

Cras subscribam homini dicám. (5)

COLLYBISCUS.

Numquid me?

777. videtis Guyetus: D. uideatis, P. videritis. 781. V. Priusquam hinc oporto. 782. P. heu heu. V. quom, D. cum. Deinde codd. omm. hos, quod addidi. 783. D. bene. Non. 392, 21 quia quid bene. Deinde P. et Nou. perspiso. D. promittunt presentarium est, intermediis omissis. 784. Non. praesentari est.

787. D. Agetur. Deinde D. te istine. Inde ser. te hinc. V. te re istine, P. te ire istine. 788. codd. seruus meus? Sum mehercle: ser. meus servos et cum Weisio Sum hercle. 791. D. suseribam, P. scribam. 792. D. Numqui me? Abscedas. P. Numquid abscedam? Agorast. Sumas etc.

AGORASTOCLES.

Abscédas: sumas órnatum tuóm.

COLLYBISCUS.

Non sum nequícquam miles fáctus: paululúm

Praedae intus fèci, dum lenónis familiá

795 Dormitat: éxtis sum satúr factus probé.

Abscedam hinc íntro.

AGORASTOCLES.

Factum a vóbis comitér. (10)

Bonam dedístis, advocáti, operam mihi.

Cras mane, quaéso, in comitio éstote obviám.

ADVOCATI.

Iniuriam illic insigníte postulát:

800 Nostro servíre nos sibi censet cibó. (15)

Verum ita sunt ómnes isti nóstri divités:

Si quid benefácias, levior plúma est gratiá:

Si quid peccátum est, plumbeás iras gerúnt.

Domos abeámus nostras, súltis, nunc iám,

805 Quando id, quoi rei óperam dedimus, impetravimús, (20)

Ut perderémus corruptórem civiúm.

MILPHIO.

Exspecto, quó pacto meae tecinae procéssurae siént.

Studeo hunc lenónem perderé, qui meum erum misere macerát:

Is me autem pórró verberát, incursat púgnis, calcibús.

810 Servire amánti miséria ést, praesertim qui, quod amat, carét.

At eccum e fáno recipéré vídeo se Syncerastum, (5)

Lenonis sérvom: quid habeát sermonis, aúscultabo.

795. P. satis p. extis. Post v. 798 in codd. sequuntur haec: Tu sequere me intro. uos ualete. Adu. Et tu uale, quae delevi. Abscessit enim Collybiscus intro iam v. 796. 800. P. sibinos, 801. codd. omm. omnes: addidit ed. Brixiana. 803. P. quidem p. quid. 804. D. stultis, P. si vultis iam nunc. 805. D. re.

807. D. expecto. Deinde V. techine, D. tehinc, P. technae. 808. qui P. solus; V. uit, D. ut. 809. P. aut p. autem. 811. codd. omnes Attat: scr. At eccum. cf. adnot. ad Trin. 186 p. 179. D. sincerastum. 812. P. qui. V. D. sermones.

SYNCERASTUS. MILPHIO.

SYNCERASTUS.

- Satis spectatum est, deos atque homines eius negligere gratiam,
 Cuius hominis erus est consimilis, velut ego habeo hunc huiusmodi.
- 815 Neque periurior neque pelor alter usquam est gentiam,
 Quam erus meus est, neque tam luteus neque tam coeno conlitus.
 Ita me di ament, vel in lautiniis, vel in pistrino mavelim (5)
 Agere aetatem, praepeditus latera forcipe ferro,
 Quam apud lenonem hunc servititem colere. Quod illuc est genus!
- 820 Quae illic hominum corruptelae fiunt! di, vestram fidem!
 Quodvis genus ibi hominum videas, quasi Accheruntem veneris.
 Equitem, peditem, libertinum, furem ac fugitivom invenis, (10)
 Verberatum, vinctum, addictum: qui habet, quod det, utut homo est.
 Omnia genera recipiuntur, itaque in totis aedibus
- 825 Tenebrae, latebrae: bibitur, estur: quasi iu popina; haud est secus.
 Ibi tu videas litteratas fictiles epistulas,
 Pice signatas: nomina insunt cubitum longis litteris. (15)
 Ita vinariorum habemus nostrae delectum domi.

MILPHIO.

- Omnia edepol mira sunt, nisi erus hunc heredem facit,
 830 Nam is quidem ut meditatur, illi verba facit emortuo.
 Et adire lubet hominem, et autem nimis eum ausculto libens.

SYNCERASTUS.

- Haec cum hic video fieri, crucior, pretiis emptos maxumis (20)
 Apud nos expeculiatos servos fieri suis eris.
 Sed ad posterum nihil apparet: male partum male disperit.

MILPHIO.

- 835 Proinde habet hic orationem, quasi ipse sit frugi bonae,
 Qui ipsus hercle ignaviorem potis est facere ignaviam.

813. V. negligere. 814. D. Quohi homines, P. Eiusmodi: scr. cuius hominis. Deinde codd. et p. est. P. consimiles. Denique hunc Bothius: codd. nunc. 816. D. om. est. 817. P. latinis. In D. sequitur hic versus post v. 10 huius scenae. 818. V. praeditus. Deinde codd. omnes latere forti ferro: scr. forcipe ferro. 819. quod Bothius: codd. quid, P. filic. V. a m. pr. et. 820. D. corruptellae. 822. V. equitaem peditaem. Deinde ac P. solus: V. D. ad. Denique codd. uelis: scr. invenis. 823. P. debet p. det. Deinde utut p.: D. ut. 825. V. hau secus, D. P. haud secus: addidi est. 826. P. om. fictiles. 828. codd. dilectum. 830. is quidem ut meditatur illi Acidalius: codd. id quidem illi meditatur, nisi quod P. medicatur. 831. P. om. Et: equidem p. et autem. Quod accentum adinet in ultima syllaba vocis adire, cf. Capt. 2, 3, 64 et Rud. 4, 2, 16. 832. P. emptus. 833. D. suus ceris, P. sic videns. 834. V. posterum. V. D. parum. 835. D. P. omm, hic. 836. D. P. hercle ipsus, D. poti est. P. om. est.

SYNCERASTUS.

Nunc domum hæc ab aede Veneris refero vasa, ubi hostiis (25)
Erus nequivit propitiare Venerem suo festo die.

MILPHIO.

Lepidam Venerem!

SYNCERASTUS.

Nam meretrices nostrae primis hostiis
80 Venerem placavere extemplo.

MILPHIO.

O lepidam Venerem denuo!

SYNCERASTUS.

Nunc domum ibo.

MILPHIO.

Heus, Sinceraste.

SYNCERASTUS.

Sincerastum quis vocat?

MILPHIO.

Tuos amicus.

SYNCERASTUS.

Haud amice facis, qui cum onere offers moram. (30)

MILPHIO.

At ob hanc remoram tibi reddam operam, ubiubi volés, ubi iusseris.
Habe rem pactam.

SYNCERASTUS.

Si futurum est, do tibi operam hanc.

MILPHIO.

Quomodó?

SYNCERASTUS.

85 Ut enim, mihi ubi vapulandam est, tute corium sufferas.

MILPHIO.

Apage.

SYNCERASTUS.

Nescio, quid viri sis.

MILPHIO.

Malus sum.

837. D. aedi. 838. nequivit P. solus: V. nequiti, D. necuti. 839. D. primus hostis, V. om. primis. 840. D. exemplo. 841. D. sinceraste. Sincerastum. Deinde codd. qui p. quis. 842. D. cuiquam p. qui cum. Deinde A. offeras. 843. A. moram, ceteri rem: scr. remoram. Deinde D. P. omm. operam. Denique codd. omnes ubi: scr. ubiubi. 844. P. Sinc. Habere pactum futurum si tibi si do tibi operam hanc modo. D. futurum si (p. st). 845. codd. omnes ubi mihi: scr. mihi ubi. Deinde Non. 397, 3 sit p. est. Denique tute A. solus: ceteri tu.

SYNCERASTUS.

Tibi sis.

MILPHIO.

Te voló.

SYNCERASTUS.

At onus úrget.

MILPHIO.

At tu appóne et respice ád me.

SYNCERASTUS.

Feceró, (35)

Quamquam haud ótium est.

MILPHIO.

Salvós sis, Synceráste.

SYNCERASTUS.

O Milphió,

Di omnes déaeque ament

MILPHIO.

Quemnam hóminem?

SYNCERASTUS.

Nec te, nec me, Milphió,

850 Nec meum erum ádeo.

MILPHIO.

Quem ament igitur?

SYNCERASTUS.

Aliquem, dignus qui siét.

Nam nostrórum nemo dignust.

MILPHIO.

Lepide lóquere.

SYNCERASTUS.

Me decét.

MILPHIO.

Quid agis?

SYNCERASTUS.

Fácio, quod manifésti moechi hic haú ferme solént. (40)

MILPHIO.

Quid id est?

846. A. tibi si sis. 848. A. otiumst. P. sit. D. sinceraste, V. si sincere.
849. A. Dei. Deinde D. om. que. Denique D. om. me, P. om. nec me. 850.
codd. cum A. omnes Neque erum meum: scr. Nec meum erum. Deinde aliquem
dignus qui siet A. solus: D. aliquem, P. alium, ceteris omissis. 851. D. P. le-
pidum eloquere. 852. V. quid p. quod. Deinde A. manifesti moechi hau, V.
manifesto imoechi haud, D. P. manifesto himechi haud. Bothius manifesto moechi hic.

SYNCERASTUS.

Réfero vasa salva.

MILPHIO.

Di te et tuom erum perdunt.

SYNCERASTUS.

Me non pérđant: illum pérđant. facere póssum, si velim,
 85 Meum erum ut pérđant, nei mihi métnam, Milphió,

MILPHIO.

Quid id est? cedó.

SYNCERASTUS.

Malus es.

MILPHIO.

Málus sum.

SYNCERASTUS.

Male mihi ést.

MILPHIO.

Memoradum! num ésse aliter decét?

Quid est, quod mále sit tibi, cui dómi sit, quod edis, quód ames,
 adfatím? (45)

Neque trióbulum ullum amícae das et dúctas gratieis.

SYNCERASTUS.

Diespítér me sic amábit,

MILPHIO.

Ut quidem édepol dignus és.

SYNCERASTUS.

860 Ut ego hanc fámiliam interire cupio.

MILPHIO.

Adde óperam, si cupis.

SYNCERASTUS.

Sine pennís volare hau fácite est: meae alae pénnas non habént.

MILPHIO.

Noli edepól devellere: istae iam híis duóbus mensibús (50)

Volucres tibi erunt tuae hirquínae.

853. A. Dei. D. perdunt. 854. perdant: illum perdant Acidalius: A. perdant illum ut perdant, P. perdent illum ut perdant, V. perde nullum ut perdant, D. per hercle nullum ut perdant. Deinde possum A. P.: D. possim. 855. nei D. solus: A. ni, P. hei, V. ne mihi mei tuam. 856. A. P. omm. Milphio prius. Deinde A. memoranum, ceteri memorandum: scr. memoradum num. 857. tibi cui domi sit A. solus: V. quod domi sit, D. quomisit, P. cui id omen sit. Deinde codd. cum A. omnes quodque ames: scr. cum Weisio quod ames. 858. gratieis A.: D. gratis, P. gratis. 861. hau A.: ceteri haud. A. facilest. Deinde D. pinnas habent, om. non. 862. Noli A. solus: ceteri Nolito. Deinde codd. omnes devellisse, nisi quod A. devellisse: scr. devellere istae. 863. D. P. omm. tuac. De hiatu cf. Lachmann ad Lucr. p. 200.

SYNCERASTUS.

I in malám rem.

MILPHIO.

I tu atque erús.

SYNCERASTUS.

Verum enim, si modo eum nóris, cito homo pérvorti potést.

MILPHIO.

865 Quid iam?

SYNCERASTUS.

Quási tacere véro quicquam pótis sis!

MILPHIO.

Rectiús

Tacitus tibi res sistam, quám quod dictum est mútae mulierí.

SYNCERASTUS.

Animum indúcam facile, ut tibi istuc credam, ní te noverím. (55)

MILPHIO.

Crede audácter meo períclo.

SYNCERASTUS.

Male credam ét credam tamén.

MILPHIO.

Scin tu erúm tuom ero meo ésse inimicum cápitaleme?

SYNCERASTUS.

Sció.

MILPHIO.

870 Propter amórem.

SYNCERASTUS.

Omnem operam pérdis.

MILPHIO.

Quid iam?

SYNCERASTUS.

Quia doctum docés.

MILPHIO.

Quid ergo dúbitas, quin lubénter tuo ero méus quod possiét

863. D. om. I, A. om. in. P. crucem p. rem. 864. codd. qui: scr. si. Deinde modo Guyetus; codd. homo. noris P. solus; ceteri cum A. norit. Denique cito codd. ceteri omnes: A. norit. scito. Quid exoiderit, non assequor. 865. A. qui personam Syncerasti omittit: quasi tu tacere uero quicquam potis es rectius. Ceteri omn. uero et exhibent sis. p. es. Indo scr. quasi tacere uero. 866. P. citius p. tacitus. Deinde res sistam Bothius (Palperius rem sistam): codd. resistam. Denique mutae A.: V. muta, P. malae, D. male. 867. D. credamini. 868. codd. periculo. 869. codd. meo ero: scr. ero meo. 871. D. qui p. quin. A. D. quid p. quod. P. possit.

Facere, faciat male, eius mérito? tum autem si quid tu adiuvas, (60)
Eo facilius facere póterit.

SYNCERASTUS.

At ego hoc mé tuo, Milphio,
MILPHIO.

Quid est, quod mé tuas?

SYNCERASTUS.

Dum ero ináidias paritem, né me perduim:

875 Si erus méus me esse elocú tum cuiquam mórtalei sciát,
Continuo iste ex Syncerasto me crurifragum fecerit.

MILPHIO.

Numquam edepól mortaliſ quisquam fiet é me, cartiór, (65)
Nisi ero méo uni indicáſſo atque ei quoque, út ne enuntiét,
Id esse fácinus ex te exórtum.

SYNCERASTUS.

Male credam ét credam tamén.

880 Sed hoc tu té cum tacítum habéto.

MILPHIO.

Fidei non mélius creditúr.

Loquere, locus occasióque est, libere hic: soli sumús.

SYNCERASTUS.

Erus si tuos volt facere frúgi, meum erum pérdet.

MILPHIO.

Qui id potést? (70)

SYNCERASTUS.

Facile.

MILPHIO.

Fác ergo id facile nóscam ego, ut ille póssit nosceré.

SYNCERASTUS.

Quia Adelphásium, quam erus déamat tuos, ingénua est.

MILPHIO.

Quo modó?

872. D. faciant — autem eius merito tum. 873. facere poterit A. solus: P. poterit facere, D. poteris facere. 874. paritem P. solus: D. paritem, A. pariter. Deinde A. ne me perd D. ne a te perdam, suprascr. i, P. ne a te perdiar: scr. ne me perduim. 875. elocutum — mortalei A. solus: ceteri locutum — mortali. D. scias. 876. A. V. is me ex Syncerasto crurifragium fecerit, nisi quod V. sincerasio crurifragium, D. P. is me ex sincera fecerit: scr. iste ex Syncerasto me crurifragum. 877. D. P. omm. e. 878. Hiatum, qui intereedit inter uni et indicasso, haud sollicito. Deinde enuntiet A.: ceteri enunciet. 879. ex te exortum P. solus: A. ex te ortum, D. exortum. Deinde D. creditam tamen. 880. D. fide. 881. D. iocus. A. libera. Deinde colon post hic posuit Acidalius. 882. A. vole, ceteri volet: scr. volt. Deinde frugi Palmerius: codd. fragem. 883. noscam ego ut A. solus: ceteri omm. ego.

SYNCERASTUS.

885 Eodem, quó soror illius altera Anterastillis.

MILPHIO.

Cedo, qui id crédam?

SYNCERASTUS.

Quia illas émit in Anactório parvólás

De praedóne Siculo.

MILPHIO.

Quánti?

SYNCERASTUS.

Duodeviginti minis: (75)

Duas illás et Giddenemém nutricem earum tertíam.

Et ille qui eas vendebat, dixit se furtivas venderé:

890 Ingenuás Carthagine áibat esse.

MILPHIO.

Dei vostram fidém!

Nimium lépidum memoras fácinus, nam erus mefís Agorastoblés

Ibidem gnátust, inde súrptus fere sexénis, postibi (80)

Qui eum surrúruit, huc devéxit meoque eró eum hic vendidit.

Is in divítias homo adoptávit hunc, cum díem obiit suóm.

SYNCERASTUS.

895 Omnia mémoras. Quo itl facillius fiat, mánu eas adserát
Suas populáris, liberáli caussa.

MILPHIO.

Tácitus tace modó.

SYNCERASTUS.

Profecto ad incitas lenónem rediget, si eas abduxerit. (85)

MILPHIO.

Quin prius díperibit fáxo, quam unam cálcem civerit.

Ita parátum est.

885. A., qui versum hac voce terminat, Anterastillis: ceteri versum extendunt usque ad Quia. 886. A. Cedo qui credam. D. seq. (suprascr. i) id credam, P. sed qui id credam: sor. cedo qui id credam. D. paradas p. parvolas. 887. A. ut edidi et suspicatus est Lindemannus: D. Quanti duodeviginti minis de predone siculo quanti. P. Quanti? Duodeviginti minis. 888. A. ut edidi, D. Duodeviginti minis duas illas nutricem earum tertiam. P. Mi, Duas illas? Sy. Nutricem earum tertiam. 890. D. Cartagine, quod om. V. Deinde codd. aiebat, nisi quod V. D. alebat. A. dei uestram. 892. D. gnatus st, A. P. gnatus est. Deinde surptus Acidalius: A. D. surruptus, P. surreptus. 893. D. tum p. eum. Deinde surrupuit A.: ceteri surripuit. Denique D. eo cum, P. eam p. eum. De histu: cf. Trin. 2, 4, 159 et Lachm. ad Lucr. p. 195. 895. D. adseras. 896. A. caussa tacitus. Tace modo. D. P. tacitus causa. Tace modo. 897. Non. 123, 23 incita leonem. P. abduxerit. 898. unam codd. cum A. omnes: Non. 199, 19 unam. 899. A. paratust.

SYNCERASTUS.

Ita dei faxint, ne apud lenonem hunc serviám.

MILPHIO.

90. Quin meus hercle collibértus faxe eris, sei dei volént.

SYNCERASTUS.

Ita dei faxint. Numquid aliud me moráre; Milphió?

MILPHIO.

Valeas, béneque ut tibi sit.

SYNCERASTUS.

Pól istuc tibi et tuo est ero in manú. (90)

Vale et hæc cúra, clanculum út sint dicta.

MILPHIO.

Nón dictum est. Valé.

SYNCERASTUS.

At enim nihil est, nisi, dum cálet, hoc agitur.

MILPHIO.

Lépidus, cum monés:

95 Et ita hoc fiet.

SYNCERASTUS.

Proba matéries data est, si próbum adhibes fabrúm.

MILPHIO.

Potin ut táceas?

SYNCERASTUS.

Taceo atque ábeo.

MILPHIO.

Mihi commóditatem creás.

Heic hinc ábiit. Di immortáles meum erum sérvatam volúnt (95)

Et hunc dispérditum lenonem: tantum eum instat exiti.

Satine, priusquam unum est iniéctum telum, tum instat alterúm!

910 Ibo intro; hæc ut meo ero mémiorem, nam huc si ante aédes evocém,

Eaque, quae aúdivistis módo nunc si eadem hic íterem, inscitia ést.

Ero uni pótius intus ero ódio, quam hic sim vóbis omnibús: (100)

Di immortáles, quanta péstis, quanta advénit calamitás

899. A. lenem p. lenonem. 900. Quin A. P.: D. Quí. Deinde meus hercle collibertus Bothius: codd. ceteri hercle collibertus meus, nisi 'quod D. conliberatus, P. hercle cum liberatus, om. meus.' Deinde A. faxo tu eris sei dei. ceteri faxo eris, si di. 901. dei A. Deinde D. nunc quid. 902. P. Post p. Pól. Deinde A. et tuost ero; D. P. et tuo erost. 904. P. communes. 905. Et ita hoc D. P.: de A. non liquet. Deinde P. om. data. 906. P. commoditates. 907. P. Illic, D. Illinc: scr. Heic. 909. P. plus p. prius. D. unum si iniectum — tam p. tum — iterum p. alterum, P. alteram. 910. evocem Gulielmus: codd. seuocem. 911: codd. omam. Eaque, quod addidi. Deinde D. audiulsti; P. audiui. Denique V. Ittrám, D. sítterum. 912. P. Nato p. Ero. D. P. omnibus uobis. 913. codd. omam. quanta pestis. A. tamen exhibet

Hodie ad hunc lenonem! sed ego nunc quid est, cur me morer?

915 Ita negotium institutum est: non datur cessatio.

Nam et hoc docte consulendum, quod modo concreditum est,

Et illud autem inserviendum est consilium vernaculum. (105)

Remora si sit, qui malam rem mihi det, merito fecerit.

Nunc intro ibo: dum erus adveniat a foro, opperiar domi.

HANNO.

- 920 Yth alonim valonuth sicorathi symacom syth
 Chymla chuny thmum ysthyal mythi bar uim ysehi
 Liphocaneth yth bynuthi iad aedin bin ui
 Bymarob syllohim alonim ubymysyrthomo
 Byth lymmoth ynnocho thmulech antidamaschon (5)
- 925 Ys sidobrim thyfel yth chyl ischon them liful
 Yth binim ys diburth ynnocho ihy agorastocles
 Yth emaneth ihy chirs aelychoth sithi nasothi
 By nnyid chi'lluch ily gubulum lasibithim
 Bodys lythera ynnynnu ysl ymmon cho'th iusim. (10)

- 930 Et alonim valonut sucuratim iscynun
 Macum asse cy'mbali tumam ellocuti beat

DEIMMORTALESQUANTA CALAMITAS
 (ubi punctis non litterae sed loca signata sunt, sic ut I unum, N duo, M tres et ceterae simile spatium obtineant). 914. A. D. omm. quid, quod addidi. Deinde exhibent cum p. cur. Denique morer D.: A. moror. P. nunc me moror, ceteris omissis. 915. Ita A.: ceteri Id. Deinde A. institutumst, D. P. si p. est. 916. P. hic p. hoc. Deinde docte Gulielmus: codd. cum A. nocte. D, P. homo p. modo. P. creditum p. concreditum. 917. A. aurum p. autem. 918. D. P. Remor si sit, A. Remora si sit quia. D. det mihi.

v. 920—929 absunt ab A. Ceterum cf. Gesenii Punica Plautina, ad fidem codd. mscr. quotquot exstant edita. 920. D. si corat p. sicorathi. V. symacom. 921. V. Chymla. D. Chym lah. V. D. myethi. D. barii imischi. 922. V. bynuthi adedyn hynai. D. binuthi p. bin ui. 923. D. Birnarob. V. D. syllohom. V. urby, D. uyby, V. D. mysyrthoho. 924. V. lymmoth, D. limmoth p. lymmoth. V. ynnocto, D. ynnocto thmulech antidasmachon. 925. V. D. sidobrim. V. chil. V. D. yschon. V. chem. D. liphul. 926. D. Uth — V. dyburth innohotnu, D. innohot nu p. ynnocho ihy. 927. D. emaneth — V. aelichot, D. aelychot. V. D. sith naso p. sithi nasothi. 928. V. chil liichily, D. chil lubily. V. lasibithim, D. lasi bithim. 929. V. Bodia, D. Bodya. D. lithera. V. ynnynnu rsl, D. ynnynnu ysl, V. cheth, D. chot. V. D. lusim.

930. A. Yth p. Et — ualoniuth sicorathiisthymhimby. V. D. Ex anolim nolanus sucurati msti mali. 931. A. maeomsyth (quae verique priori adiuncta sunt) cymbalumamitalaelothamita. (Littera ultima post a unius fulcri videtur

Li lecánt icona alonimb alum banuti ichad
 Bin ah silli enus eshulec silli mbalim
 Essemo athidmascon alem veduber tefel
 935 Onubut ulec cal tum ucommutro luful
 Et benimau os duberith hen ihy acharistoclem
 Et eseanec nasote lia helicot
 Alem us dubert er mucom susipto (15)
 Aode anec lisor bod es ussul immun coiusim.

940 Deos deásque veneror, qui hanc urbem colunt,
 Ut, quod de meá re huc veni, rite venerim,
 Measque hic ut gnátas et mei frátris filiúm
 Reperire mé siritis: di vostram fidém! (20)
 Sed hic mihi ántehac hospes Antídamas fuit.
 945 Eum fecisse áiunt, sibi quod faciundum fuit.
 Eius filium ésse hic praedicánt Agorastoclem.
 Ad eum hospítalem hanc tesseram mecum feró. (25)
 Is in hisce habitáre monstratúst regionibús.
 Hos percontábor, qui hinc egrédiuntur forás.

fuisse, aut E aut L aut T. Ceterum litterae punctis notatae dubiae sunt.) V. D. macum esse concubitum a bello eutim beat. 932. A. Julecantheconalonimd. alumbar. dechor. V. lulacanthi, D. lulacant, V. D. chona, ceteris omissis. 933. A. Datsill. hunesobinesubicillimbalm. V. D. nihil nisi haec: enus es huiec sillic (D. sillihe) pan. 934. A. Essemidamosson — tefet. V. asse atidmascon, D. esse athidmascon — V. uiduber. D. iuduber. 935. A. Denotumáiuuecalthuimucmmutroluful. V. D. ono butune (D. buthune) celtum comucro lucui. 936. A. Altani-manosduiirithemhnaacharistoclem. V. D. At enim duoso (D. auoso) uber hent (D. bent) hyach aristoclem. 937. A. Sihiida . . . nasoebasyheltcot. V. Etteseanec nasochtelia, D. Etteseanehe nasochtelia. V. D. helicos. 938. A. duberimpimucopuestiti. D. mi comps. V. uestipti, D. uespti. 939. A. Aoccoancoli. orbo-des . . . astilimlimmimoclus. V. Aodeanec, D. Aodaenehe, V. D. lictor — iussum. V. limnim. D. limum. V. D. colus.

941. A. hunc. 942. D. et p. ut. 943. A. uestram. Dehinc sequitur in codd. cum A. omnibus versus hic: Quae mihi subruptae sunt (D. surreptae sunt mihi) et fratris filium, quem delevit Wexius: de Punicis Plautinis meletemata. cf. tamen eundem Mus. Rhen. n. II, p. 131 — 137 et Hitzigium ibidem X, p. 77 usque ad 109. 944. P. dic p. hic. 946. esse hic praedicant A. solus: ceteri hic praedicant esse. 947. Ad eum A. solus: ceteri Deum. Deinde etiam hanc A. solus: ceteri ac, P. accesseram. 948. A. Is in hisce arbitrare monstratust, D. monstratus st, P. monstratumst, ambo om. Is. 949. D. percunctabor. Deinde hinc A.: D. hunc, P. huc.

AGORASTOCLES. MILPHIO. HANNO.

AGORASTOCLES.

950 Ain tu tibi dixi. Sincerastum, Milphio,
Eas esse ingenuas ambas súrrupticiás
Carthaginiénsis?

MILPHIO.

Aio et sí frugi esse vis,

Eas liberáli iam adserés caussa manú,
Nam tuom flagítium est, tuas te póculares patí (5)
955 Servire ante óculos, domi quae fuerint liberae.

HANNO:

Pro di immortáles, obsecró vostram fidém!
Quam oratióem hanc aures dúlcem devoránt! (9)
Creta est profecto haec horuno hóminum oratió: (8)
-Ut mi absterserunt omnem sórditudiném! (10)

AGORASTOCLES.

960 Si ad eam rem téstis habeam, fáciam, quod iubés.

MILPHIO.

Quid tu mihi téstis? quin tu insístis fortitér?
Aliqua fortúna fuerit ádiutrix tibi.

AGORASTOCLES.

Incipere málto est, quam impetráre, faciúus.

MILPHIO.

965 Sed quae illaec ávis est, quae huc cum túnícis advenit? (15)
Numnam in balíneis circumductust pallió?
Facies quidem édepol hominis péregrina admodum ést.
Servos quidem édepol veterés ántiquosque habét.

AGORASTOCLES.

Qui scis?

A. P. Poenus p. Hanno. 950. D. sincerastum. 951. Eas A.: ceteri Has.
952. V. Arthaginiensis, D. P. Carthaginensis. A. om. personam Milphionis.
953. A. om. iam. D. adsero, P. assero. D. manum. 954. tuas te populares A.
solus: P. tuas populareis te, D. flagitium statuas popularis. 955. V. Scrutare.
D. P. fuerunt. 956. A. dei, D. dii. 957. D. dulces. Ilic versus in codd. praeter
A. omnibus commutatus est cum sequente. 958. D. P. certa p. creta. Deinde
codd. omnes om. haec, quod addidi. Denique horunc Bothius: codd. horum.
959. V. hominem p. omnem. Non. 173, 11 omnes sortitudinem. 960. A. habcant.
961. D. Quin. V. quantum tu quantu p. quin. 964. codd. quatenam. Serv. ad
Aen. 8, 724 quae est illa avis: scr. quae illaec avis est. P. auus p. avis. 965.
V. D. in abaliniis, P. in aballinis: scr. in balineis. Deinde codd. circumductus.
966. Verba hominis peregrina admodum est absunt a codd. 967. P. om.
veteres: edepol antiquos habet. 968. V. sis p. scis.

MILPHIO.

Viden homines sarcinatos consequi?
Atque ut ego opino in manibus digitos non habent. (20)

AGORASTOCLES.

Quid iam?

MILPHIO.

Quia incédunt cum annulatis auribus.
Adibo ad hosce atque appellabo punicé.
Si respondébunt punicé, pergam loqui:
Si non, tum ad horum mores linguam vorteró.
Quid tu ais? éequid commeministi punicé? (25)

AGORASTOCLES.

Nihil edepol. nám qui scire potis sim, dté mihi,
Qui illim sexennis perierim Carthaginé?

HANNO.

Pro di immortales! plurimei út ad illum modúm
Periere púeri liberi Carthaginé.

MILPHIO.

Quid ais tu?

AGORASTOCLES.

Quid vis?

MILPHIO.

Vin appellem hunc punicé? (30)

AGORASTOCLES.

An scis?

MILPHIO.

Nullus me est hodie Pánuš Puniór.

AGORASTOCLES.

Adi atque appélla, quid velt, quid venerit,
Qui sit, quoiátis, unde sit: ne parseris.

968. D. hominis, P. homini. 969. codd. ut opinor digitos in manibus, nisi quod V. immanibus: ser. cum Weisio ut ego opino in manibus digitos. 970. cf. Prisc. IV p. 139 ed. Hertz. 971. D. P. Adibo atque hosce, nisi quod D. Audibo: ser. cum Weisio Adibo ad hosce atque. 973. D. lingua ac uertero, P. linguam advertero. 974. codd. cum A. omnes ais tu: ser. tu ais. Deirde D. etquid, P. eo quid. 975. codd. potui: ser. potis sim. 976. illim A. V.: P. illinc, D. illum — cartagine. 977. A. dei — plurimei ad illum. Praecunte Acidalio inserui ut. D. P. plurimi ad hunc. 978. D. Cartagine. 979. D. ab hoc versu usque ad 985 personas Agorastocles et Milphionis commutat. 980. hodie Pannus Prisc. III, p. 84: D. P. omm. hodie. Praeterea D. denus, P. Poenus. 982. Prisc. XII, p. 595 et XVII, p. 122 Quid sit, ciulatis, D. quopatis, P. quo patre.

MILPHIO.

Avo. quoiátis estis? aut quo ex oppidó?

HANNO.

Annon muthumballe becha edre anech.

(35)

AGORASTOCLES.

985

Quid ait?

MILPHIO.

Hannónem sese ait Carthaginé,
Carthaginiénsis Muthumbállis filiám.

HANNO.

Avo.

MILPHIO.

Salútat.

HANNO.

Donni.

MILPHIO.

Dóni volt tibi

Dare hic nesció quid: audin pólicitariér?

AGORASTOCLES.

Saluta hunc rúrsus punicé verbis meis.

(40)

MILPHIO.

990

Avo donni mi hic inquit tibi verbis suis.

HANNO.

Meh arbocha?

MILPHIO.

Istuc tibi sit pótius, quam mihi.

AGORASTOCLES.

Quid ait?

MILPHIO.

Miseram ésse praedicát buccam sibi.

Fortasse médicos nos esse árbitrariér.

AGORASTOCLES.

Id si est, nega ésse: nolo ego érrare hospitém.

(45)

983. Avo „salve.“ Prisc. Quid est. Deinde quoiatis A.: Prisc. cuiates, P. quelates, D. quilites, suprascr. a. Denique A. unde sit ne parserit: codd. ceteri cum Prisciano aut quo ex oppidó. 984. „Annon ex genere Muthumballis Poenus nobilis sum.“ A. Anno. V. bechaedee anech, D. bechaenehe, suprascr. edre. 986. D. Carthaginensis, V. carthaginienses, P. Carthaginensem. 987. Donni „domine“. 988. hic A.: ceteri hinc. Deinde A. autin pollicitariér: ceteri audin pollicierier, nisi quod D. pollicierier. 989. V. rúrsus. 990. V. nonni, D. P. nonne. Deinde V. D. mihi hic tibi inquit, P. hic mihi tibi inquit: scr. mi hic inquit tibi. 991. „Quid sibi volt ista tua lingua mixta?“ codd. Me har bocca. 993. P. arbi-tratur. 994. codd. ceteri cum A. omm. Id, quod addidi, P. om. Id si est.

MILPHIO.

995

Audin tu? rufe ennu eo is tam.

AGORASTOCLES.

Sic voló

Profecto véra cuncta huic éxpediriér.

Roga, numquid ópus sit?

MILPHIO.

Tu, qui sónam non habés,

Quid in hæc venístis urbem aut híc quid quaerítis?

HANNO.

Muphursa.

AGORASTOCLES.

Quid ait?

HANNO.

Mi uulech ianna.

AGORASTOCLES.

Quid ventt? (50)

MILPHIO.

1000

Non audis? múres Africános praedicát

In pompam ládis dare se vólle aedilibús.

HANNO.

Lech lachannan liminichot.

AGORASTOCLES.

Quid nunc ait?

MILPHIO.

Figulas venális ait se advéxisse et nucés:

Nunc orat, óperam ut des sibi, út ea veneánt. (55)

AGORASTOCLES.

1005

Mercator, crédo, est.

HANNO.

Is samar bi nam.

AGORASTOCLES.

Quid ést?

995. Audin A.: ceteri audi. „Medicus hic non est, bone vir.“ A. rufein-
 nyccho. sstam: ceteri rufen (V. rufeen) nuce istam. 997. sonam A. solus: ceteri
 zonam. 998. eodd. omnes omm. hic, quod addidi. 999. Muphursa „Quid sibi
 volt hæc oratio?“ Mi uulech ianna. „Quis peregrinum laedere audeat?“
 1001. P. laudis. 1002. „Abi in erucem in carnificium.“ V. laech lachananim li-
 sstini chot. D. lalehelahcananim limychot. 1003. Figulas (scil. Figlas) Acidalius:
 eodd. veteri Ligulas, P. Lingulas. Deinde venales Dousa filius: eodd. canalis.
 1005. „homo, qui comiter de me loquitur.“ V. D. Issam. Milph. Arbinam. V.
 P. quidem p. quid est?

HANNO.

Pal umer gadetha.

AGORASTOCLES.

Milphió, quid nunc aít?

MILPHIO.

Palas vendúndas sibi ait ét mergas datás,
Ad messim crédo, nisi quidem áliud autumát.

AGORASTOCLES.

Ut hortum fódiat atque ut frúmentum metát?

(60)

1010

Quid istuc ád me?

MILPHIO.

Certiórem te esse vólt,

Ne quid clam fúrtim se accepisse censeás.

HANNO.

Mu-pho-nnium sucoratim.

MILPHIO.

Em, cáve sis feceris,

Quod hic orat.

AGORASTOCLES.

Quid ait aut quid órat? expedi.

MILPHIO.

1015

Sub cratim ut iúbeas sese súpponi atque eó
Lapides inpóni multos, út sese necés.

(65)

HANNO.

Gune bel balsamem erisan.

AGORASTOCLES.

Narra: quid ést?

Quid ait?

MILPHIO.

Non hércle nunc quidém quicquam sció.

1006. „Mire orationem contaminas“. D. decetha. 1007. P. Paltas. V. sibimet. P. sibimet. A. D. absunt v. 1007—10. v. 1008 in codd. praeter A. omnibus cum sequente commutatus est. Praeterea A. nisi quidem aliud sapit. V. nisi quidem tuam, P. nisi quidem tua: scr. nisi quidem aliud autumat. 1009. V. P. fodi p. fodiat. A. ietat p. metat. Ceterum hunc versum, qui Milphioni datur, cum signo interrogationis tribui Agorastoeli. 1010. uolt A. D.: V. uoli, P. volui. 1011. furtim se A. solus: V. furti se, ceteri furtive. 1012. „Quid sibi volt ista oratio obscura, quam illi habes?“ V. suçcorahim, D. sucorahim. Deinde codd. si p. sis. 1013. hic orat Bothius: codd. hic te orat. cf. animadv. ad Trin. 215 p. 143. 1014. A. cratim ut: ceteri gratim uti. Deinde codd. cum A. omnes se p. sese. 1015. inponi A. 1016. „Per magnúm Bel, coeli deum: ego illum tacitum redam.“ V. D. balsamen ierasan. A. Gunebbalmmimlirila.

HANNO.

At ut sciás nunc, dehinc latíne iam loquár.
 Servom hercle té esse oportet ét nequam .et malúm, (70)
 1020 Hominem peregrínnum atque advenám qui irrideás.

MILPHIO.

At hercle te hóminem et sycophántam .et subdolúm,
 Qui huc advenísti nos captátum migdilix,
 Bisulcilinguis, quasi prosérpens bestia.

AGORASTOCLES.

Maledicta hinc aufer: linguam cónpescas facé. (75)
 1025 [Maledicere huic tu temperábis, si sapís.]
 Meis consanguíneis nolo te iniuste loquí.
 Carthagini égo sum gnatus, út tu sis sciéns.

HANNO.

O mi populáris, salve.

AGORASTOCLES.

Et tu édepol, quisquis és,
 Et si quid ópus est, quaeso, dic atque imperá (80)
 1030 Popularitátis caussa.

HANNO.

Hábeo gratiám.

Sed ecquem adulescéntem tu hic novísti Agorastoclém? (84)

AGORASTOCLES.

Siquidem Antidamáí quaeris ádoptatiúm,
 Ego sum ipsus, quém tu quaeris.

HANNO.

Em! quid ego audió?

AGORASTOCLES.

Antidamae gnátum me esse.

HANNO.

Sí ita est, tesserám

1035 Conferre sí vis hospitálem, eccam attulí. (88)

Verum enim ego hic hóspitem habeo Antídamae filiúm. (82)

1020. A. adueniam, om. qui irrideas. 1021. D. sicophantam. 1022. migdilix A.: D. micdilix, P. nundilia. 1023. codd. bisulcilingua: scr. bisulcilinguis. 1024. A. hanc p. hinc. D. aufers. Deinde conpescas A. Denique P. tace p. face. 1025. A. om. tu. Versus videtur spurius. 1026. P. meus est consanguineus. 1027. D. Cartagini. Deinde gnatus A. D.: P. natus. Denique A. siens. 1028. D. mihi p. mi. 1029. P. om. Et. D. om. est: dicat quae impera. Versum 1030 dehinc excipiunt in codd. praeter A. omnibus v. 1036 et alter, de quo v. notam ad hunc versum. 1031. D. haec quem. 1032. Antidamai Bothius: A. Antidamatí, P. Antidamarchi, D. Anthidamarchi. 1034. A. itast. D. P. te esse iam p. tesseram. 1035. A. comferre, P. confer te. 1036. codd. cum A. omnes omm. enim, quod addidi.

AGORASTOCLES.

Agedum huce osténde: est par probé, nam habeo domi. (89)

HANNO.

O mi hospes, sálve multum, nam illius mihi patér,
Pater tuos érgo, hospes Antidamas fuit:

1040

Mihi hospitalis tessera haéc cum illo fuit.

AGORASTOCLES.

Ergo hic apúd me hospitium tibi praebebitúr,
Namque haud repúdio hospitium néque Carthaginém,
Unde sum oriúndus.

HANNO.

Di omnes tibi dent, quae velis. (95)

Quid ais? qui pótuít fieri, uti Carthagini

1045

Gnatus sis? hic autem habuisti Aétolum patrém.

AGORASTOCLES.

Surruptus sum illim. hic me Antidamás, hospes tuos,
Emit et is me sibi adoptávit filiúm.

HANNO.

Demarcho item ipse fuit adóptatiús. (100)

Sed mitto de illoc: ad te rédeo. dic mihi:

1050

Ecquid meminísti tuom paréntum nominá?

AGORASTOCLES.

Patris atque mátris memini.

HANNO.

Mémoradum mihi,

Si novi fórte aut si sunt cógnati mihi.

AGORASTOCLES.

Ampsigura máter mihi fuit, Iachon patér. (105)

Deinde V. om. hic. Denique hospitem Acidalius: D. hospiti sum, P. hospitem unum, vulgo hospitium. Hunc versum in codd. cum A. omnibus excipit alter: Quaero (P. Quaeso) commostra (D. commonstrans, P. commostretis) si nouisti (D. P. om. si: alter nouisti alter novistis) Agorastoclem (A. Agorastoclen), qui haud dubie spurius est. In A. autem sequitur etiam hos ambos v. 1041, qui tamen suo sibi loco repetitur. 1037. A. huce, ceteri huc: scr. huce. Deinde A. es p. est — abeo. D. P. domum. 1038. A. nam mi pater, ceteri nam mihi tuus pater: scr. nam illius mihi pater. 1039. Pater tuus A. solus: D. patricus, P. patri. Agor. Tuus. Hiatum non sollicito. 1040. codd. cum A. omnes: Haec mihi hospitalis tessera cum illo: scr. Mihi hospitalis tessera haec cum illo. 1041. A. om. tibi, et hic et supra ante v. 1037. 1042. Namque Acidalius: codd. cum A. omnes Nam. V. D. prepudio, D. cartaginem. 1043. Unde P. solus: ceteri Inde. D. Agor. p. Hann. Deinde A. dei. Denique codd. cum A. omnes dent tibi omnes, nisi quod P. omnia: scr. omnes tibi dent. 1044. P. ait. Deinde A. quid p. qui. codd. omnes ut p. uti. D. cartagini. 1046. illim Bothius: codd. illinc. 1049. illoc A. solus: ceteri illo. 1050. cf. Prisc. VII, p. 309 ed. Hertz. 1051. D. memorandum. 1052. A. notio p. novi. 1053. Ampsigura P. solus:

HANNO.

Patrem atque mātrem viverēt vellem tibi.

AGORASTOCLES.

1055

An mortui sunt?

HANNO.

Factum, quod ego aegre tuli,

Nam mihi sobrina Ampsigura tua mater fuit.

Pater tuos is erat frater patruelis meus

Et is me heredem fecit, eum suum obiit diem,

(110)

Quo me privatum esse aegre patior mortuo.

1060

Sed si ita est, ut tu sis Iachonis filias,

Signum esse oportet in manu laeva tibi,

Ludenti puero quod memordit simia.

Ostende: inspiciam . Ah! perii! Viden?

AGORASTOCLES.

At eccum adest. (115)

Mi patruae, salve.

HANNO.

Et tu salveto, Agorastocles.

1065

Iterum mihi gnatus videor, quod te repperi.

MILPHIO.

Pol istam rem vobis bene evenisse gaudeo.

At te moneri num nevis?

HANNO.

Sane volo.

MILPHIO.

Paterna oportet filio reddi bona.

(120)

Aequom est, habere hunc bona, quae possedit pater.

HANNO.

1070

Haud postulo aliter: restituentur omnia.

Suam rem sibi salvam sistam, si illoc venerit.

MILPHIO.

Facito sis reddas, etsi hic habitabit tamen.

A. D. Ampsigura, V. Ampsigura. Deinde A. fuit mihi. Denique Iachon D. solus: P. Iacon, A. Hiaon. 1055. codd. omm. ego: addidit Bothius. 1056. V. Ampsigura. 1059. codd. omm. esse, quod addidit Weisius. 1060. V. Iachonis. 1062. memordit V. D. cf. Gellius VII, 9: P. momordit. 1063. inspiciam V. solus: D. P. inspicie iam. Deinde ah perii Gruterus: codd. aperi. Denique codd. Audi atque ades: scr. viden. At eccum adest. Muretus: Vide. eccum adest. 1064. D. P. salve p. salveto. 1065. D. Item p. Iterum. Deinde quod P. solus: V. quoad, D. quoa. 1067. codd. Et: scr. At. D. meus. 1068. filio reddi Bothius: codd. reddi filio. 1069. D. aequom si. 1071. codd. illo aduenerit: scr. illoc venerit. 1072. habitabit Camerarius: D. habit, P. habet.

- HANNO.
 Quin mea quoque iste habebit, si quid me fuat. (125)
 MILPHIO.
 Festivom fácinus venit mi in mentem modó.
 HANNO.
 1075 Quid id est?
 MILPHIO.
 Tua ópus est opera.
 HANNO.
 Dic mihi: quid lubét?
 Profecto utéris, ut volés, operam meám.
 Quid est negóti?
 MILPHIO.
 Potin tu fieri subdolús?
 HANNO.
 Inimico póssum, amico est insipientiá. (130)
 MILPHIO.
 Inimicus hércle est huius.
 HANNO.
 Mále faxim lubéns.
 MILPHIO.
 1080 Amat a lenóne hic.
 HANNO.
 Facere sápienter putó.
 MILPHIO.
 Leno hic habitát vicinus.
 HANNO.
 Mále faxim lubéns.
 MILPHIO.
 Ei duae puéllae sunt meretrices servolaé
 Sorores: eárum hic alteram éfflictim perit, (135)
 Neque eam incestávit umquam.
 HANNO.
 Acérba amatio ést.
 MILPHIO.
 1085 Hunc leno lúdicatur.
 HANNO.
 Súom quaestum colit.

1073. P. quid de me. 1075. opus est Bothius: codd. est opus. 1078. est insipientia Camerarius: codd. insipientia est. 1080. V. allenone, P. ab lenone. Deinde Facere Camerarius: D. facile, P. facit. 1081. D. om. leno. 1083. codd. perit. 1085. hunc ed. Brix.: codd. nunc.

MILPHIO.

Illi hic malám rem dare volt.

HANNO.

Frúgi, si id facit.

MILPHIO.

Nunc hoc consilium capio et hánc fabricam adparó,
 Ut te allegémus: filiás dicas tuás (140)

1090

Surreptasque ésse parvolás Carthaginé,
 Manuque liberali caússa eas adserás,
 Quasi filiaé tuae sint ámbae. intellegís?

HANNO.

Intellego hércle, nam item míhi gnatae duaé
 Cum nutrice úna sunt surreptae parvolaé. (145)

MILPHIO.

Lepide hercle adsímulas. iam id princípium mihi placét.

HANNO.

1095

Pol magis, quam véllem.

MILPHIO.

Heu! hercle mórtalem catúm,
 Malum, vorsútum, callidum átque subdolúm!
 Ut adflet! quis illum gestum fáciat faciúis?
 Me quoque dolís iam superat árchitectoném. (150)

HANNO.

Sed earum nútrix qua sit fácie, mi expedi.

MILPHIO.

1100

Statura hau mágna, corpore áquilo.

HANNO.

Ipsa ea ést.

MILPHIO.

Specie venústa, ore atque océllis pernigrís.

HANNO.

Formam quidem hércle verbis depínxti probé.

1086. codd. hic illi: scr. illi hic. V. om. rem. 1087. V. fabrica aparo.
 1088. V. om. tuas. 1090. D. manum p. manuque, P. manu. Deinde codd. am-
 bas: scr. eas. 1092. codd. mihi item: scr. item mihi. 1093. sunt surreptae Bo-
 thius: codd. surreptae sunt, nisi quod D. surrepta sum. 1094. codd. in princi-
 pio id, Acidalius principium id: scr. id principium. 1096. codd. cum A.
 omnes crudumque: scr. vorsutum. Deinde D. P. est ollidum (P. olidum) et p.
 callidum atque. 1097. A. quo illum gestum. Inde scr. quis illum gestum. codd.
 ceteri quo illud gestu. 1098. P. architectorem. 1099. V. eharum. D. facile.
 1100. hau A. solus: ceteri haud, Non. 52, 30 et Gellius XIII, 29, 6 non. Deinde
 Non. aquilino, Gellius aquilost. Denique A. east. 1101. codd. oculis: scr. ocel-
 lis. 1102. D. P. depinxisti. Deinde probe A. solus: ceteri mihi.

MILPHIO.

Vin eam vidére?

HANNO.

Filiás malo meás.

(155)

1105

Sed i, evoca illam: si eae meae sunt filiae,
Si illarum est nútrix, me continuo noverit.

MILPHIO.

Heus! ecquis hic est? nunciate, ut prodeat
Foras Giddeneme: est, qui illam conventam esse vult.

GIDDENEME. MILPHIO. HANNO. AGORASTOCLES. PUER.

GIDDENEME.

Quis pultat?

MILPHIO.

Qui tui proximust.

GIDDENEME.

Quid vis?

MILPHIO.

Eho!

Novistin tu illum tunicatum hominem, qui siet?

GIDDENEME.

1110

Nam quem ego adspicio! Proh, supreme Iuppiter!
Erus hic quidem meus est, mearum alumnarum pater,
Hanno Carthaginiensis.

MILPHIO.

Ecce autem mala!

(5)

Praestigiator hic quidem Poenus probust:
Perduxit omnis ad suam sententiam.

GIDDENEME.

1115

O mi ere, salve, Hanno, insperatissumé,
Mihi tuisque filiis salve atque me
Mirari noli neque me contemplariér.
Cognoscin Giddenemem, veterem ancillam tuam?

(10)

HANNO.

Novi. sed ubi sunt meae gnatae? id scire expeto.

1108. D. uinam. 1106. A. ecquid. 1107. A. Giddenemem, P. Giddemene.
A. Giddenis. V. CIDDIS. 1108. A. tu. Inde scr. tui: ceteri te. 1109. D.
Mouistin. 1111. hic quidem meus Bothius: codd. meus hic quidem. 1112. P.
Carthaginensis. 1115. D. saluo. Inde coniicias salveto, cf. tamen Herm. elem.
p. 190. 1116. codd. eho: scr. me. 1118. P. Agnoscin. Deinde A. Giddenemem,
P. Giddememem, D. giddenimem. Addidi veterem.

GIDDENEME.

1120 Apud aedam Veneris.

HANNO.

Quid ibi faciunt? die mihi.

GIDDENEME.

Aphrodisia hodie Veneris est festus dies:
Oratum ierunt deam, ut sibi esset propitia. (15)

MILPHIO.

Pol satis scio impetrarunt, quando hic hic adest.

AGORASTOCLES.

Eho, an huius sunt illae filiae?

GIDDENEME.

Ita uti praedicas.

1125 Tua pietas plane nobis auxilio fuit,
Cum huc advenisti hodie in ipso tempore,
Namque hodie earum mutarentur nomina (20)
Facerentque indignum genere quaestum corporé.

PUER.

Hau amma silli.

GIDDENEME.

Hauon bene silli in must ine

1130 Me ipsi eten es iadam etalam anec estimim.

AGORASTOCLES.

Quid illi locuti sunt inter se? die mihi.

MILPHIO.

Matrem hanc salutat hic, haec autem hunc filium. (25)

HANNO.

Tace atque parce muliebri supellectili.

AGORASTOCLES.

Quae est ea supellex?

HANNO.

Clarus clamor sine modo.

1135 Tu abduc hos intro et una nutricem simul

Iube hanc abire hinc ad te.

1123. P. cum p. quando. D. om. alterum hic. 1124. P. illec, D. illa et. Deinde uti Wexius: codd. ut. 1125. plane nobis Acidalius: cf. infra v. 1266. codd. nobis plane. 1126. D. P. hic. Deinde codd. hodie: scr. hodie. 1129. „Salvos sis, mater.“ „Salvos sis, mi fili. ecce te hic invenio.“ A. Auammaillie-hauoncansillimustide. V. D. hau donec illi hauon bene si illi in mustine (V. inustine). 1130. „Oh! quomodo eos invenio, quibuscum una educata sum! Enimvero exulto.“ A. Mipstaetemestesdumetalanamcestinum. V. D. Me ipsi eten este dum etalamna cestinum (V. cestimim). 1132. D. P. hic salutat suam: scr. hanc salutat hic. 1134. est ea P. solus: D. ea est, A. east, D. suppelle. 1135. D. P. has. 1136. A. KANCABIREK . . . ADTE. Inde Studemund hanc abire

AGORASTOCLES.

Fác quod imperát.

MILPHIO.

Sed quis illas tibi monstrabit?

AGORASTOCLES.

Ego doctissumé. (30)

MILPHIO.

Abeo igitur.

AGORASTOCLES.

Fácias modo, quam mémoires, mavelim.

Patruo adveniénti cena cúretur voló.

MILPHIO.

1140 Opino hercle hódie, quod ego dixi per iocúm, (50)
Id eventúrum esse et sevérum et seriúm,
Ut haec inveniántur hodie esse húius filiaé.

AGORASTOCLES.

Pol istuc quidém iam certum est. tú istos, Milphió,
Abduce intro: hásce nos hic praéstolabimúr. (55)

MILPHIO.

1145 Lachannan vós! quos ego iam détrudam ad molás: (33)
Inde porro ad púteum et ad robústum codicém.
Ego faxo hospítium hoc lenitér laudabitis. (35)

AGORASTOCLES.

Audin tu, pátrúe? dico, né dictum negés:
Tuam mihi maiórem filiám despondeás.

HANNO.

1150 Pactam rem habéto.

AGORASTOCLES.

Spondesne igitur?

HANNO.

Spondeó.

AGORASTOCLES.

Mi patrué, sálve: nam nunc és plane meús.
Nunc demum ego cum illa fabulábor liberé. (40)
Dehinc, patrué, sí vis tuas vidére filiás,
Me sequere.

hinc ad te. codd. ceteri abire hanc ad te. v. 1140—44, qui in codd. cum A. omnibus hanc scenam claudunt, huc transposuit Acidalius. 1140. opino Gulielmus: codd. opinor. 1141. V. Inde uenturum — seruum p. severum. 1144. hasce nos Bothius: codd. nos hasce. D. praestolabitur. 1145. „Apage“. V. D. lachanam. P. voscos. Milph. Ego. 1146. puteum Camerarius. D. P. apud eum. 1150. V. om. rem. 1151. D. mihi. 1153. codd. Nunc: ser. Dehinc.

HANNO.

Iam dudum equidem cupio et te sequor.

AGORASTOCLES.

1155 Quid, si eamus illis obviam?

HANNO.

At ne intervias

Praeterbitamus, metuo. Magne Iuppiter,
Restitue certas mihi ex incertis nunc opes!

(45)

AGORASTOCLES.

Meos equidem amores mecum confido fore.
Sed eccas video ipsas.

HANNO.

Haecine meae sunt filiae?

1160 Quantae e quantillis iam sunt factae?

AGORASTOCLES.

Scin quid est?

Preciosae sunt: ad coelum sustolli solent.

ADELPHASIUM. ANTERASTILIS. AGORASTOCLES. HANNO.

ADELPHASIUM.

Fuit hodie operae pretium cuiusvis, qui amabilitati animum adieceret,
Oculis epulas dare, delubrum si hodie ornatum invisere venit.
Deamavi ecaster illic hodie lepidissima munera meretricum1165 Digna diva venustissima Venere, neque contempsi eius hodie opes.
Tanta ibi copia venustatum aderat, in suo cuique loco sita mundae. (5)
Arabus murrinus complebat odor omnia. sordere haud visust

1155. D. illi. Deinde codd. ceteri inter vias, A. interuiis. 1156. praeterbitamus Camerarius: V. praeterbita, D. praeterbiterta, P. perierint, de A. non liquet. 1158. codd. cum A. omnes ego quidem meos: scr. meos equidem. 1160. P. et quantillae. 1161. V. Thraece sunt caelumne, D. throe sunt caelumne, P. Treoe sunt celonne. Inde scr. Preciosae sunt: ad coelum. A. ID..... ONEM.

Adelphasio haec dat P. quae vulgo Anterastili tribuuntur. 1162. D. cuius, P. eius: Brixius cuius. scr. cuiusvis. D. adiceret, P. adiecerit. 1163. codd. qui: scr. si. Deinde invisere Bothius: codd. cum A. eo visere. 1164. codd. ceteri illic ego hodie, A. eo p. ego, quod delevit Weisius. 1165. codd. ceteri opus hodie, P. opes p. opus: scr. hodie opes. 1166. A. quicque, D. quique, P. quoque: scr. cuique. 1167. Arabus murrinus odor Charisius p. 123 ed. Keil: codd. cum A. omnes: Arabus murrinusque. Deinde omnia Camerarius: codd. omnis. Praeterea codd. omnis odor complebat: scr. complebat odor omnia. Denique sordere haud visust Weisius: A. haud sordere visust, ceteri visus est.

Festus dies, Vénus, nec tuom fanúm: tantus clientárum erat numerus,
Ibi quae ad Cálydoniám veneránt Venerem.

ANTERASTILIS.

1170 Certo enim, quod quidem ad nos duás attinuit,
Praevaléntes, perpúlcræ atque pácis poténtes, sorór, fuimus,
Neque ab iuventute ibi inridiculo habitae, quod pol ceteris omnibus
factum ést. (10)

ADELPHASIVM.

Stuc malim aliis ita videatúr, quam uti tu te, sóror, conlaudes.

ANTERASTILIS.

Spero equidem.

ADELPHASIVM.

Et póI ego, cum, ingeniis quibus sumus atque áliae,
cognoscó.

1175 Eo sumus gnatae genere, ut deceát nos esse a cúlpa castas.

HANNO.

Iuppiter, qui génus colis alisque hominúm, per quem vivimus vita-
lem aevóm,

Quem penes spes vítae sunt hominúm, da mi hunc diem sóspitem,
quaeso: (15)

Quibus annos múlto carui, quasque e patria pérđidi parvas,
Redde his libértatem, invictae út praemium esse scíam pietati.

AGORASTOCLES.

1180 Omnia faciét Iuppiter fáxó.

HANNO.

Tace quaeso.

1168. V. P. tum p. tuom. P. Veneris. Deinde codd. omnes tantus ibi clientarum. Reieci ibi in versum sequentem. 1169. D. Calidonia. Ceterum codd. cum A. omnes continent versum usque ad duas. 1171. codd. praepotentes pulerae pacisque: scr. praevalentes perpulerae atque pacis. 1172. codd. pol soror ceteris: delevi soror. 1173. codd. Malim istuc: scr. Stuc malim. A. versum claudit verbo conlaudes, sicut edidi. 1174. P. Tu p. Et. 1176. D. alus p. alis. cf. Serv. ad Aen. 1, 16. V. talem p. vitalem. 1177. D. P. quem apud penes. D. spe. codd. hominum omnium. Delevit omnium Brixius. Denique codd. da diem hunc: scr. da mi hunc diem. 1178. codd. in principio versus addunt: rebus meis agundis, nisi quod V. misi, D. P. mis, dimetrum bacchiacum, quem delevi. Deinde D. ut quibus, P. et quibus. Denique D. P. omm. e. Praeterea versum claudunt voce patria. 1179. D. is ubertatem. P. inmitte p. invictae. 1180. codd. cum A. omnes post faxo addunt: nam mihi est obnoxius et me metuit, nisi quod D. obnoxius, quae delevit Weisius. His verbis autem ceteri claudunt versum, A. tamen eum continuet usque ad tace quaeso, sic ut verba Ne lucruma patruae cum v. 1181 unum versum efficiant.

AGORASTOCLES.

Né lacruma, patrue.

ANTERASTILIS.

Ut volupe est hómini, mea sorór, si quod agit, clúet victoriá: (20)
Sicut nos hódie inter aliás praestitimus púlcritudiné.

ADELPHASIAM.

Stulta es, sorór, magis, quam voló. an vero púlcrá videre,
Obsecró, si tibi illi nón os oblitum ést fuliginé?

AGORASTOCLES.

1185 O patrue, o pátrúe mi!

HANNO.

Quid ést? fratris mei gnáte, quid vis? (25)

AGORASTOCLES.

At enim volo hóc agas.

HANNO.

At enim ágo istuc.

AGORASTOCLES.

Patrue mí patruissumé.

HANNO.

Quid ést?

AGORASTOCLES.

Est lépida et lauta: ut sápit!

HANNO.

Habet patris ingénium, quod sápit.

AGORASTOCLES.

Quae res? iam díu edepol tuám sapientiam haéc quidem abusa est.
Nunc hinc sápit, quicquid sápit: hinc sentit, é meo amore. (30)

ADELPHASIAM.

1190 Non eo génere sumus prognátae, tametsi súmúe servae, sorór,
Ut deceát nos facere quícquam, quod homo quisquam irideát.

1182. nos hodie A. solus: ceteri hodie nos. D. praestitimus, P. praestituimus.
1183. es soror A.: ceteri soror es. D. an ueo p. an vero, P. an eo. Ceterum A. hunc
versum claudit voce videre, ceteri verbo obsecro. 1184. fuligine Camerarius:
V. fulineti, D. P. fulineci. 1185. codd. ceteri post mi addunt patruissime, quod
A., ut videtur, omisit. Deinde omnes cum A. versum novum ordiuntur verbis
Quid est. Post mei gnate autem D. addit gnate, quod om. P. Denique post
quid vis codd. cum A. omnes addunt expedi, quod mihi ex prava versuum de-
scriptione natam esse videtur. 1187. habet patris ingenium Bothius: codd. in-
genium patris habet. 1188. D. Queres. A. diu eo edepol. Deinde tuam sapien-
tiam Bothius: codd. sapientiam tuam. Denique haec quidem A. solus: D. haec
quidem, P. equi quae. 1189. A. hic sapit. Deinde quicquid sapit hinc sentit
Bothius: codd. hinc sentit quicquid sapit, nisi quod A. hic — quicquit. Denique
e V. solus: A. ex, quod D. P. prorsus omittunt, D. amare. 1190. genere sumus
A. solus: ceteri sumus genere. 1191. nos facere A. solus: ceteri facere nos.

Multa mulierum sunt vitia, sed hoc e multis maximum est,
Quom sibi nimis placent minusque addunt operam uti placeant viris.

ANTERASTILIS.

1195 Nimiae voluptati est, quod in extis nostris portentum est, soror, (35)
Quod aruspex de ambabus dixit:

AGORASTOCLES.

Velim de me aliquid dixerit.

ANTERASTILIS.

Nos fore domino nostro invito diebus paucis liberas.
Id ego, nisi quid di aut parentes faxint, qui sperem, haec scio.

AGORASTOCLES.

Mea fiducia hercle aruspex, patruae, his promisit, scio,
Libertatem, quia me amare hanc scit.

ADELPHASIVM.

Soror, sequere hac.

ANTERASTILIS.

Sequor. (40)

HANNO.

1200 Priusquam abitis, vos volo ambas. nisi piget, consistite.

ADELPHASIVM.

Quis revocat?

AGORASTOCLES.

Qui bene vult vobis facere.

ADELPHASIVM.

Facere occasio est.

Sed quis homo est?

AGORASTOCLES.

Amicus vobis.

ADELPHASIVM.

Qui quidem non inimicus sit.

AGORASTOCLES.

Bonus est hic homo, mea voluptas.

1192. mulierum sunt Bothius: codd. sunt mulierum. A. maximust. 1193. P. nimis sibi. minusque A. D.: P. nimisque. Deinde addunt operam A. solus: P. operam dant, D. operam, om. dant. Denique codd. ut: ser. uti. 1194. A. uoluptatist — portentumst. D. P. soror est. 1195. Quod Bothius: codd. Quodque. A. D. haruspex. D. P. aliquid quid dixerit. 1196. codd. invito domino nostro: ser. domino nostro invito. 1197. A. dei. Deinde qui Gullielmus: codd. quid. Denique haec A. 1198. P. aruspex, ceteri haruspex. D. P. patruelis p. patruae his. 1200. D. habitis. P. abeant. Deinde volo ambas Camerarius: V. uolamabas, D. clamabas, P. si vis (p. vos) clama has. Deinde P. Agorastocli tribuit Nisi piget consistite. 1202. A. inimicus non sit. Inde ser. non inimicus sit. D. P. inimicus non est.

ADELPHASIVM.

Pol istum málim, quam malúm.

AGORASTOCLES.

Siquidem amicitia est habénda, cum hoc habénda est.

ADELPHASIVM.

Hau negó. (45)

AGORASTOCLES.

1205 Multa bóna volt vobis fácere.

ADELPHASIVM.

Bonus bonis benefecerit.

HANNO.

Gaudio éro vobis,

ADELPHASIVM.

At édepol nos volúptati tibi.

HANNO.

Leibertátique.

ADELPHASIVM.

Isto prétio tuas nos fácele feceris.

AGORASTOCLES.

Patrué mí, ita me di amábunt, ut ego, sí sim Iuppitér,
Iam hercle illánce uxorem dúcam et Iunonem éxtrudam forás. (50)

1210 Ut pudíce verba fécit, cogitáte et commodé!

Ut modéste oratiónem praebuit! certo haec mea ést.

HANNO.

Sed ut astú sum adgressus ad eas!

AGORASTOCLES.

Lepide hercle átque commodé.

HANNO.

Pergo etiám tentare?

AGORASTOCLES.

In paúca confer: sítiunt, qui hic sedént.

HANNO.

Quid istic? quód faciundum est, cúr non agimus? In ius vos vocó. (55)

1204. D. P. habendum est. Deinde han A. Denique codd. cum A. omnes precor: scr. nego. 1205. vult vobis facere A. solus: ceteri vobis facere volt. Deinde benefecerit Acidalius: codd. benefeceris. 1207. leibertatique A. 1208. A. me ita dei p. mi ita me di. 1209. illance Bothius: codd. ego illam. 1211. A. meast. 1212. D. P. omm. ad. V. commodo. 1213. D. Perge — temptaret, P. tentarem. A. persona Agorastoclis omissa: qui sedent, D. quae sedent, P. quid sident: scr. qui hic sedent. 1214. A. faciundumst. D. P. in ius vos. Deinde codd. cum A. omnes volo p. voco.

AGORASTOCLES.

1215 Nunc, patruē, tū frugi bonae ēs. vin hanc ego adprendam?

HANNO.

Tené.

ADELPHASIVM.

An patruos est, Agorastoclēs, tuos hic?

AGORASTOCLES.

Iam faxo scibus.

Nunc ego pol te tūciscar probē, nam faxo eris mea sponsa.

HANNO.

Ite in ius: nē moramini.

AGORASTOCLES.

Antestare me atque duce.

HANNO.

Ego te antestabor.

AGORASTOCLES.

Postea hanc amabo atque amplexabo. (60)

1220 Sed illuc quod volui,

ADELPHASIVM.

Deice.

AGORASTOCLES.

Immo hercle dixi, quod volebam.

HANNO.

Moramini: in ius vos voco, nisi honestiust prehendi.

ADELPHASIVM.

Quid in ius vocas nos? quid tibi debemus?

AGORASTOCLES.

Dice tu illi.

ADELPHASIVM.

Etiam me meae latrant canes?

1215. Nunc patruē tu frugi bonae es A. solus, qui haec omnia Agorastocli tribuit: codd. ceteri Agor. Nunc tene patruē. Ha. Tu frugi si bonae es. Deinde A. vin hanc ego adprehendam. Tene. D. P. vin ego hanc adprehendam, om. Tene. 1216. D. haec p. hic. V. scibus. 1217. ego pol — eris mea A. solus: ceteri pol ego — mea eris. 1218. P. uis p. ius. D. P. totum versum dant Hannoni, extrema Weisius tribuit Agorastocli. A. antetarae p. antestare. 1219. codd. totum versum dant Agorastocli, equidem verba tria priora Hannoni. 1220. V. quid p. quod. Deinde A. qui cum codd. ceteris totum versum Agorastocli tribuit, deicere, D. P. dicere, V. dece. Inde Bothius Adelp. Dice. Denique hercle dixi A. solus: ceteri dixi hercle. 1221. D. P. voco uos. 1222. D. dicet p. dice tu, P. dice. 1223. A. om. me. P. Etiamne me. Adelp. adlatrant canes — alludito.

AGORASTOCLES.

At tu hercle adhiátiato.

Dato mihi pro óffa saviúm, pre esse linguam obiicito. (65)

1225 Ita hanc caném faciam tibi oleo tranquilliozem.

HANNO.

Ite in ius.

ADELPHASIVM.

Quíd nos fecimús tibi?

HANNO.

Fures éstis ambae.

ADELPHASIVM.

Nos tibi?

HANNO.

Vos, inquam.

AGORASTOCLES.

Atque ego sció.

ADELPHASIVM.

Quíd id furti est?

AGORASTOCLES.

Húnc rogato.

HANNO.

Quia annos mltos feiliás meas celavistis clam me,
Atque equidem ingénuas, leiberás summoque génere gnatas. (70)

ADELPHASIVM.

1230 Nunquam mecástor reperiés tu istuc probrúm penes nos.

AGORASTOCLES.

Da pignus, ní nunc peierés, in saviúm, úter utri det.

ADELPHASIVM.

Nil tecum ago: ábscede, obsecró.

AGORASTOCLES.

Atqui hercle mécum agendum est.

Nam hic patruos méus est: pro hoc mihi patronus sím necessust.

Ei praedicábo, quomodó vos furta fácitis multa (75)

1235 Quoque modo huiúscce filiás apud vos habétis servas,

Quas vos ex pátria liberás surruptas esse scitis.

1224. D. obiicito. Ceterum hiatum in hoc versu duplicem non sollicito.
 1226. codd. ceteri Ite siitis (i. e. Ite si ius), P. Ite scitis: scr. Ite in ius. 1227.
 codd. Nosne: scr. Nos. Deinde est P.: D. estis. Nunc rogato. 1228. feiliás A.
 1229. leiberas A. 1231. A. om. Da. P. ne p. ní. Deinde peieres Bothius: codd.
 periures, nisi quod D. pernires. Denique P. Poen. Uter irridet p. uter utri det.
 1232. codd. Atque: scr. Atqui. 1233. codd. necesse est: scr. necessust. cf. Lachm.
 ad Lucr. p. 397. 1234. V. I. D. P. Et. Deinde facitis Hermannus: codd. faciatis.
 1235. codd. cum A. omnes huius p. huiusce. D. habeatis.

ADELPHASIVM.

Ubi sunt hae aut quae sunt? obsecro.

AGORASTOCLES.

Satis hae sunt maceratae.

HANNO.

Quin eloquar?

AGORASTOCLES.

Sic censeo hercle, patru.

ADELPHASIVM.

Misera timeo,

Quid hoc sit negoti, mea soror: ita stupida sine animo adsto. (80)

HANNO.

1240 Advortite animum, mulieres: primum, si id fieri posset,
Ne indigna indignis di darent, id ego evenisset vellem:
Nunc quod boni mihi di danunt, vobis vostraeque matri,
Eius dis est aequom gratias nos agere sempiternas,
Cum nostram pietatem adprobant decorantque di immortales. (85)

1245 Vos meae estis ambae filiae et hic est cognatus voster,
Huiusce fratris filius Agorastocles.

ADELPHASIVM.

Amabo,

Num hi falso oblectant gaudium nos?

AGORASTOCLES.

At ita me di servant,

Ut hic pater est voster. Date manus.

ADELPHASIVM.

Salve insperate nobis

Pater et complecti nos sine.

ANTERASTILIS.

Cupite atque exspectate (90)

1250 Pater, salve: ambae filiae sumus: amplectamur ambae.

1237. hae P. solus: ceteri eae. Deinde A. qua p. quae, D. P. quas p. quae sunt. Denique Satis hae sunt maceratae A. solus: D. P. satis immaceratae. 1238. A. Quoi p. Quin. Deinde cum lacuna: eloquar . . . censeo. Inde sor. sic censeo. Denique hercle . . . patru. D. P. ergo p. hercle. 1240. posset Bothius: codd. possit. 1241. euenisset A. solus: ceteri euenire. 1242. P. dii mihi. Deinde danunt A. V.: D. danint, P. dant. Denique A. uestraeque. 1243. codd. Eas: scr. Eius. 1244. A. dei. 1245. P. om. est. A. uester. 1246. P. filium, D. P. omm. Agorastocles. 1247. D. P. obiectant. Deinde codd. cum A. omnes me ita: scr. ita me. Denique A. dei. 1248. D. insperato. 1249. et complecti Bothius: V. D. ecomplecti, P. pater. Poe. Complecti. Deinde V. nos sene, P. nosne. Denique personam Anterastilis interposuit Bothius. D. P. totum versum dant Adelphasio. 1250. D. sunt p. sumus.

AGORASTOCLES.

Quis me amplectétur postea?

HANNO.

Nunc ego sum fórtunatus.

Multorum annórum miseriás hac nunc voluptáte sedo.

ADELPHASIUM.

Vix hoc vidémur crederé.

HANNO.

Magis qui credátis dicam.

Nam nutrix primúm vostra mé cognovit.

ADELPHASIUM.

Ubi ea, amabo, est? (95)

HANNO.

1255 Apud hunc est.

AGORASTOCLES.

Quaeso, qui lubét tam diu tenére collum?

Omitte sáltem tu alterá,

ADELPHASIUM.

Nolo ego istuc: énicas me. (98)

AGORASTOCLES.

Priusquam te míhi desponderít!

ADELPHASIUM.

Mitto: speráte, salve. (97)

HANNO.

Condamus álter alteram érgo in nervom bráchialem.

Quibus nunc in térra melius ést?

AGORASTOCLES.

Eveniunt digna dignis. (100)

1260 Tandem huic cupítum contigit. O Apella, o Zeúxis pictor,
Cur estis número mortui? hóc exemplum ut pingeretis!
Nam alios pictóres nihil morór huiusmodi tractáre exempla.

1252. codd. nunc hac: scr. hac nunc. D. sedeo. 1253. videmur P.: D. uideamur. 1254. nutrix primúm vostra me Bothius: codd. uostra nutrix primúm me, nisi quod D. nostra. Deinde V. a m. pr. ibi amabo, post supra lineam ibi eamabo. D. P. ubi amabo. 1255. D. nunc. v. 1256 in codd. praeter A. omnibus commutatus est cum sequente. Omitte saltem tu altera A. qui deinde personam Adelphasii omittit. D. P. Omitte saltem tua littera, nisi quod D. salte, V. omittit salutem tua ut. D. P. enicam p. enicas me. 1257. D. Omitto. P. Agor. Omitte. A delph. Sperate salve. 1258. codd. alterum: scr. alteram. 1259. P. terram. A. meliust. 1260. P. Poen. Tandem huic cupitum contigit. Deinde A. Oh Apella, D. azeuxis p. o Zeuxis. 1261. A. qu. Deinde codd. ceteri cum Fest. p. 170 numero estis, P. nunc estis: scr. estis numero. Denique A. et Festus hoc exemplo, ceteri hic exemplum: scr. hoc exemplum. 1262. V. pinctores.

HANNO.

Di deaeque omnes, vobis habeo merito magnam gratiam,
 Cum hac me laetitia adfecistis tanta et tantis gaudiis, (105)
 1265 Ut meae gnatae ad me redirent in potestatem meam.

ADELPHASIVM.

Mi patér, tua pietas pláne nobis aúxilio fuit.

AGORASTOCLES.

Patrué, fácito in memoria hábeas, tuam maiórem filiám
 Mihi te déspondisse,

HANNO.

Mémini.

AGORASTOCLES.

Et dotis quíd promiseris.

ANTHEMONIDES. ADELPHASIVM. ANTERASTILIS. HANNO.

AGORASTOCLES.

ANTHEMONIDES.

Si ego minám non ultus fuero probe, quam lénoni dedí,
 1270 Tum profécto me sibi hábeant scurrae ludificatuí.
 Is etiám me ad prandium ad se adduxit ignavissimús:
 Foras ipse abiit, me relíquit pro atriénsi in aedibús,
 Ubi nec léno neque illae rédeunt nec quod edim quidquam datúr. (5)
 Pro maióre parte prándi pignus cépi, abii forás.
 1275 Sic dederó: áрте militári tetigeró lenunculúm.
 Nactus ést hominem, miná quem argenti circumducerét.
 Sed mea amíca nunc irató mi obiám veniat velím.
 Iam pol ego illam pugnis tótam faciam uti sit meruleá. (10)
 Ita replévero atritáte, atratiór multo ut siét,
 1280 Quam Aegyptini, qui cortinam ludis pér circum ferúnt.

1263. codd. magnas gratias. 1264. laetitia adfecistis (tanta et tantis) A. solus: ceteri laetitia tanta et tantis adfecistis, nisi quod V. tam p. tanta. 1267. memoria A. solus: ceteri memoriam. 1168. A. totum versum dat Agorastocli, P. Poen. Memini et dotis quod promiserim.

1270. habeant P.: D. habeanto. Deinde ludificatui Camerarius: D. ludificiscai, P. ludificum. 1271. P. om. Is. V. abduxit. 1272. codd. Ipse abiit foras: scr. Foras ipse abiit. cf. animadv. ad Trin. v. 824 p. 181. 1273. P. edam. 1274. pro maiore A. solus: V. prom more, D. pro more, P. promere. Deinde D. coepi, P. cepit abiit. 1275. D. P. aerem. Inde scr. arte: A. et Prisc. III. p. 109 ed. Hertz e. D. lemunculum. 1276. D. nactus. D. P. minaque p. mina quem. 1277. codd. mihi irato: scr. irato mi. D. uenit, P. venire. 1278. uti Bothius: codd. ut. Deinde merulea A. D.: P. merula. 1279. codd. cum A. omnes replebo: scr. replevero. Deinde A. ATR... OR. Inde scr. atrator: codd. ceteri atrior, nisi quod D. acrior. 1280. A. Aegyptine. Inde scr. Aegyptini. Paul.

ADELPHASIIUM.

Tene sis me árcte, mea volúptas: male ego métuo miluós.
Mala illa béstia est, ne fórte me auferát pullum tuóm.

ANTERASTILIS.

Ut nequeó te satis complécti, mi patér!

ANTHEMONIDES.

Ego me morór. (15)

Propemodúm iam hoc obsonáre prandiúm potero mihi.

1285 Sed hoc quid ést? quid est? quid hóc est? quid ego vídeo? quomodó?

Quid hoc est cónduplicatiónis? quae haec est cóngeminatió?

Quis hic homo ést cum tunicis lóngis quasi puér cauponiús?

Satin ego óculis cerno? estne illaec mea amica Anterastilis? (20)

Et ea est cértó. iampridem égo me sensi níhili pendíer.

1290 Non pudét puellam amplexárei baiolum ín media viá?

Iam hercle ego illunc exeruciándum totum cárnufici dabó.

Sane génus hoc muliebrósum est tunicis démissicis.

Sed adire cértum est hanc amátricem Africám. (25)

Heus tu, tibi díco, mulier: éequid te pudét?

1295 Quid tibi negóti est autem cum ístac? dic mihi.

HANNO.

Adulescens, sálve.

ANTHEMONIDES.

Nolo: níhil ad me adtinét.

Quid hanc tibi dígito tactio ést?

HANNO.

Quia mihi lubét.

ANTHEMONIDES.

Lubet?

HANNO.

Ita díco.

ANTHEMONIDES.

Alecula, í in malam crucém. (30)

Tunc hic amátor esse avés, talax virí?

p. 28. Aegyptinos Aethiopus. D. aegigipti aut, P. Aegypti aut. Deinde D. fuerunt. 1281. A. D. arte, P. ad te. 1283. P. om. personam Anterastilis. D. P. satis te. A. compecti. 1284. codd omm. iam, quod addidi. 1285. codd. cum A. omnes sed quid hoc est? scr. sed hoc quid est? Deinde quid est A. solus: D. quid hoc? P. quid hoc est? 1288. D. anterastris. 1289. est certo A. P.: D. estercó. 1290. amplexarei A. Deinde D. baiolum in uia media. 1291. illunc Bothium: codd. illum. 1293. hanc amatricem A.: D. P. hanc ad amatricem. 1294. D. etquid. 1295. A. negotium est autem: ceteri negotii autem est. scr. negoti est autem. P. istoc. 1296. me P. solus: ceteri te. 1297. hanc tibi Bothius: codd. tibi hanc. 1298. V. legula. Inde scr. alecula: ceteri cum A. ligula. Deinde D. om. i, A. om. in. 1299. D.P. omm. hic. Deinde codd. cum A. omnes

- 1300 Aut contractâre, quod marés homines amânt?
 Deglupta maéna, salicis séminariúm,
 Amans tractâbilis ἀγοῤῆς, tum autem pleniór
 Alli ulpicique quam románi remigés. (35)
 AGORASTOCLES.
- 1305 Num tibi, aduléscens, malae aut déntes pruriúnt,
 Qui huic es moléstus, an malám rem quaerítas?
 ANTHEMONIDES.
 Quin adhibuísti, dum istaec lóquere, tympanúm?
 Nam te cinaédum esse arbitrór magis, quam virúm.
 AGORASTOCLES.
 Scin, quam cinaédus sum? ite: istínc, servi, forás (40)
 Ecférte fústis.
 ANTHEMONIDES.
 Heus tu, sí quid per iocúm
 1310 Dixi, nolíto in seriúm convorteré.
 ANTERASTILIS.
 Quid tibi lubído est, obsecro, Anthemonidés,
 Loqui incleménter nostro cóg nato et patrí?
 Nam hic noster páter est, hic nos cóg novit modó (45)
 Et hunc sui frátris filium.
 ANTHEMONIDES.
 Ita me Iuppitér
 1315 Bene amet, bene fáctum! gaudeo ét volupe est mihi,
 Siquidem quid lénoni obtigít magni malí,
 Cumque e virtúte vobis fórtuna obtigít.
 ANTERASTILIS.
 Credibile ecástor dicit: créde huic, mi patér. (50)
 HANNO.
 Credo.

audes esse. Denique A. talax, ceteri hallex. Scr. esse aves talax. 1300. D. P. contractare. 1301. P. Deglutta. Deinde maena Turnebus: D. P. mena, A. nena. Denique codd. cum A. omnes sarrapis sementium, nisi quod P. sementum: scr. salicis seminarium. 1302. D. P. manstructa halagoras amatum autem plenior, nisi quod P. amantum. In A. nil dignoscere potui nisi: tum autem plenior. Scr. Amans tractabilis ἀγοῤῆς. 1303. A. alii uldicique, D. alulpicque, P. Avulpique. Acidalius Alli ulpici, quam sunt romani remiges. 1306. codd. Cur non, nisi quod A. qur: scr. Quin. Deinde loquere A. solus: D. loqueretur, P. loquereris. Denique D. timpanum, P. te tyrannum. 1307. A. cinaedu esse. 1309. P. Et ferte. A. fuistis. 1310. P. serum. A. D. conuertere. 1311. V. P. es, D. est, eraso t, quod A. prorsus omittit. Deinde D. Antomonodes, P. Antamonides. 1316. D. P. omm. quid. Deinde D. optigit, P. magnum malum. 1317. P. om. e — nobis.

AGORASTOCLES.

1320 Et ego crédo. Séd eccum lénonem Lycém,
Bonum virum, éllum video: sé recipit domúm. (52)
Rapiamus in ius. (56)

HANNO.

Minume.

AGORASTOCLES.

Quápropter?

HANNO.

Quíá

Iniuriárum multam índici satius ést.

LYCUS. AGORASTOCLES. HANNO. ANTHEMONIDES.

LYCUS.

1325 Decipitur némo, mea quidém sententiá,
Qui suis amícis narrat rés recte suás,
Nam omnibus amícis meis idem únum convenít,
Ut me suspéndam, ne addicár Agorastoclei.

AGORASTOCLES.

Leno. eamus in ius.

LYCUS.

Obsecró te, Agorastoclés, (5)
Suspendere út me liceat.

HANNO.

In ius te vocó.

LYCUS.

Quid tibi mecum áutem?

v. 1319 et 1320 exstant tantum in codd. serioribus, qui v. 1320 eccum exhibent p. ellum. Pro iis A. substituit versus tres hoc modo:

SEDECCUMLENONEMNEMIN . I

EO

LI D . . ISCUM S

U

TUN

UISKI.

quae, cum de litteris dissociatis valde anceps indicium sit, fortasse sic redintegrari possunt:

Sed eccum lenonem, neminem lubentius

Hic video, qui aurum meum tuis cum feiliis

Furast: bonus vir se recipit domum. Hann. Quis? hic?

Deinde sequuntur in codd. ceteris v. 12—14 scenae suffectae, quos om. A. Varias lectiones igitur suo loco referam. 1321. in ius A.: D. P. intus. 1322. D. P. multo induci. Scioppius multam, Douza indici.

1323. D. P. quidem mea. 1324. codd. recte res: scr. res recte. 1325. D. iddem unum, P. id demum. 1326. D. addicare. Deinde Agorastoclei A. 1327. P. intus. 1328. codd. leno in ius te voco. Delevit leno Bothius.

HANNO.

Quia hasce adfirmo liberás

1330 Ingenuasque ésse filiás ambas meás,
Quae sunt surrúptae cum nutrice parvolaé.

LYCUS.

Iampridem equidem istuc scivi et miratus fui, (10)
Neminem venire, qui istas ádsereret manú.
Meae quidem profecto non sunt.

ANTHEMONIDES.

Léno, in ius eás.

LYCUS.

1335 De prandió tu dicis: débetur, dabó.

AGORASTOCLES.

Duplum pro fúrto mi opus est.

LYCUS.

Súme hinc quidlubét.

HANNO.

Et mihi suppléctis multis.

LYCUS.

Súme hinc quidlubét. (15)

Collo rem sólvam iam omnibús quasi baiolús.

AGORASTOCLES.

Numquid recúsas contra me?

LYCUS.

Haúd verbum quidém.

AGORASTOCLES.

1340 Ite igitur íntro, mulierés. sed patrué mí,
Tuam, ut dixísti, mihi despónde filiám. (20)

HANNO.

Haud aliter aúsim.

ANTHEMONIDES.

Bene vale.

AGORASTOCLES.

Et tu bene valé.

1329. V. hasce moliberas. Inde scr. hasce adfirmo liberás. D. P. hasce modo liberás. 1331. D. Te p. Quae. 1332. V. om. equidem. 1333. D. manum. 1336. D. proferto. Deinde quidlubet Acidalius: codd. quidem. 1337. A. om. personam Lyci. Post hunc versum in codd. ceteris sequuntur haec: An. Et mihi quidem minam (D. minimam) argenti. Ly. Sume hinc quid lubet, quae om. A. 1338. D. P. Colorem. 1339. P. om. personam Agorastoclis. Deinde Haud verbum Turnebus: A. uno tenore: contra me haud uerbum; D. contra me. Aduersum, P. contra me. Ly. Aduersum. 1340. D. mihi p. mí. 1341. A. dixisti. 1242. A. alias.

ANTHEMONIDES.

Leno, arrabónem hunc pro miná mecum feró.

LYCUS.

Perii hercle!

AGORASTOCLES.

Immo haúd multo post, cüm in ius venerís.

LYCUS.

1345

Quin egomet tibi me addico. quid praetore opúst?

Verum obsecró te, ut liceat simplum solveré,

(25)

Trecentos Philippos: credo, cónradi potést:

Cras auctiónem faciam.

AGORASTOCLES.

Tántisper quidém,

Ut sis apúd me lignea in custodia.

LYCUS.

1350

Fiat.

AGORASTOCLES.

Sequere íntro, patrué, ut hunc festum diém

Habeamus hñlarem, huius malo ét nostro bonó.

(30)

Multum valéte: multa vérba fecimús.

Malum postrémo hoc omne ad lenonem redít.

Nunc quod postrémum est condiméntum fabulaé,

1355

Si placuit, plaúsum postulát comoediá.

1343. codd. hoc: scr. hunc. 1344 codd. cum A. omnes omm. cum. Addiderunt Douza filius et Pistoris. 1345. A. egonet. 1349. P. igne p. lignea. 1350. P. om. personam Lyci. Deinde A., ut videtur, patrué mi ut, ceteri patrué mi ut hunc: scr. patrué ut hunc. 1351. D. habemus, A; ilarem. 1353. D. P. omm. hoc. A. posttro omne ad lenonem hoc cedit. P. rediit. 1354. P. Num.

AGORASTOCLES. LYCUS. HANNO. ADELPHASIVM. ANTERASTILIS.
ANTHEMONIDES.

AGORASTOCLES.

Quam rem agis, miles? qui lubét patruo meó
Loqui incleménter? Ne mirére, mulierés
Quod eum sequúntur: modo cognóvit filiás
Suas esse hasce ámbas.

LYCUS.

1360 Em, quod vérbum aures meás
Tetigit? Nunc périi! Unde haec périerunt domó? (5)

AGORASTOCLES.

Carthaginiénses sunt.

LYCUS.

At égo sum perditús.

1365 Illuc ego métuei semper, né cognoscerét
Eas aliquis, quód nunc factum est. Vaé misero mihi!
Periere, opinor, duodeviginti minae,
Qui hasce emi.

AGORASTOCLES.

Et tute ipse périisti, Lycé. (10)

HANNO.

Quis hic est?

AGORASTOCLES.

Utrúmvis est vel léno vel Lycús.

In servitúte hic filiás habuit tuás
Et mi auri fúr est.

HANNO.

Bellum hominém quem noveris!

AGORASTOCLES.

1370 Leno, rapácem te esse sémper credidi,
Verum etiam fúracem, qui nóverunt magis. (15)

P., qui personarum nomina exhibet solus, Antamenides miles. 1356. agis A. solus: D. agitis, P. agit is. Deinde A. libet, P. iubet. 1357. D. meminere p. ne mirere. 1358. A. sequuntur, D. secuntur. 1359. D. P. hasce esse. P. amissas p. ambas. Deinde D. P. auris. 1360. haec Bothius: A. haec, D. P. hae. 1361. A. Carthaginenses. 1362. Illuc A. D.: P. Illud. Deinde metuei A. 1363. P. om. Eas. A. factumst. 1365. tute ipse A.: codd. ceteri tu ipse. A. D. peristi. Post hunc versum in codd. omnibus repetitur v. 1361, quem delevit Bothius. v. 1366 — 68 exstant in codd. praeter A. omnibus etiam supra post v. 1320. Ibi D. utrumvis et leno, P. om. Agorastoclis persona: utrum est leno. Hic autem codd. ambo utrumvis est nouelle nquellieus, nisi quod P. utrum is. In versu sequente ibi D. habuit filias tuas, P. Agor. habuit duas filias tuas, hic D. filias habuit mias, correctum in tuas, P. qui filias habuit duas. In versu tertio ibi D. P. mihi hic auri, hic V. aurifor — quem ueris. 1370. codd. norunt; scr. noverunt.

LYCUS.

Accedam. Pér ego te tua génua oro, obsecró,
 Et hunc, cognátum quem tuom ésse intellegó:
 Quando boni éstis, ut bonós facere addecét,
 Ita facite et vóstro subveniátis supplicí!
 1375 Iampridem equidem istas esse scívi liberás (20)
 Et exspectábam, si quis ássereret manú,
 Nam meae eae prórsus non sunt, tum autem aurum tuóm
 Reddam, quod ápud me est, et iusiúrandum dabó,
 Me malitióse nil fecisse, Agorastoclés.

AGORASTOCLES.

1380 Quod mihi par fácere sit, mecum égomet consulám. (25)
 Omitte génua.

LYCUS.

Mitto, si ita sententia ést.

AGORASTOCLES.

Heus tu, léno.

LYCUS.

Quid lenónem vis intérr negotiúm?

AGORASTOCLES.

Ut iamíam mi argentum réddas, priusquam in nérvom abduceré.

LYCUS.

Di melióra faxint!

AGORASTOCLES.

Sicut video, cénabis foris.

1385 Aurum, argéntum, collum, léno, tris res núnc debes semúl. (30)

HANNO.

Quid me in hác re facere déceat, egomet mécum cogitó.

Si volo hunc ulcisci, litis sequar in álieno oppidó,

Quantum audívi ingenium et móres eius quó pacto siént.

ADELPHASIVM.

Mi patér, ne quid tibi cúm istoc rei siét, amasso, obsecró.

ANTERASTILIS.

1390 Auscultá sorori: abi, dísiunge inimicitias cum improbó. (35)

HANNO.

Hoc age sis, leno. Quamquam égo te meruisse, út pereas, sció,
 Non expériar tecum.

1371. codd. te tua te genua obsecro. Deleto ab aliis te addidi oro. 1374. codd. omm. Ita, quod addidi. 1375. esse scivi Bothius: codd. scivi esse. 1376. P. Ut p. Et. Deinde D. si qui eas, P. si quis eas. Delevi eas. D. manum. 1377. codd. omm. eae, quod addidi. Deinde D. prosum, P. prohorsus. 1380. D. sit cum egomet. Inde scr. sit mecum egomet. P. sit tamen egomet. 1383. codd. Utinam: scr. Ut iamiam. 1384. codd. sic est: sor. sicut. 1385. D. re p. res, P. te. Deinde semul D. P.: V. semel. 1386. codd. omm. in, quod addidi. 1387. V. Sic. 1388. V. D. quod p. quo. 1389. D. Ni p. Mi. D. ac massum. Inde scr. amasso. P. te maxume. 1390. D. ditunge.

AGORASTOCLES.

Néque ego, si aurum mihi reddes meum,
Leno, quando ex nervo emissus compingere in carcerem.

LYCUS.

Iamne autem ut soles? — Ego, Poéne, tibi me purgatum voló,
1395 Si quid dixi iratus adversum animi tui sententiam, (40)
Et ut ignoscas quaeso et cum istas invenisti filias,
Ita me di ament, id mihi volupe est.

HANNO.

Credo et ignosco tibi.

ANTHEMONIDES.

Leno, tu aut amicum mihi des aut auri reddas minam.

LYCUS.

Vin tibicinam meam habere?

ANTHEMONIDES.

Nil moror tibicinam,
1400 Nescias, utrum ei maiores buccaene an mammae sint. (45)

LYCUS.

Dabo, quod placeat.

AGORASTOCLES.

Curato.

LYCUS.

Aurum cras ad te referam tuum.

AGORASTOCLES.

Facito in memoria habeas.

LYCUS.

Miles, sequere me.

ANTHEMONIDES.

Ego vero sequor.

AGORASTOCLES.

Quid ais, patrie? quando hinc ire cogitas Carthaginem?
Nam tecum una me ire certum est.

1392. P. om. ego. D. si me aurum reddes. 1394. codd. iam: scr. Iamne. Deinde soles P.: D. solet. Denique D. pugnatum. 1395. D. adversum. 1397. codd. mihi voluptatis est: scr. id mihi volupe est. Deinde codd. ignosco et credo: scr. credo et ignosco. 1398. codd. tu autem p. tu aut. Deinde codd. des facito aut auri mihi reddas minam, nisi quod P. omnia p. minam. Delevi facito et mihi. 1400. V. eim mores, D. ei mores — amammae p. an mammae. 1401. D. q. p. quod. Deinde codd. cura: scr. curato. Denique cras ad te P. solus: V. D. crassa te. 1402. D. Facto.

HANNO.

Ubi primúm potero: ilicó.

AGORASTOCLES.

1405 Dum auctiónem facio, hic ópus est aliquos út maneat diés.

(50)

HANNO.

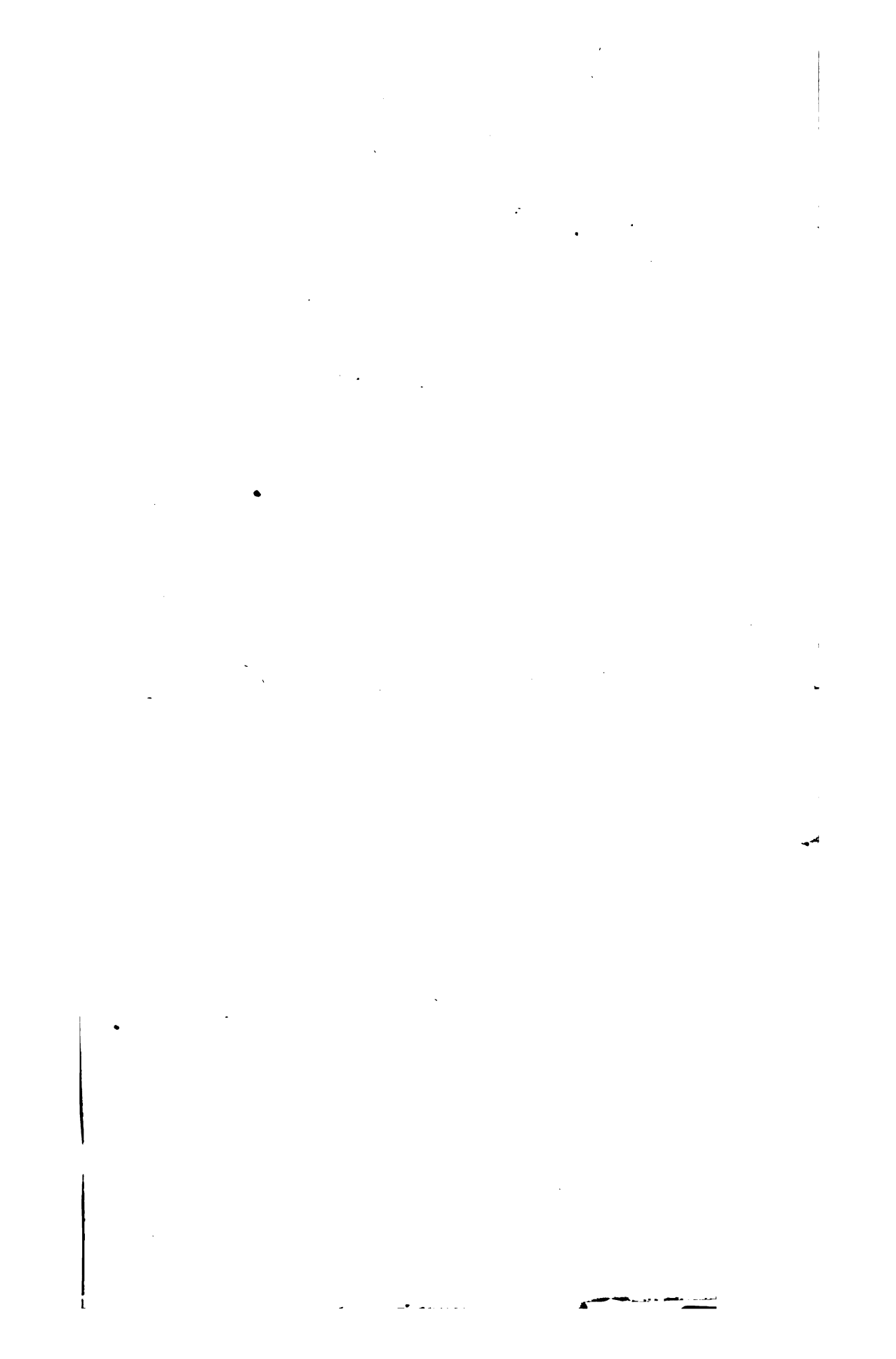
Faciam ita út vis.

AGORASTOCLES.

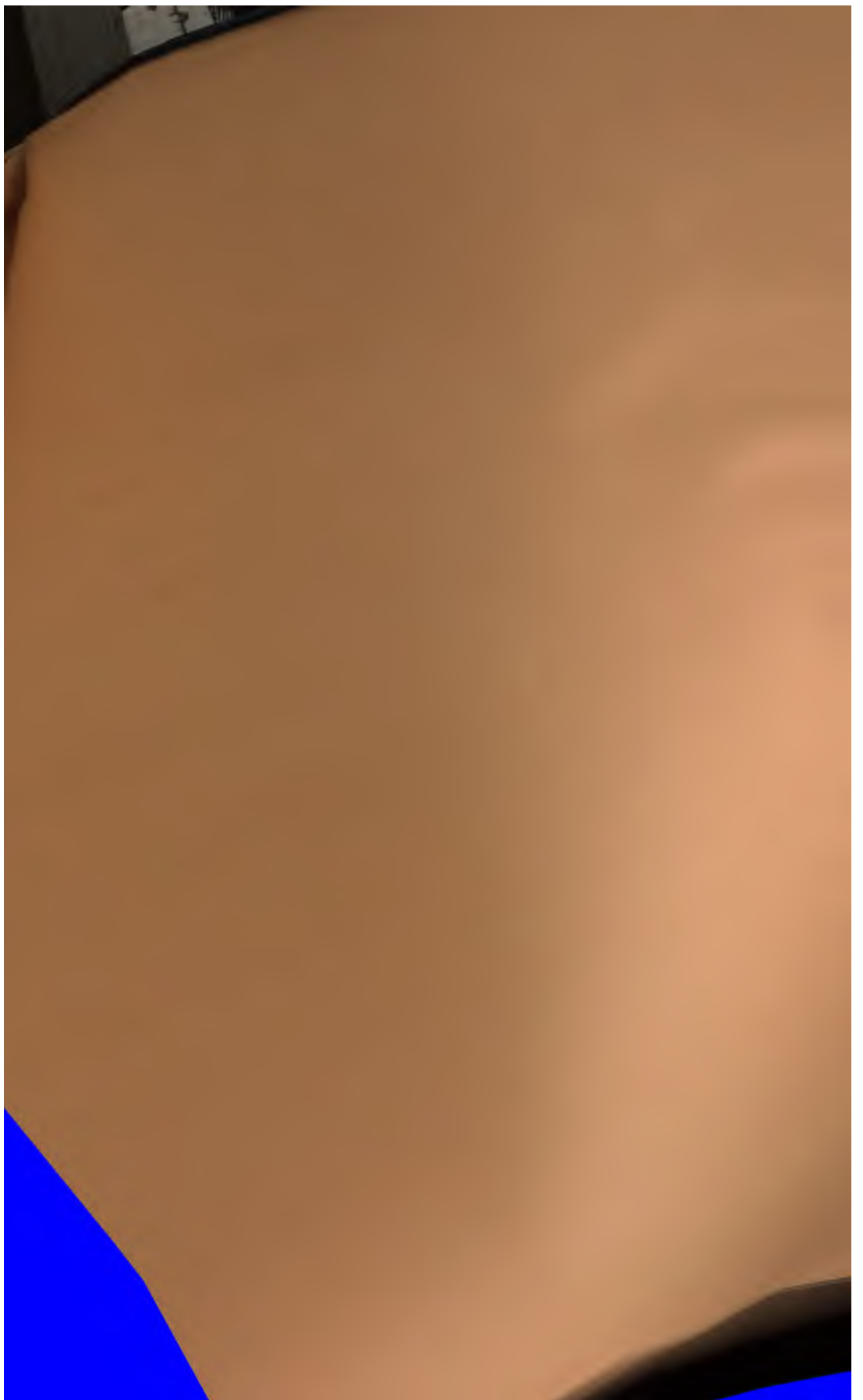
Age sis eámus nos: curémus. Plaudité.

1405. A. om. hic. D. aliquod.

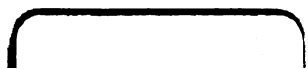
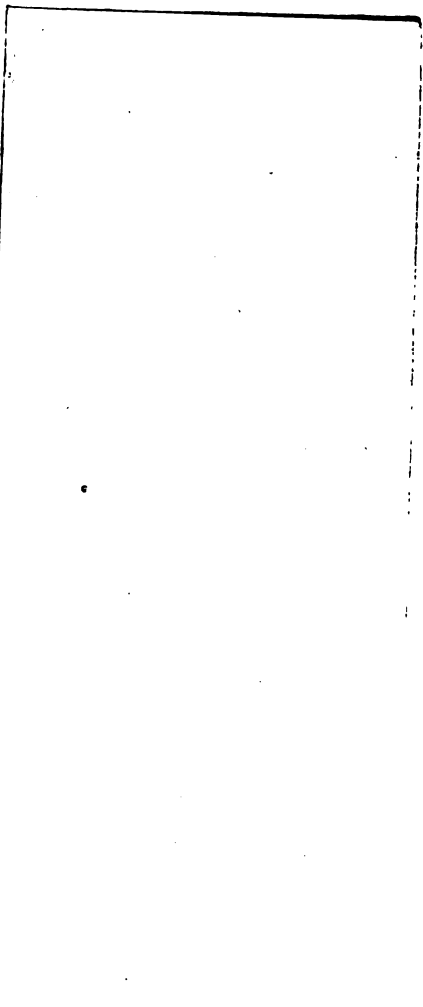

2
T
A
v
r
s

Lp 26.440

M. Acci Plauti Poenulus,

Widener Library

006335860

3 2044 085 219 913